

ੴ

सुखमणी साहिव

अध्यात्माकडे प्रवास
मराठी अनुवाद

Index

1.	सुखमणी साहिब -----	1
2.	अर्दास प्रार्थना -----	157
3.	प्रवासासाठी तत्वज्ञान -----	161
4.	महिलांची भूमिका -----	163
5.	पगडीचे महत्त्व -----	166
6.	आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार -----	168

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥
ਗਤਤੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸ਼ਲੋਕ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ईश्वर हा एकच आहे आणि त्याला सतगुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

आदि गुरे नमह ॥
मी आदिगुरूंना नमन करतो.

जुगादि गुरे नमह ॥
मी युगाच्या आरंभाच्या आधी असलेल्या गुरूला नमन करतो.

सतिगुरे नमह ॥
मी सतगुरूंना नमस्कार करतो.

स्री गुरदेवदे नमह ॥१॥
मी श्री गुरुदेवजींना नमस्कार करतो. १॥

असटपदी ॥
अष्टपदी:

सिमरु सिमरि सिमरि सुखु पावु ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि नामस्मरण करून सुख प्राप्त करा.

कलि कलेश उन भाहि मिटावु ॥
या शरीरातील सर्व चिंता आणि दुःख दूर करा.

सिमरु जसु बिसुंभर ऐकै ॥
जो संपूर्ण सृष्टीचे रक्षण करतो आपण चिंतन केले पाहिजे.

नामु जपत अगनत अनेकै ॥
असंख्य लोक परमेश्वराच्या अनेक नामांचा जप करतात.

बेद पुरान सिंभूति सुषाधजजर ॥
वेद, पुराण आणि स्मृती,

कीने राम नाम एक आखजजर ॥

हे परमेश्वराच्या नावाच्या एका अक्षराने बनलेले आहे.

किनका ऐक जिसु जीअ बसावै ॥ ता की महिमा गानी न आवै ॥

ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम थोडेसेही वास करते, त्याचा महिमा शब्दात व्यक्त करता येत नाही.

कांथी ऐकै दरस तुहारै ॥ नानक उन सँगि भेहि उधारै ॥१॥

हे परमेश्वरा ! ज्यांना तुझ्या दर्शनाची इच्छा आहे त्यांच्या सहवासात मला ठेऊन माझाही उद्धार करा.

सुखमनी सुख अमृत पृष्ठ नाम ॥

सुखमणी हे परमेश्वराचे अमृतरूपी नाम आहे.

भगत जना कै भनि बिस्राम ॥ रगाउ ॥

आणि हे अमृतरूपी नाव त्याच्या खऱ्या भक्तांच्या हृदयात राहते. । रहाउ ॥

पृष्ठ कै सिमरनि गारडि न बसै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करून, एखाद्याला जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त केले जाते.

पृष्ठ कै सिमरनि दुखु जमु नसै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने दुःख आणि मृत्यूचे भय नाहीसे होते.

पृष्ठ कै सिमरनि कालु परहरै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मृत्यूही दूर राहतो.

पृष्ठ कै सिमरनि दुसमनु तरै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने शत्रू सुद्धा कमी होतात.

पृष्ठ सिमरत कहु बिषनु न लारै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्याच्या जीवनात कोणतीही अडचण येत नाही.

पृष्ठ कै सिमरनि अनदिनु जारै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य नेहमीच दुर्गुणांपासून आणि ऐहिक प्रलोभनांपासून सावध राहतो.

पृष्ठ कै सिमरनि भुउ न बिआपै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्यावर भीतीचा परिणाम होत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने आपल्यावर दुःख व त्रास होत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

परमेश्वराच्या स्मरणाने संतांचा सहवास प्राप्त होतो.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

हे नानक! जगातील सर्व संपत्ती परमेश्वराच्या प्रीतीत आहेत. ॥ २ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

परमेश्वराचे स्मरण करण्यात रिद्धी, सिद्धी आणि नऊ प्रकारचा खजिना आहेत.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्यानेच मनुष्याला ज्ञान, ध्यान, दिव्य दृष्टी आणि बुद्धी यांचे सार प्राप्त होते.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करणे म्हणजेच त्याची तपश्चर्या आणि उपासना करणे होय.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਜਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने द्वैतभाव नाहीसा होतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने तीर्थयात्रा केल्याचे फळ मिळते.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्याला त्याच्या दरबारात आदर प्राप्त होतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य त्याची इच्छा गोड (चांगली) समजतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनुष्य जीवनाचे सर्वोच्च ध्येय साध्य करण्यात यशस्वी होतो.

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

फक्त तेच व्यक्ती त्या परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ज्याला तो असे करण्यास प्रेरित करतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण करणाऱ्या त्या महापुरुषांच्या चरणांना मी स्पर्श करतो. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਹੇ ਸਰਵ ਕਰਮਪੈਕੀ ਸਰਵੋਚ ਆਹੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਅਨੇਕ ਜੀਵਾਂਚਾ ਉਧਾਰ ਹੋਤੋ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਮਨੁਖਾਚੀ ਤਹਾਨ ਸਮਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਸਪੁਸ਼ਟ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਧਮਾਚੇ (ਮ੍ਰਿਤੂਚੇ) ਭਯ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਮਨੁਖਾਚਾ ਸਰਵ ਈਚਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਮਨੁਖਾਚਾ ਮਨਾਤੂਨ ਦੁਗੁਣਾਂਚੀ ਘਾਣ ਕਾਫ਼ੂਨ ਟਾਕਲਾ ਜਾਤੋ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਆਠਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹ੍ਰਿਦਯਾਤ ਲੀਨ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਲਾ ਸੰਤਾਂਚਾ ਜਿਠੇਵਰ ਵਾਸ ਕਰਤੋ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਤੁਝਾ ਭਕਤਾਚਾ ਸੇਵਕਾਚਾ ਸੇਵਕ ਆਹੇ. ॥ ੪ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤ ਆਹੇਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ, ਤੇਚ ਲੋਕ ਆਦਰਯ ਆਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਸਵੀਕਾਰਲੇ ਜਾਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਜਗਾਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਘ ਹੋਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਜੇ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਇਤਰਾਂਵਰ ਅਵਲੰਬੂਨ ਨਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਸਰਵਾਂਚੇ ਸਮ੍ਰਾਟ ਅਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਸਾਂਤਤੇਤ ਰਾਹਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਜਨਮ ਆਠਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਚਕ੍ਰਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਕੇਲੇ ਜਾਤੇ.

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾਵਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰਤੋ ਤੇਚ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੀ ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਸੇਵਕਾਂਚ੍ਯਾ ਚਰਣਾਤੀਲ ਧੂਲ ਮਾਗਤੋ. ॥੫॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ, ਅਸੇ ਲੋਕ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਬਨਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਮੀ ਮਾਝੇ ਜੀਵਨ ਕਾਧਮਚੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਤੋ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਚੇਹਰੇ ਸੁੰਦਰ ਅਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਸੁਖਪ੍ਰਵਕ ਜਗਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਮਨਾਵਰ ਵਿਜਯ ਮਿਲਵਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਜੀਵਨ ਆਠਿ ਆਚਰਣ ਸੁਫਲ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਆਠਿ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਜਵਲ ਰਾਹਤਾਤ.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਿਪੇਨੇ ਤੋ ਰਾਤ੍ਰੰਦਿਕਸ ਜਾਗ੍ਰੁਤ ਰਾਹਤੋ.

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਣ੍ਯਾਚੀ ਦੇਣਗੀ ਨਸ਼ਿਬਾਨੇਚ ਮਿਲਤੇ. ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਸਰਵ ਕਾਰ੍ਯ ਪੂਰ੍ਣ ਹੋਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਵ੍ਯਕਤੀ ਕਧੀਹੀ ਚਿੰਤਾ ਆਠਿ ਸੰਕਟਾਂਨਾ ਬਲੀ ਪਡਤ ਨਾਹੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ੍ਰੁਨ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤੋ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਸਹਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਤ ਲੀਨ ਹੋਤੋ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਤ੍ਯਾਲਾ ਅਚਲ ਆਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਮਾਣਸਾਚੇ ਹ੍ਰਦ੍ਯ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਸਮਰਣਾਤ੍ਰੁਨ ਦੈਵੀ ਸਤੋਤ੍ਰ ਸਰਵ ਦਿਸ਼ਾਂਨੀ ਗੁੰਜਤਾਤ.

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਆਨੰਦਾਲਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀ.

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ज्या जीवांना परमेश्वराचा वरदहस्त आहे, ते त्याचे स्मरण करत राहतात.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

हे नानक! (केवळ भाग्यवान) परमेश्वराचे स्मरण करणाऱ्यांचा आश्रय घेतो. ॥ ७ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

परमेश्वराचे स्मरण केल्याने भक्त जगात लोकप्रिय होतात.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

परमेश्वराच्या स्मरणात सहभागी होऊन वेद (धार्मिक ग्रंथ इ.) निर्माण झाले.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनुष्य परिपूर्ण, ब्रह्मचारी आणि दानशूर बनतो.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने नम्र पुरुष सर्व दिशांनी प्रसिद्ध झाले.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने संपूर्ण पृथ्वी टिकून आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

हे जिज्ञासू! सृष्टीचा निर्माता परमेश्वराचे नेहमी स्मरण कर.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

परमेश्वराने आपल्या स्मरणासाठी सृष्टीची निर्मिती केली आहे.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ज्या ठिकाणी परमेश्वराचे नामस्मरण होते, त्या ठिकाणी स्वतः निरंकार उपस्थित असतो.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

हे नानक! परमेश्वर ज्या मनुष्यावर कृपा करून त्याचे नामस्मरण करण्यासाचा आशीर्वाद देतो,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

गुरूच्या माध्यमातून अशा व्यक्तीला परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याचे वरदान मिळते. ॥ ८ ॥ १ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਹੇ ਗਰੀਬਾਂच्या दुःखाचा नाश करणाऱ्या परमेश्वरा! हे सर्व शरीरात सर्वव्यापी असलेल्या परमेश्वरा. हे अनाथांचे स्वामी!

सरणि त्रुमूहारी आदिष्टि नानक के पूड साध ॥१॥

हे परमेश्वरा! मी (नानक) गुरूकडून मार्गदर्शन घेतल्यानंतर तुमच्या आश्रयस्थानात आलो आहे. तुम्ही नेहमी माझ्यासोबत राहा. ॥ १॥

असटपदी ॥

अष्टपदी:

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

जिथे आपल्याला मदत करण्यासाठी आई, वडील, मुले, मित्र किंवा भावंड नाहीत.

मन उरुहा नामु तेरै सँगि सहायी ॥

तेथे हे माझ्या मना! परमेश्वराचे नाव तुझी मदत व आधार म्हणून तुमच्याबरोबर असेल.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

जिथे भयंकर यमदूत तुला चिरडण्याचा प्रयत्न करतात,

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

तेथे फक्त परमेश्वराचे नाव तुमच्याबरोबर जाईल.

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

जेथे अत्यंत कठीण परिस्थिती असेल,

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

तेथे परमेश्वराचे नाम क्षणात तुमचे रक्षण करेल.

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

अनेक धार्मिक विधी करूनही माणूस त्याच्या पापांपासून मुक्त होत नाही.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

पण परमेश्वराच्या नामाने लाखो पापांचा नाश होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

हे माझ्या मना ! गुरूंच्या सहवासात राहून परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥१॥

हे नानक! या प्रकारे तुम्हांला खूप आनंदाची प्राप्ती होईल. ॥१॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

सर्व जगाचा राजा (मनुष्य असूनही) दुःखी आहे.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

परंतु परमेश्वराच्या नावावर मनन केल्याने एखाद्याला शांती प्राप्त होते.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

माणूस लाखोंच्या बंधनात अडकला तरी (अजूनही)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तो मुक्त होतो.

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

संपत्तीचे अपार सुख माणसाची तहान भागवू शकत नाही. (परंतु)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तो तृप्त होतो.

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ज्या मार्गावर (यम) जीव एकटा चालतो,

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

तिथे परमेश्वराचे नामस्मरण हे सुखदायक असते.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

हे माझ्या मना ! परमेश्वराचे असे नाव नेहमी लक्षात ठेवा,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण करून गुरूंचा आश्रय घेतल्याने परम स्थिती प्राप्त होते. ॥

२॥

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

जिथे लाखो शस्त्रे असूनही माणूस मुक्त होऊ शकत नाही,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

तिथे नामस्मरणाने माणसाला मोक्ष प्राप्त होतो.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਜਿਥੇ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟੇ ਏਤਾਤ ਆਠਿ ਮਾਠਸਾਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਤਾਤ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਤੇਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਤੁਰਿਤ ਤੁਆਚੇ ਰਕਸ਼ਣ ਕਰਤੇ.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਅਸੰਖੁਯ ਯੋਨੀਮਧੇ ਲੋਕ ਜਨਮਾਲਾ ਏਤਾਤ ਆਠਿ ਮਰਤਾਤ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁਮ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਨਾਮਸੁਮਰਣਾਨੇ ਤੁਆਲਾ ਸੁਖੁ ਪੁਰਾਪੁਤ ਹੋਤੇ.

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਨੇ ਗੁਰਾਸਲੇਲਾ ਮਾਠੂਸ ਹੀ ਘਾਠ ਕਧੀਹੀ ਧੁਵੂ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

(ਪਰੰਤੁ) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਨਾਮਾਨੇ ਲਾਖੀ ਪਾਪਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਤੀ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥

ਹੇ ਮਾਝੁਆ ਮਨਾ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਅਸ਼ਾ ਨਾਮਾਂਚੇ ਪੁਰੇਮਾਨੇ ਸੁਮਰਣ ਕਰਾ.

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਾਂਚੁਆ ਸੰਗਤੀਨੇਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਪੁਰਾਪੁਤ ਹੋਤੇ. ॥੩॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਜੀਵਨਾਚੁਆ ਪੁਰਾਸਾਚਾ ਜੀ ਮਾਰਗ ਆਪਲੁਆਲਾ ਮੀਯਤਾ ਏਤ ਨਾਹੀਤ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥

ਤੇਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਤੁਮਚੁਆਸੀਬਤ ਆਹੇ.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਜੀਵਨਾਚੁਆ ਪੁਰਾਸਾਤ ਜੇਥੇ ਅਜ਼ਾਨਾਚਾ ਅੰਧਾਰ ਆਹੇ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਏਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਤੁਮਚੁਆਬਰੀਬਰ ਚਮਕੇਲ.

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥

ਜੀਵਨਾਚੁਆ ਤੁਆ ਪੁਰਾਸਾਵਰ ਜਿਥੇ ਕੀਠੀਹੀ ਤੁਮਹਾਲਾ ਠੀਲਖਤ ਨਾਹੀ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ਤਿਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਜਾਣਗਾਰਾ ਤੁਮਚਿਆਬਰੋਬਰ ਅਸੇਲ.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰਘਣਾ ਆਠਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੂਰ੍ਯਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਸਤੀ,

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

ਤਿਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਨਾਮਾਚੀ ਛਾਯਾ ਪਡੇਲ ਮ੍ਹਣਯੇ ਤੁਲਾ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਣ ਮਿਲਤੇ.

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝ ਆਕਰਖੈ ॥

ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਜਿਥੇ ਤਹਾਨ (ਭ੍ਰਮਾਚੀ) ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਖੇਚਤੇ,

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

ਤੇਥੇ, ਹੈ ਨਾਨਕ! ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਨਾਵਾਨੇ ਅਮ੍ਰਿਤਾਚਾ ਵਰ੍ਸ਼ਾਵ ਹੀਤੀ. ॥੪॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਭਕਤਾਂਸਾਠੀ ਵ੍ਯਾਵਹਾਰਿਕ ਸਾਹਿਤ੍ਯ ਆਹੈ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਨਾਮਾਨੇ ਸੰਤਾਂਚਿਆ ਮਨਾਲਾ ਆਨੰਦ ਵ ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤੀ ਮਿਲਤੇ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਤ੍ਯਾਚਿਆ ਸੇਵਕਾਚਾ ਆਧਾਰ ਆਹੈ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣਾਨੇ ਕਰੀਤੀ ਜੀਵਾਂਨਾ ਲਾਭ ਜ਼ਾਲਾ ਆਹੈ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਸੰਤ ਰਾਤ੍ਰੰਦਿਵਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸ੍ਤੁਤੀ ਕਰੀਤ ਅਸਤਾਤ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਸੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਐ਷ਧ ਮ੍ਹਣੂਨ ਵਾਪਰਤਾਤ.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਸੇਵਕਾਚਾ ਖਜਿਨਾ ਆਹੈ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਹਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਖਜਿਨਾ ਤ੍ਯਾਲਾ ਦਾਨ ਦਿਲਾ ਆਹੈ.

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

ਜੇ ਮਨ ਆਠਿ ਸ਼ਰੀਰਾਨੇ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਮਗ੍ਨ ਆਹੈ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤ੍ਯਾ ਦਾਸਾਂਚੀ ਵ੍ਰੱਤੀ ਜ਼ਾਨਾਚੀ ਅਸਤੇ. ॥੫॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਭਕ੍ਤਾਚਾ ਮੋਖਾਚੇ ਸਾਧਨ ਆਹੈ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕ੍ਤ ਹਾ ਤ੍ਯਾਚਾ ਨਾਮ-ਭੋਜਨਾਨੇ ਤ੍ਰੁਪ੍ਤ ਹੋਤੀ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਤ੍ਯਾਚਾ ਭਕ੍ਤਾਂਚੇ ਸੌਂਦਰ੍ਯ ਆਠਿ ਆਨੰਦ ਆਹੈ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਮਨੁਖਾਚਾ ਜੀਵਨਾਤ ਕਧੀਹੀ ਅਡਥਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਤ ਨਾਹੀਤ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈਚ ਤ੍ਯਾਚਾ ਭਕ੍ਤਾਚਾ ਮਾਨ ਆਠਿ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਆਹੈ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਨੇ ਤ੍ਯਾਚਾ ਭਕ੍ਤਾਲਾ ਜਗਾਤ ਵੈਭਵ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੋਤੇ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਭਕ੍ਤਾਸਾਠੀ ਯੋਗ (ਸਾਧਨ) ਆਹੈ ਆਠਿ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੁਖ ਹਾ ਮੋਹ ਆਹੈ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਤ੍ਯਾਲਾ ਕੋਠਨੇਹੀ ਦੁ:ਖ ਕਿੰਵਾ ਤ੍ਰਾਸ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕ੍ਤ ਤ੍ਯਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਣ੍ਯਾਤ ਤਲ੍ਲੀਨ ਰਾਹਤੀ.

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! (ਭਕ੍ਤ ਨੇਹਮੀ) ਫਕ੍ਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀਚ ਪੂਜਾ ਕਰਤੀ. ॥੬॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਭਕ੍ਤਾਸਾਠੀ ਸੰਪਤੀਚੇ ਮਾਂਡਾਰ ਆਹੈ.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਹਰੀਨਾਮਾच्या रूपात परमेश्वरानेच संपत्ती आपल्या भक्ताला दिली आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਹਰੀ-परमेश्वराचे नाम हे त्यांच्या भक्ताला एक शक्तिशाली आधार आहे.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰੀच्या महिमामुळे भक्त इतर कोणाला ओळखत नाही.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

कपडा तयार करतांना ज्याप्रमाणे व्यक्ती त्यात मग्न असतो त्याप्रमाणे परमेश्वराचे भक्त हरीच्या अमृतरूपी नामात तल्लीन राहतो.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

शून्य समाधीत लीन होऊन तो परमेश्वराच्या नामाच्या सुखात मग्न राहतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

भक्त दिवसाचे आठ प्रहर हरी-परमेश्वराचे नामस्मरण करत असतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

हरीचा भक्त जगात लोकप्रिय होतो आणि तो लपलेला राहत नाही.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

परमेश्वराची भक्ती अनेकांना मोक्ष प्रदान करते.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

हे नानक! कितीतरी माणसे भक्तांच्या सहवासात अस्तित्वाचा सागर पार करतात. ॥७॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ਹਰੀ-परमेश्वराचे नावच कल्पवृक्ष आहे.

ਕਾਮਧੇਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਹਰੀ-परमेश्वराच्या नामाची स्तुती करणे म्हणजेच कामधेनू होय.

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਹਰੀची कथा सर्वोत्तम आहे.

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने दुःख, वेदना दूर होतात.

नाम की महिमा सँत रिद वसै ॥

परमेश्वराच्या नामाचा महिमा संतांच्या हृदयात वास करतो.

सँत पूतापि दुरतु सतु नसै ॥

संतांच्या तेजामुळे तसेच त्यांच्या आशीर्वादांमुळे सर्व पापे नष्ट होतात.

सँत का सँगु वडभारी पायीऐ ॥

संतांचा सहवास सौभाग्यानेच मिळतो.

सँत की सेवा नामु पियायीऐ ॥

संतांची सेवा करून परमेश्वराचे नामस्मरण केले जाते.

नाम तुलि कहु अवतु न रोदि ॥

परमेश्वराच्या नामासारखा दुसरा कोणी नाही.

नानक गुरमुखि नामु पावै जनु केदि ॥८॥२॥

हे नानक! दुर्लभ व्यक्तीलाच परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याचा आशीर्वाद मिळतो. ॥ ८ ॥ २ ॥

सलेकु ॥

श्लोक ॥

बहु सासतु बहु सिमिती पेथे सरब चढेलि ॥

मी अनेक शास्त्रे आणि अनेक स्मृती पाहिल्या आहेत आणि त्या सर्वांचा (पूर्णपणे) शोध घेतला आहे.

पुजसि नाही हरि हरे नानक नाम अमेल ॥१॥

(परंतु) ते असर्व परमेश्वराच्या नामाची बरोबरी करू शकत नाही. हे नानक! हरी-परमेश्वराचे नाव अमूल्य आहे. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी:

जाप ताप गिआन सभि पियान ॥

जर मनुष्याने धार्मिक विधी केला, तर तपश्चर्येचे पालन केले, आध्यात्मिक ज्ञान प्राप्त केले आणि सर्व प्रकारच्या ध्यानात लक्ष केंद्रित केले तर

खट सासतु सिमिती वधिआन ॥

सहा शास्त्रांचे आणि स्मृतीचे पठण केले,

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਯੋਗਾਘ੍ਰਾਸ ਆਠਿ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਧੀ ਪਾਰ ਪਾਡਲਾ,

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਸਰਕਾਹੀ ਟਿਆਗ ਕਰੂਨ ਜੰਗਲਾਤ ਭਟਕਲਾ;

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਸੰਤੁਠੁ ਕਰਠਿਆਸਾਠੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਧੜ ਕੇਲੇ,

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਧਰਮਾਦਾਧ ਸੰਸਠਾਨਾ ਦਾਨ ਕੇਲੇ ਆਠਿ ਭਰਪੂਰ ਹਵਨ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਗ੍ਰੀ) ਕੇਲੇ;

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਚੋਟੇ ਤੁਕਠੇ ਕਰੂਨ ਅਗ੍ਰੀਤ ਅਰਪਣ ਕੇਲੇ,

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਤਪਵਾਸ ਆਠਿ ਕਠੋਰ ਨਿਧਮਾਨੁਸਾਰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਵਿਧੀ ਕੇਲਾ,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਪਠ ਹੇ ਸਰਵ ਰਾਮਨਾਮਾਚੀ ਮ੍ਹਣਯੇਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਪੂਜਾ ਕਰਠਿਆਸਾਰਖੇ ਮੈਲਯਵਾਨ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਰੀ ਹੇ ਨਾਮ ਏਕਦਾਚ ਗੁਰੂਚਯਾ ਆਸ਼੍ਰਯਾਤ ਜਪਲੇ ਗੇਲੇ ਅਸੇਲ. ॥ ੧॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਜਰੀ ਏਕਾਘਾਨੇ ਸੰਪੂਰਣ ਜਗਾਚਾ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੇਲਾ ਆਠਿ ਦੀਰਘ ਆਯੁਠਯ ਜਗਲੇ ਤਰੀ,

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਬੀਵੈ ॥

ਤੋ ਮਹਾਨ ਨਿਰਵਾਣ ਆਠਿ ਤਤਮ ਤਪਸਵੀ ਅਸੇਲ ਆਠਿ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਗ੍ਰੀਮਠਯੇ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਬਲਿਦਾਨ ਕੇਲੇ ਅਸੇਲ,

ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਲਯਾਨੇ ਸੋਨੇ, ਘੋਠੇ ਆਠਿ ਜਮੀਨ ਦਾਨ ਕੇਲੇ ਅਸੇਲ,

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਲਯਾਨੇ ਨਿਤਲੀ ਕਰਮ (ਯੋਗਾਸਨਾਚੇ ਸੁਵਰੂਪ) ਆਠਿ ਅਨੇਕ ਯੋਗਾਸਨੇ ਕੇਲੇ ਅਸੇਲ,

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

त्याने जैनांच्या मार्गाचा अवलंब करून अत्यंत कठीण पद्धती तपश्चर्या केली,

निमख निमख करि सरीरु कटावै ॥

त्याने आपल्या शरीराचे लहान-लहान तुकडे केले असेल,

उਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

तरीही त्याचा अहंकार दूर होत नाही.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

परमेश्वराच्या नावासारखे मौल्यवान दुसरे काहीही नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

हे नानक! गुरूद्वारे परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने माणसाला मुक्ती मिळते. ॥ २ ॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

काहींना काही तीर्थक्षेत्री देह सोडण्याची इच्छा असते,

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

पण (तरीही) माणसाचा अहंकार आणि अभिमान त्याच्या मनातून जात नाही.

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

जरी एखादी व्यक्ती रात्रंदिवस पवित्रतेचे पालन करते,

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

पण मनाची घाण त्याच्या शरीरातून जात नाही.

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

जरी एखाद्या व्यक्तीने त्याच्या शरीरावर खूप नियंत्रण ठेवले तरी

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

वाईट आकांक्षा मनातून निघून जात नाहीत.

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

माणसाने हे नश्वर शरीर पाण्याने पुष्कळ वेळा स्वच्छ केले तरी,

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

पण चिखलाची भिंत (शरीररूपी) कशी स्वच्छ केली जाऊ शकते का?

मन हरि के नाम की महिमा उच ॥

हे माझ्या मना! हरीच्या नामाचा महिमा खूप मोठा आहे.

नानक नामि उधरे पतिउत बहु मुच ॥३॥

हे नानक! (परमेश्वराच्या) नावाने अनेक पापी मुक्त झाले आहेत. ॥ ३ ॥

बहुतु सियाणप जम का उउ बिआपै ॥

अति हुशारीमुळे माणूस मृत्यूला घाबरत असतो.

अनिक जतन करि त्रिसन ना पूापै ॥

खूप प्रयत्न करूनही आध्यात्मिक तहान भागत नाही.

डेख अनेक अगानि नही बुझै ॥

अनेक धार्मिक वेष बदलून (इच्छेची) आग विझत नाही.

केटि उपाव दरगह नही सिझै ॥

अशा (लाखो) उपायांनी मनुष्य परमेश्वराच्या दरबारात मुक्त होत नाही.

हुटसि नही उउ पएआलि ॥

ते आकाशात गेले किंवा पाताळात गेले तरी ते मुक्त होत नाहीत.

मेहि बिआपहि माएआ जालि ॥

जे व्यक्ती संसारिक मोहामुळे भ्रमाच्या जाळ्यात अडकतात,

अवर करतुति सगली जमु डानै ॥

यमराज मानवांना त्यांच्या इतर सर्व दुष्कर्मची शिक्षा देतात.

रोविंद भजन बिनु तिलु नही मानै ॥

(परंतु) परमेश्वराच्या भजनामुळे मृत्यूची थोडीही पर्वा नसते.

हरि का नामु जपत दुधु जाएि ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व प्रकारची दुःखे दूर होतात.

नानक बैलै सगजि सुभाएि ॥४॥

नानकांचा सहज स्वभाव हेच सांगतो. ॥४॥

चरि पदारथ जे के भारौ ॥

माणसाला धर्म, अर्थ, काम, मोक्ष या चार गोष्टींची इच्छा असेल,

साय जना की सेवा लावै ॥

तर त्याने संतांच्या सेवेत रमले पाहिजे.

जे के आपुना दुख मिटावै ॥

जर एखाद्याला आपले दुःख संपवायचे असेल तर

हरि हरि नामु रिकै सट गावै ॥

तर त्याने हरी-परमेश्वराचे नाम नेहमी हृदयात ठेवले पाहिजे.

जे के अपुनी सेवा लेवै ॥

जर एखाद्या व्यक्तीला प्रसिद्धी हवी असेल,

सायसंगि इह हउमै डेरै ॥

तर संतांच्या संगतीत राहून त्याने आपल्या अहंकाराचा त्याग केला पाहिजे.

जे के जन्म मरठे ते डेरै ॥

जर मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या दुःखाला घाबरत असेल,

साय जना की सरनी परै ॥

तर त्याने संतांचा आश्रय घ्यावा.

जिसु जन् कउ पृष्ठ दरस पिआसा ॥

ज्या व्यक्तीला परमेश्वराच्या दर्शनाची उत्कट इच्छा आहे,

नानक ता कै बलि बलि जासा ॥५॥

हे नानक! मी त्या व्यक्तीसाठी माझे आयुष्य समर्पित करतो. ॥ ५॥

सगल पुरुष मरि पुरुष पूषानु ॥

सर्व पुरुषांमध्ये तो प्रमुख पुरुष आहे,

सायसंगि जा का मितै अभिमानु ॥

सत्संगात राहून ज्याचा अभिमान नाहीसा होतो.

आपस कउ जे जातै नीचा ॥

जो माणूस स्वतःला नम्र समजतो,

सेउ गनीअै सड ते उचा ॥

तो सर्वोत्तम (सर्वोच्च) मानला जातो.

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
ज्या माणसाचे मन अतिशय क्षमाशील होते,

हरि हरि नामु तिनि षटि षटि चीना ॥
त्याला प्रत्येक हृदयात हरी-परमेश्वराचे नाव दिसते.

मन अपुने ते बुरा मिटाना ॥
जो आपल्या मनातून वाईट गोष्टी काढून टाकतो,

पेधे सगल सिंसटि साजना ॥
तो संपूर्ण सृष्टीला आपला मित्र मानतो.

सुख दुख जन सम दिसतेता ॥
हे नानक! जो माणूस सुख आणि दुःख सारखेच पाहतो,

नानक पाप पुंन नही लेया ॥६॥
तो पाप आणि पुण्य यापासून मुक्त राहतो. ॥६॥

निरपन कउ पनु तेरे नाउ ॥
गरीब भक्ताला, तुझे नाव ही त्याची संपत्ती आहे.

निषावे कउ नाउ तेरा षाउ ॥
तुझे नाम निराधारांसाठी एकमेव आश्रय आहे.

निमाने कउ पूड तेरे मानु ॥
हे परमेश्वरा ! अनादर करणाऱ्यांचा आदर तूच आहेस.

सगल षटा कउ देवहु दानु ॥
हे परमेश्वरा ! सर्व प्राणिमात्रांना दान देणारा तूच आहेस.

करन करावनहार सुआमी ॥
हे जगाच्या स्वामी ! सर्व काही तुम्ही स्वतः करता आणि व्यक्तीला पण ते स्वतः करायला लावता.

सगल षटा के अंतरजामी ॥
तुम्ही मोठे अंतर्ज्ञानी व्यक्ती आहात.

अपनी गति मिडि जानहु आपे ॥
हे परमेश्वरा! तुम्हाला तुमचा वेग आणि तुमची मर्यादा माहीत आहे.

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸੁਖ:ਚ ਰੰਗਲੇ ਆਹਾਤ.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਫਕਤ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੁਝਾ ਮਹਿਮਾ ਝੁਰ ਕੋਠੀ ਜਾਣਤ ਨਾਹੀ. ॥੭॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ਸਰਬ ਧਰਮਾਂਮਧੇ ਸਰਵੋੱਚ ਧਰਮ ਤੋ ਆਹੇ ਕੀ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਣੇ ਆਠਿ ਪਵਿਤਰ ਕਰਮ ਕਰਣੇ.

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਸਰਬ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਧੀਮਧੇ ਸਰਵੋੱਤਮ ਵਿਧੀ ਹਾ ਆਹੇ ਕੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

ਸਲ੍ਹੰਗਾਤ ਖੇਟ੍ਰਨ ਮੂਰ੍ਖਪਣਾਚੀ ਘਾਣ ਧੁਵਾਕੀ.

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

ਸਰਬ ਪ੍ਰਯਾਤ੍ਰਾਂਮਧੇ ਸਰਵੋੱਤਮ ਪ੍ਰਯਾਤ੍ਰ ਹਾ ਆਹੇ ਕੀ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

ਮਨਾਤ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ (ਹਰੀਚੇ) ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਨੀ ॥

ਸਰਬ ਵਾਠੀਮਧੇ, ਵਾਠੀਚੇ ਅਮ੍ਰੁਤ ਆਹੇ ਸਰਵੋੱਤਮ ਆਹੇ.

ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਮਹਿਮਾ ਏਕਾ ਆਠਿ ਆਪਣੇ ਜਿਠੇਨੇ ਠਾਚੀ ਸੁਤੁਠੀ ਕਰਾ.

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਰਬ ਸਥਾਨਾਂਮਧੇ ਤੇ ਸਥਾਨ ਸਰਵੋੱਤਮ ਆਹੇ,

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

ਜਿਠੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਵਾਸ ਕਰਤੇ. ॥੮॥ ੩॥

सलोक ॥

श्लोक ॥

निरगुनीआर इआनआ मे पूडु सदा सभालि ॥

हे गुणहीन आणि मूर्ख प्राणी! त्या परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण कर.

जिनि कीआ तिसु चीति रधु नानक निबही नालि ॥१॥

हे नानक! ज्याने तुला निर्माण केले त्याला तुझ्या हृदयात ठेव, फक्त परमेश्वरच तुला साथ देईल.

॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी:

रमयीआ के गुन चेति परानी ॥

हे नश्वर प्राणी! सर्वव्यापी रामाच्या गुणांची स्तुती कर.

कवन मूल ते कवन दिसटानी ॥

तुझे मूळ काय आहे आणि तू कसा दिसतो?

जिनि डुं साजि सवारि मीगारिआ ॥

ज्याने तुम्हाला निर्माण केले, संगोपन केले आणि सुशोभित केले,

गरड अगनि मरि जिनरि उबारिआ ॥

ज्याने तुझे गर्भाच्या अग्रीत तुझे रक्षण केले.

बार बिवसबा तुझरि पिआरै दूय ॥

बाल्यावस्थेत ज्याने तुला दूध दिले.

डरि जेबन डेजन सुख सुय ॥

ज्याने तुला तुझ्या तारुण्यात अन्न, आनंद आणि बुद्धी दिली

बिरयि डरिआ उपरि साक सैन ॥

आणि जेव्हा तुम्ही म्हातारे झालात तेव्हा तुमचे नातेवाईक आणि मित्र.

मुखि अपिआउ बैठ कउ दैन ॥

बसता क्षणी आपल्याला जेवण देण्यासाठी-आपली सेवा करण्यासाठी दिले आहे.

इरु निरगुनु गुनु कहु न बुझै ॥

हा निर्दोष मनुष्य आपल्यावर केलेल्या उपकारांची किंमत करत नाही.

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ म्हणतात की हे परमेश्वरा! जर तुम्ही त्याला क्षमा केली तरच तो मोक्ष प्राप्त करू शकेल. ॥१॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

(हे प्राणी!) ज्याच्या कृपेने तू पृथ्वीवर सुखाने राहतोस

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

आणि आपला मुलगा, भाऊ, मित्र आणि पत्नी यांच्यासोबत हसतो, खेळतो तसेच प्रेमाने राहतो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ज्याच्या कृपेने तू थंड पाणी पितो

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

आणि तुम्हाला आनंददायी हवा आणि अमूल्य अग्नी मिळाला आहे ज्यामुळे तुम्हाला आनंद होतो,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ज्याच्या कृपेने तुम्ही सर्व सुखे उपभोगता,

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

आणि आपण सर्व गोष्टींसह जगता,

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰੁ ਰਸਨਾ ॥

ज्याने तुला हात, पाय, कान, डोळे आणि जीभ दिली आहे,

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

(हे जीव!) तू परमेश्वराला विसरून इतरांवर प्रेम करतोस.

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

आध्यात्मिकरित्या अज्ञानी मुख अशा दोषांमध्ये अडकलेला असतो.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

ਨानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तुम्हीच त्यांचे रक्षण करा. ॥२॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

जो जन्मापासून मृत्यूपर्यंत आपला संरक्षक आहे,

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

तरीही, अज्ञानी व्यक्ती त्याच्यावर प्रेम करत नाही.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰੂਨ ਟਿਆਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਯੋ ਹੇ ਜਗਾਤੀਲ ਨਠੁ ਖਜਿਨਾਂਸਾਰਖੇ ਆਹੇ.

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਤਰੀਹੀ ਮੂਰ੍ਖ ਮਾਣੂਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਆਪਲਿਆ ਮਨਾਤ ਸਥਾਨ ਦੇਤ ਨਾਹੀ.

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੋ ਆਪਲਿਆ ਆਤ ਆਠਿ ਆਜੂਭਾਜੂਲਾ ਨੇਹਮੀਚ ਤਪਸਥਿਤ ਅਸਤੋ,

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਆਧਿਆਤਮਿਕਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆ ਜ਼ਾਨ ਨਸਲੇਲਿਆ ਵਯਕਤੀਲਾ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਫਾਰ ਫੂਰ ਆਹੇ ਅਸੇ ਵਾਟਟੇ.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਯਾਚਿਆ ਸੇਵੇਨੇ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਟਿਆਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਦਰਬਾਰਾਤ ਗੌਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ,

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ਤਰੀਹੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆ ਅਜ਼ਾਨੀ ਮੂਰ੍ਖ ਵਯਕਤੀ ਟਿਆਲਾ ਵਿਸਰਤੋ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਨਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਾਠੀ ਨੇਹਮੀ ਚੁਕਾ ਕਰਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੇਵਲ ਸ਼ਾਸ਼ੁਵਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਸਰਵਾਂਚਾ ਰਕ਼ਕ ਆਹੇ. ॥੩॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸੌਲਯਵਾਨ ਨਾਮ ਸੌਡੂਨ ਵਯਕਤੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੰਪਤੀ ਮਿਲਵਿਠਿਆਤ ਮਘ ਰਾਹਤੋ.

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਤੋ ਸਤਿਆਚਾ ਟਿਆਗ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਖੋਟੇਪਠਾ ਸਵੀਕਾਰਤੋ.

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਤੀ ਗੋਞੁ ਜੀ ਸ਼ੇਵਟੀ ਸੌਡਲੀ ਗੇਲੀ ਪਾਹਿਜੇ ਤੀ ਤੋ ਸਾਰਵਕਾਲਿਕ ਅਸਲਿਆਚੇ ਮਾਨਤੋ,

ਜੇ ਹੇਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਤੇ (ਸ੍ਰੁਟੂ) ਜੇ ਨਜੀਕ ਆਹੇ, ਤੋ ਫੂਰ ਅਸਲਿਆਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਠੇਕਤੋ.

ਛੇਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁ ਕਰੈ ॥

ਯਾਲਾ ਸੌਡੂਨ ਜਾਵੇ ਲਾਗਤੇ ਟਿਆਚਿਆਸਾਠੀ ਤੋ ਤ੍ਰਾਸ ਸਹਨ ਕਰਤੋ.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

सदैव सोबत असलेल्या सहाय्यकाचा (परमेश्वराचा) त्याग करतो.

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

तो गाढवासारखा आहे, जो चंदनाचा लेप धुतो आणि फक्त राखेवर प्रेम करतो.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

माणूस दुर्गुणांच्या खोल, काळोखात असलेल्या विहिरीत पडला आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

नानकांची प्रार्थना आहे की हे दयेचे निवासस्थान असलेल्या परमेश्वरा ! तुम्ही त्यांना काळोखात असलेल्या विहिरीतून बाहेर काढा. ॥ ४ ॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

तो मानवी प्रजातींचा आहे, परंतु तो प्राण्यांप्रमाणे कर्म करतो.

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

मनुष्य दिवस आणि रात्र इतरांना आपली संपत्ती आणि बुद्धी दाखविण्यात व्यस्त आहे.

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

बाह्यतः तो धार्मिक वस्त्रे वापरतो, पण त्याच्या मनात मायेची घाण असते.

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

हृदय कितीही लपविण्याचा प्रयत्न करत असले तरी तो आपले वास्तव लपवू शकत नाही.

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

बाह्यतः तो ज्ञान, ध्यान आणि स्नानाचा आव आणतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੇਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

पण लोभ रूपी कुत्रा त्याच्या मनावर दडपण आणत आहे.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

त्याच्या शरीरात इच्छेची आग असते आणि त्यागाची राख त्याच्या शरीराच्या बाहेर असते.

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

वासना रूपी दगड गळ्यात घालून तो अथांग समुद्र कसा पार करेल?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

हे नानक ! ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वर स्वतः राहतो तो,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

असा माणूस सहज परमेश्वरात विलीन होतो. ॥५॥

मुनि अंया कैमे भारगु पावै ॥

फक्त ऐकून, आंधळा मार्ग कसा शोधू शकतो?

करु गहि लेहु छिनि बहावै ॥

जर कोणी त्याचा हात धरला तर तो त्याच्या इच्छित स्थानावर पोहोचू शकतो.

करु बुराडि बुझै डेरा ॥

बधिर माणसाला कोणाचे बोलणे कसे समजेल?

निसि कहीअै उडु समझै डेरा ॥

जेव्हा आपण रात्र म्हणतो तेव्हा त्याला दिवस वाटतो.

करु बिसनपद गावै गुंग ॥

मुका माणूस भक्तीगीते कसे गाऊ शकतो?

जतन करै उडु डी सुर डंग ॥

तो प्रयत्न करू शकतो, पण त्याचा आवाज त्याला अपयशी ठरेल.

करु पिंगुल परबत पर बदन ॥

पांगळा व्यक्ती डोंगरावर कसा चढू शकतो?

नही रेत उडु उडु रावन ॥

त्याला तिथे जाणे शक्य नाही.

करतार करुणै मै दीनु बेनडी करै ॥

हे नानक! हे दयाळू! हे सृष्टीनिर्माता! (हा) नम्र सेवक अशी प्रार्थना करतो.

नानक तुमरी किरपा उरै ॥६॥

केवळ तुझ्या कृपेनेच अस्तित्वाचा सागर पार करू शकतो. ॥६॥

संगि सहाडी सु आवै न चीडि ॥

जो नेहमी त्याच्याबरोबर असतो, अशा परमेश्वराचे तो नामस्मरण करत नाही,

जे बैराडी ता सिउि पीडि ॥

उलट जो त्याचा शत्रू आहे त्याच्यावर तो प्रेम करतो.

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗਿ੍ਹਰ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਤੋ ਵਾਲ੍ਹਨੇ ਬਨਵਲੇਲਿਆ ਘਰਾਤ ਰਾਹਤੋ.

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ਤੋ ਆਨੰਦਾਚਿਆ ਖੇਲਾਂਚਾ ਆਠਿ ਸੰਪਤੀਚਿਆ ਰੰਗਾਂਚਾ (ਆਨੰਦਾਚਾ) ਉਪਭੋਗ ਖੇਤੋ.

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ਯਾ ਜਗਾਤ ਆਪਲਾ ਮੁਕਕਾਮ ਆਠਿ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੁਖ ਸਰਵ ਕਾਯਮ ਆਹੇਤ ਅਸਾ ਟਾਂਚਾ ਠਾਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਹੇ.

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ਪਠ ਮੂਰ੍ਖ ਪ੍ਰਾਠੀ ਆਪਲਿਆ ਮਨਾਤ ਕਾਲ (ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚੇ) ਸਮਰਠਹੀ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਬੈਰ ਬਿਰੇਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਫ਼ੇਸ਼, ਸੰਘਰ੍ਸ਼, ਵਾਸਨਾ, ਰਾਗ, ਭਾਵਨਿਕ ਮੋਹ,

ਬੁਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥

ਖੋਟੇਪਠਾ, ਪਾਪ, ਲੋਭ ਆਠਿ ਕਪਟ ਧਾਂਚੇ

ਇਆਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਮਾਠਸਾਨੇ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਯੁਕਤੀਨੇ ਘਾਲਵਲੇ ਆਹੇਤ.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

ਨਾਨਕਾਂਚੀ ਵਿਨੰਤੀ ਆਹੇ ਕੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ! ਤੁਝ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਚਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੁਨ ਮਨੁਘਾਲਾ ਜੀਵਨਸਾਗਰਾਪਾਸੂਨ ਵਾਚਵਾ. ॥੭॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

(ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ!) ਤੂਚ ਆਮਚਾ ਠਾਕੁਰ ਆਹੇਸ ਆਠਿ ਆਮਚੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਾ ਫਕਤ ਤੁਲਾਚ ਆਹੇ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਹੇ ਸ਼ਰੀਰ ਆਠਿ ਆਤਮਾ ਸਰਵ ਤੂ ਦਿਲੇਲਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਆਹੇਤ.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਆਪਠ ਆਮਚੀ ਆੜ੍ਹ ਆਠਿ ਵਡੀਲ ਆਹਾਤ; ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਮਚੀ ਮੁਲੇ ਆਹੀਤ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਤੁਝ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਮੁਲੇ ਖੂਪ ਸੁਖ ਆਠਿ ਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਾਲੀ ਆਹੇ.

ਕੇਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ! ਤੁਝ੍ਯਾ ਅੰਤ ਕੋਠਾਲਾਚ ਮਾਹੀਤ ਨਾਹੀ.

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਤੂੰ ਸਰ੍ਵੋੱਚ, ਅत्यੰਤ ਉਦਾਰ ਆਹੈ.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਜਗ ਤੁਝ੍ਯਾ ਧਾਗ੍ਯਾਤ ਵਿਣਲੇ ਆਹੈ.

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਜੇ ਕਾਹੀ (ਸ੍ਰੁੱਈ) ਤੁਝ੍ਯਾਪਾਸ੍ਰੁਨ ਉਤਪਨ ਝਾਲੇ ਆਹੈ ਤੇ ਤੁਝ੍ਯਾ ਆਜ਼ਾਧਾਰਕ ਆਹੈ.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਤੁਝ੍ਯਾ ਵੇਗ ਆਣਿ ਮਰ੍ਯਾਦਾ ਫਕਤ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾਚ ਮਾਹੀਤ ਆਹੈ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੁਝ੍ਯਾ ਸੇਵਕ ਨੇਹਮੀ ਤੁਝ੍ਯਾਸਾਠੀ ਸੁਖ:ਲਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਤੋ. ॥ ੮ ॥ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ਦੇਣਾਨ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਤ੍ਯਾਗ ਕਰੁਨ ਵ੍ਯਕਤੀ ਝੁਤਰ ਏਹਿਕ ਸੁਖਾਤ ਰਮਤੋ, (ਪਣ)

ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਅਸਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਕਥੀਚ ਯਸ਼ਸਵੀ ਹੋਤ ਨਾਹੀ, ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਾਸ਼ਿਵਾਯ ਤ੍ਯਾਲਾ ਆਦਰ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ:

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ਯ ਅਨੇਕ ਗੋਸ਼੍ਰੀ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਕਡੂਨ) ਘੇਤੋ ਆਣਿ ਤ੍ਯਾਂਚੀ ਕਾਯਜੀ ਘੇਤੋ.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

(ਪਣ) ਏਕਾ ਗੋਸ਼੍ਰੀਸਾਠੀ ਤੋ ਆਪਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗਮਾਵਤੋ.

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਏਕਹੀ ਗੋਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲੀ ਨਾਹੀ ਯਾਤਲਟ ਦਿਲੇਲ੍ਯਾ ਸਰ੍ਵ ਗੋਸ਼੍ਰੀ (ਵਸ੍ਰੁ) ਸੁਫ਼ਾ ਕਾਫ਼ੂਨ ਘੇਤਲ੍ਯਾ,

ਤਉ ਮੁਝਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

ਮਗ ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ ਹਾ ਮੂਰ੍ਖ ਵ੍ਯਕਤੀ ਕਾਯ ਕਰੁ ਸ਼ਕਤੋ?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ज्या परमेश्वरासमोर कोणतीच शक्ती जिंकू शकत नाही,

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

त्याच्यापुढे नेहमी नतमस्तक झाले पाहिजे.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ज्या व्यक्तीच्या हृदयाला परमेश्वराचे नामस्मरण प्रसन्न करते,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

त्याला सर्व प्रकारचे सुख प्राप्त होते.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

हे नानक! ज्या व्यक्तीकडून परमेश्वर त्याच्या आज्ञेचे पालन करून घेतो,

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

त्याला जगातील सर्व गोष्टी प्राप्त होतात. ॥१॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

सावकार असलेला परमेश्वर त्या व्यक्तीला अमर्याद संपत्ती (पदार्थ) प्रदान करतो.

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

व्यक्ती त्या वस्तूचा, संपत्तीचा आनंदाने उपभोग घेतात.

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

जर सावकाराने (परमेश्वराने) त्याच्या वारसापैकी काही वस्तू (संपत्ती) परत घेतली,

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਕਰੇਇ ॥

तर त्या अज्ञानी व्यक्तीच्या मनात राग निर्माण होतो.

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੇਵੈ ॥

अशाप्रकारे तो स्वतःचा विश्वास स्वतः गमावून बसतो.

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼्वासੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

परमेश्वर पुन्हा त्याच्यावर विश्वास ठेवत नाही.

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

एखाद्याने (आनंदाने) ते ज्याच्या मालकीचे आहे त्याच्यासमोर ठेवले पाहिजे.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਆਠਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਆਜ਼ਾ ਟ੍ਰਾਨੇ ਆਨੰਦਾਨੇ ਸੁਕਾਰ ਕੇਲੀ ਪਾਹਿਯੇ.

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਟ੍ਰਾਲਾ ਪ੍ਰਵੀਪਿਕਾ ਚਾਰਪਟ ਅਧਿਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੋ.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਦੈਵ ਦਯਾਕ੍ਰ ਆਹੈ. ॥੨॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੇਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਮਾਯੇਚੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਹੈਤ, ਪਠ ਟ੍ਰਾ ਸਰਵਾਚਾ ਸ਼ੇਵਟੀ ਨਾਸ਼ ਹੀਠਾਰ ਆਹੈ ਹੇ ਸਮਜੂਨ ਘਾ.

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਵਯਕਤੀਲਾ ਜ਼ਾਡਾਚੀ ਸਾਵਲੀ ਆਕੁਟੇ. (ਪਰੰਤੁ)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

ਆਠਿ ਜੇਕ੍ਹਾ ਟੀ ਅਵਸ਼ਯ ਹੀਤੇ ਤੇਕ੍ਹਾ ਟ੍ਰਾਲਾ ਮਨਾਤੂਨ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਹੀਤੋ.

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਵਸ਼ਯ ਜਗ ਕ੍ਰਾਠਮੰਗੁਰ ਆਹੈ,

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਜ਼ਾਨ ਨਸਲੇਲਾ ਵਯਕਤੀ ਯਾ ਜਗਾਪਾਸੂਨ ਅਲਿਪੁਟ ਜ਼ਾਲਾ ਆਹੈ.

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਜੀ ਵਯਕਤੀ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ਾਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ,

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਸ਼ੇਵਟੀ ਟ੍ਰਾਲਾ ਕਾਹੀਚ ਮਿਲੁਟ ਨਾਹੀ.

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਹੈ ਮਾਝ੍ਯਾ ਮਨਾ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਦਾਯਕ ਆਹੈ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜ੍ਯਾਲਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੀ ਟ੍ਰਾਲਾ ਸੁਵਤ:ਸ਼ੀ ਏਕਰੂਪ ਕਰੂਨ ਘੇਤੀ. ॥੩॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ, ਸੰਪਤੀ ਆਠਿ ਕੁਟੰਬੁ ਹੇ ਸਰਵ ਨਾਸ਼ਵੰਤ ਆਹੈ.

मिथिआ हउमै ममता माइआ ॥

अहंकार, ममता आणि माया हेही असत्य आहेत.

मिथिआ राज जेबन धन माल ॥

राज्य, तारुण्य, संपत्ती आणि मालमत्ता हे सर्व क्षणिक आहेत.

मिथिआ काम कूप बिबराल ॥

वासना आणि अत्यंत क्रोध असत्य आहेत.

मिथिआ रथ हसती असू बसतू ॥

सुंदर रथ, हत्ती, घोडे आणि सुंदर वस्त्रे, हे सर्व नश्वर (खोटे) आहेत.

मिथिआ रंग सँगि माइआ पेथि हसता ॥

संपत्ती जमा करण्याची आवड, जे पाहून व्यक्ती आनंदित होतो, हेही क्षणभंगुर आहे.

मिथिआ पुर मेर अडिमानु ॥

कपट, ऐहिक आसक्ती आणि गर्व हेही क्षणभंगुर असतात.

मिथिआ आपस उरि करत गुमानु ॥

स्वतःचा अभिमान बाळगणे हे निरुपयोगी आहे.

असधिरु भगति साय की सरन ॥

परमेश्वराची भक्ती आणि संतांचा आश्रय घेणे हे अटल आहे.

नानक जपि जपि जीवै हरि के चरन ॥४॥

हे नानक! परमेश्वराच्या चरणांचे नामस्मरण करून व्यक्ती खरे जीवन जगतो. ॥४॥

मिथिआ सूदन पर निंदा सुनहि ॥

इतरांची निंदा ऐकणारे कान निरुपयोगी आहेत.

मिथिआ हसत पर दरब कुं हरिहि ॥

जे हात इतरांचे पैसे चोरतात तेही निरुपयोगी असतात.

मिथिआ नेतू पेखत पर त्रुअ रूपाद ॥

ते डोळे निरुपयोगी आहेत, जे दुसऱ्या स्त्रीचे सौंदर्य पाहतात.

मिथिआ रसना भेजन अन सूद ॥

ती जीभ, जी व्यंजन आणि इतर चवींचा आस्वाद घेते, ती देखील निरुपयोगी आहे.

मिथिआ चरन पर बिकार कुँ पावहि ॥

इतरांसाठी वाईट करण्यासाठी धावणारे पाय निरुपयोगी आहेत.

मिथिआ मन पर लेड लुडावहि ॥

जे मन दुसऱ्याच्या संपत्तीचा लोभ करते तेही खोटे आहे.

मिथिआ उन नही परउपकारा ॥

ते शरीर निरुपयोगी आहे जे इतरांना चांगले करत नाही.

मिथिआ बामु लेड बिकारा ॥

ते नाक निरुपयोगी आहे, ज्याला इंद्रियसुखांचा वास येतो.

बिनु बुझे मिथिआ सडु डे ॥

निरुपयोगी सर्व शरीराचे अवयव आहेत ज्यांना त्यांचा खरा हेतू समजत नाही.

सडल देह नानक हरि हरि नाम ले ॥५॥

हे नानक! जो हरी-परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो तो देह सफल होतो. ॥५॥

बिठबी साकुड की आरजा ॥

कमकुवत माणसाचे जीवन निरर्थक असते.

साचु बिना कुह रेवड सुचा ॥

सत्याशिवाय (परमेश्वराचे नामस्मरण न करता) तो शुद्ध कसा होऊ शकतो?

बिठबा नाम बिना उनु अंय ॥

परमेश्वराच्या नामाशिवाय अज्ञानी माणसाचे शरीर निरुपयोगी असते

मुधि आवडु ता कुँ दुरगंय ॥

कारण अशा व्यक्तीच्या तोंडातून, निंदा करण्याचा वाईट वास येतो.

बिनु सिमरन दिनु रैन बिषा बिहायि ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय आपले दिवस आणि रात्र व्यर्थ ठरतात,

मेय बिना जिउं खेडी जायि ॥

ज्याप्रमाणे पावसाशिवाय पिके नष्ट होतात.

गोबिंदु बजनु बिनु बिषे सडु काम ॥

गोविंदांच्या स्तोत्रांशिवाय सर्व कार्य व्यर्थ आहे.

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ज्याप्रमाणे कंजूष माणसाची संपत्ती निरुपयोगी असते.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

तो माणूस खूप भाग्यवान आहे, ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम वास करते.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

हे नानक! त्यांच्यासाठी मी स्वतःचे जीवन समर्पित करतो. ॥६॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

माणूस एक गोष्ट सांगतो आणि काहीतरी पूर्णपणे वेगळं करतो.

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

त्याच्या अंतःकरणात (परमेश्वराबद्दल) प्रेम नाही पण तो मुखातून निरर्थक गोष्टी बोलतो.

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

सर्व काही जाणणारा परमेश्वर खूप हुशार आहे,

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

(तो कधीच) कोणाच्याही बाह्य रूपावर आनंदी नसतो.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

जो इतरांना उपदेश करतो आणि स्वतः त्याचे पालन करत नाही,

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

तो (जगात) जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकून राहतो आणि दुःख सहन करावे लागते.

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ज्याच्या अंतःकरणात निरंकार राहतो,

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

त्याच्या उपदेशाने सर्व जगाचा (विकारांपासून) उद्धार होतो.

ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥

हे परमेश्वर! जे तुम्हाला आवडतात तेच तुला ओळखू शकतात.

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

हे नानक! अशा भक्तांना नम्रपणे नमन करतो. ॥७॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਜਾਣਨਾ-ਆ ਪਰਮਾਤਮਾਲਾ ਮੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ.

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ਤੋ ਸਵਤ: ਟਾਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇਲਯਾ ਜੀਵਾਂਨਾ ਆਦਰ ਦੇਤੋ.

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: (ਪ੍ਰਾਣਯਾਂਚਯਾ ਕਰਮਾਨੁਸਾਰ) ਨਯਾਯ ਕਰਤੋ.

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ਕਾਹੀਨਾ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਲਯਾ ਜਵਲ ਅਸਲਯਾਚੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇਤੋ ਟਰ ਕਾਹੀਨਾ ਦੇਵ ਦੂਰ ਅਸਲਯਾਚੀ ਜਾਣੀਵ ਹੋਤੇ.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਯਫ਼ਾਂਚਯਾ ਆਣਿ ਚਤੁਰਾਇੰਚਯਾ ਪਲੀਕਡੇ ਆਹੇ.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

(ਕਾਰਣ) ਟਾਲਾ ਮਾਨਵੀ ਮਨਾਚੀ ਅਵਸਥਾ ਚਾਂਗਲੀਚ ਕਲਤੇ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ਜੋ ਕੋਣੀ ਟਾਲਾ ਸੰਤੁਞ ਕਰਤੋ, ਤੋ ਟਾ ਵਯਕਤੀਲਾ ਸਵਤ:ਸ਼ੀ ਜੋਡਤੋ.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਰਵ ਠਿਕਾਣੀ ਆਣਿ ਸਥਲਾਂਚਯਾ ਅੰਤਰਾਤ ਸਰਵਯਾਪੀ ਹੋਤ ਆਹੇ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਯਾਚਯਾਵਰ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰਤੋ ਤੋ ਟਾਚਾ ਸੇਵਕ ਅਸਤੋ.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਟੇਕ ਕੁਣੀ ਹਰੀਚਾ ਜਪ ਕਰਤ ਰਾਹਾ. ॥ ੮ ॥ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ ! ਮਾਝੀ ਝਚਛਾ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਆਸਕਤੀ ਆਣਿ ਅਹੰਕਾਰ ਨਞ ਹੋਊ ਦੇ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਮੀ ਟੁਝਯਾਕਡੇ ਸ਼ਰਣ ਆਲੋ ਆਹੇ. ਹੇ ਗੁਰੁਦੇਵ ! ਮਾਝਯਾਵਰ ਦਯਾ ਕਰਾ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ:

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

(ਹੇ ਮਾਨਵਾ!) ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੂ ਚ੍ਰੁਤੀਸ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਸ੍ਵਾਦਿਠੁ ਪਦਾਰਥ ਖਾਤੋਸ,

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣ ਮਨਾਨੇ ਕਰ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੂ ਅੰਗਾਲਾ ਸੁਗੰਧ ਲਾਵਤੋਸ,

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤ੍ਯਾਚੀ ਤਪਾਸਨਾ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਤੁਲਾ ਪਰਮ ਆਨੰਦਾਚੀ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀ ਹੋਝਲ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੂ ਰਾਜਵਾਡ੍ਯਾਂਤ ਸੁਖਾਨੇ ਰਾਹਤਾ.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ਆਪਲ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਤ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਸਦੈਵ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣ ਕਰਾ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੂ ਤੁਝ੍ਯਾ ਘਰੀ ਸੁਖਾਨੇ ਰਾਹਤੋਸ,

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ਆਪਲ੍ਯਾ ਜਿਠ੍ਹੇਨੇ ਆਠਹੀ ਪ੍ਰਹਰ ਤ੍ਯਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਾ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਰੰਗੀਭੇਰੰਗੀ ਵਸ੍ਰੇ, ਸ੍ਵਾਦਿਠੁ ਪਦਾਰਥ ਆਠਿ ਵਸ੍ਰੂ ਮਿਲ੍ਠਤਾਤ,

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਤ੍ਯਾ ਸ੍ਮਰਣਾਸ ਪਾਤ੍ਰ ਅਸਲੇਲ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨੇਹਮੀ ਚਿੰਤਨ ਕੇਲੇ ਪਾਹਿਯੇ. ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਆਠਿ ਝੁਤਰ ਮਹਾਗ ਵਸ੍ਰੇ ਪਰਿਧਾਨ ਕਰਤੀ;

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਤ੍ਯਾਲਾ ਵਿਸਰੁਨ ਝੁਤਰਾਂਮਢ੍ਯੇ ਕਾ ਮਘੁ ਹੋਤ ਆਹੇ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥

ज्याच्या कृपेने तू अंथरुणावर सुखाने झोपतो.

मन आठ पहर ता का जसु गावीजै ॥

हे माझ्या मना! त्या परमेश्वराची आठही प्रहर स्तुती केली पाहिजे.

जिह प੍ਰसादि त्रुष्टु सभु केँउ माँनै ॥

ज्याच्या कृपेने प्रत्येक व्यक्ती तुझा आदर करतो,

मुखि ता केँ जसु रसन बखानै ॥

नेहमी मुखाद्वारे आणि जिदने त्या परमेश्वराची स्तुती करा.

जिह प੍ਰसादि तेरे ररता यरमु ॥

ज्याच्या कृपेने तुझा धर्म अखंड राहतो,

मन सदा पिआदि केँवल पारब्रह्म ॥

हे माझ्या मना! तू नेहमी त्या परमात्म्याचे ध्यान कर.

पूँज जीँ जपत दरगह माँनु पाँवहि ॥

पूज्य परमेश्वराची उपासना केल्याने तुम्हाला त्यांच्या दरबारात वैभव प्राप्त होईल.

नानक पति सैती यरिँ जाँवहि ॥२॥

हे नानक! अशा प्रकारे तुम्ही सन्मानाने तुमच्या निवासस्थानी (परत) जाल. ॥२॥

जिह प੍ਰसादि आरेग कँचन देही ॥

हे मना! ज्याच्या कृपेने तुला सोन्यासारखे सुंदर, निरोगी शरीर मिळाले आहे,

लिव लाँवहुँ तिसुँ राम सनेही ॥

त्या परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण कर.

जिह प੍ਰसादि तेराँ ँलाँ ररत ॥

ज्याच्या कृपेने, तुमचा सन्मान जपला आहे;

मन सुखुँ पाँवहिँ हरिँ हरिँ जसुँ करत ॥

त्या परमेश्वराची स्तुती केल्याने तुला आनंद आणि शांती मिळेल.

जिह प੍ਰसादि तेरेँ सगलँ ढिँदूँ ढाँकेँ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व पापे लपलेली आहेत,

मन सरनी पर ठाकुर पूड ता कै ॥

हे मना! त्या परमेश्वराचा आश्रय घे.

जिह पूसादि तुष्टु के न पदुचै ॥

ज्याच्या कृपेने कोणीही तुझी बरोबरी करू शकत नाही,

मन सासि सासि सिमरहु पूड उचै ॥

हे माझ्या मना! प्रत्येक श्वास घेतांना सर्वांत श्रेष्ठ परमेश्वराचे स्मरण कर.

जिह पूसादि पाष्टी दूलड देह ॥

ज्याच्या कृपेने तुला दुर्लभ मानवी देह मिळाला आहे,

नानक ता की भगति करेह ॥३॥

हे नानक! प्रेम आणि भक्तीने त्याची उपासना करा. ॥ ३॥

जिह पूसादि आबुधन पहिरीजै ॥

ज्याच्या कृपेने महाग दागिने घालतात,

मन तिसु सिमरत किउ आलसु कीजै ॥

हे मना! त्याची उपासना करताना आळशी का व्हावे?

जिह पूसादि असु हसति असवारी ॥

ज्याच्या कृपेने तुम्ही घोडे आणि हत्तीवर (महागड्या वाहने) स्वार आहात,

मन तिसु पूड कउ कबहु न बिसारी ॥

हे मना! त्या परमेश्वराला कधीही विसरू नको.

जिह पूसादि बाग मिलख यना ॥

ज्यांच्या कृपेने आम्हाला बागा, जमीन आणि संपत्ती मिळाली आहे,

राधु परेष्टि पूडु अपुने मना ॥

त्या परमेश्वराला नेहमी आपल्या मनात ठेव.

जिनि तेरी मन बनत बनानी ॥

हे मना! ज्या परमेश्वराने तुला निर्माण केले आहे,

उठत बैठत सद तिसहि षिआष्टी ॥

प्रत्येक परिस्थितीत, उठता-बसता नेहमी त्या परमेश्वराचे नामस्मरण करावे.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! त्या अद्वितीय आणि अनाकलनीय परमेश्वराचा विचार कर.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

तो या जगात आणि परलोकात तुझे रक्षण करेल. ॥ ४ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ज्याच्या कृपेने तू दान-पुण्य करतोस,

मन आठ पहर करि तिस का धिआन ॥

हे मना! त्या परमेश्वराचे आठही प्रहर तू ध्यान केले पाहिजे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ज्याच्या कृपेने तू धार्मिक विधी आणि सांसारिक कर्तव्ये पार पाडतो,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

प्रत्येकवेळी श्वास घेतांना त्या परमेश्वराचा विचार केला पाहिजे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला हे सुंदर दिसणारे शरीर मिळाले,

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

त्या अद्वितीय परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करावे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझ्या उच्च (मानव) जातीत जन्म झाला आहे,

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

रात्रंदिवस नेहमी त्या परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझा सन्मान जपला आहे,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥੫॥

हे नानक! गुरूंच्या कृपेने त्यांची स्तुती करा. ॥५॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ज्याच्या कृपेने तू आपल्या कानांनी गोड आवाज ऐकतो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला आश्चर्यकारक चमत्कार दिसतात.

जिह प੍ਰसदि बेलहि अंमिड रसना ॥

ज्याच्या कृपेने तू जिभेने गोड बोलतो.

जिह प੍ਰसदि सुधि सहजे बसना ॥

ज्याच्या कृपेने तू सहज सुखाने जीवन जगतो.

जिह प੍ਰसदि हसत कर चलहि ॥

ज्याच्या कृपेने तुझे हात चालतात आणि काम करतात.

जिह प੍ਰसदि संपुरन ढलहि ॥

ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व कामे यशस्वी होतात.

जिह प੍ਰसदि परम गति पावहि ॥

ज्याच्या कृपेने तू जीवनाचे अंतिम ध्येय गाठतो.

जिह प੍ਰसदि सुधि सहजि समावहि ॥

ज्याच्या कृपेने तुम्ही सहज आनंदात लीन व्हाल,

ऐसा पृष्ठु त्रिआगि अवर कत लाराहु ॥

असा परमेश्वर सोडून तू कशाला दुसरा कोणाला शोधतोस?

गुर प੍ਰसदि नानक मनि जाराहु ॥६॥

हे नानक! गुरूच्या कृपेने आपले मन परमेश्वराकडे जागृत कर. ॥६॥

जिह प੍ਰसदि तूं पृगाट संपारि ॥

ज्याच्या कृपेने तू जगात लोकप्रिय झाला आहेस,

तिसु पृष्ठु कउि मुलि न मनहु बिसारि ॥

त्या परमेश्वराला मनातून कधीही विसरू नको.

जिह प੍ਰसदि तेरा परतापु ॥

ज्याच्या कृपेने तुला हे वैभव प्राप्त झाले आहे;

रे मन मुडु तू ता कउि जापु ॥

हे माझ्या मूर्ख मना! तू नेहमी त्याचे नामस्मरण करत राहा.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत,

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

परमेश्वराला नेहमी आपल्या हृदयात ठेव.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला सत्याची प्राप्ती होते,

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

हे माझ्या मना! तू त्या परमेश्वरावर प्रेम कर.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ज्याच्या कृपेने सर्वांची प्रगती होते,

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

हे नानक! त्या परमेश्वराची स्तुती कर आणि त्याचे नामस्मरण कर. ॥ ७ ॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ ॥

केवळ तोच व्यक्ती परमेश्वराचे नामस्मरण करतो, ज्याला तो (परमेश्वर) स्वतः नामस्मरण करण्यास प्रेरित करतो.

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

केवळ ती व्यक्ती परमेश्वराचे गुणगान करतो, ज्याला तो (परमेश्वर) स्वतः असे करण्यास प्रेरित करतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने जीवन प्रकाशमय होते.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने मन प्रसन्न होते.

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न होतो तेव्हा तो मनुष्याच्या हृदयात वास करतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने माणसाची बुद्धी उत्तम होते.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

हे परमेश्वरा! सर्व संपत्ती तुझ्या दयेवर आहेत.

ਆਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

ਕੋਠਾਲਾਹੀ ਸਵਤ:ਹੂਨ ਕਾਹੀਹੀ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਹਰੀ! ਤੁਮ੍ਹੀ ਮਨੁਖਾਕੜੂਨ ਜੇ ਕਾਰਯ ਕਰੂਨ ਖੇਤਾ, ਤੋ ਮਨੁਖ ਤੇਚ ਕਾਰਯ ਕਰਯਾਤ ਗੁੰਤੂਨ ਜਾਤੋ.

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾ ਮਨੁਖਾਚਾ ਨਿਯੰਤਰਣਾਤ ਕਾਹੀਹੀ ਨਾਹੀ. ॥੮॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ:

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਤੋ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਅਗਮਯ ਆਠਿ ਅਨੰਤ ਆਹੇ.

ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਕੋਠੀ ਲਾਚਾ ਨਾਮਾਚਾ ਜਪ ਕਰਤੋ ਲਾਲਾ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ.

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤਾਤ, ਹੇ ਮਾਝਾ ਮਿਤ੍ਰਾ! ਕਾਠਜੀਪੂਰਵਕ ਏਕ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਸੰਤਾਂਚੀ ਕਥਾ ਫਾਰ ਵਿਲਕ੍ਸ਼ਣ ਆਹੇ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਤੇਜ (ਸਨਮਾਨ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਸਰਵ ਦੁਗੁਣ ਦੂਰ ਹੋਤਾਤ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤੋ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਕਟ ਆਹੇ.

साय कै सींगि बुझे पूडु नेरा ॥

संतांच्या सहवासाने परमेश्वर जवळ असण्याची जाणीव मनात निर्माण होते.

सायसींगि सडु हेत निबेरा ॥

संतांच्या सहवासाने जीवनातील सर्व वाद मिटतात.

साय कै सींगि पाये नाम रतनु ॥

संतांच्या सहवासाने समाजात नाव आणि कीर्ती प्राप्त होते.

साय कै सींगि ऐक उीपरि जतनु ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य केवळ त्या एका परमेश्वराला प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करतो.

साय की भहिमा बरनै कउनु पूनी ॥

कोणता मनुष्यप्राणी संतांच्या महान गुणांचे वर्णन करू शकतो?

नानक साय की सैडा पूडु भाहि समानी ॥१॥

हे नानक! संतांचा महिमा परमेश्वराच्या महिमामध्ये लीन होतो. ॥ १॥

साय कै सींगि अरोचरु मिलै ॥

संतांच्या सहवासाने त्या अदृश्य परमेश्वराची जाणीव मनुष्याला होते.

साय कै सींगि सदा परडुलै ॥

संतांच्या सहवासात राहिल्याने मनुष्याला नेहमी आनंद प्राप्त होतो.

साय कै सींगि आवहि बसि पंचा ॥

संतांच्या सहवासाने पाच शत्रू (वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार) नियंत्रणात येतात.

सायसींगि अंमिड रसु बुंचा ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य अमृताचा आस्वाद घेतो.

सायसींगि हेदि सडु की रेन ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य अत्यंत नम्र होते.

साय कै सींगि भनेहर बैन ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्याची वाणी अतिशय मधुर होते.

साय कै सींगि न कतुं पावै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्याचे मन भटकत नाही.

सायसंगि असबिडि मनु पावै ॥

संतांच्या सहवासाने मन स्थिर होते.

साय कै संगि भाइआ ते डिन ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य सांसारिक आकर्षणांपासून अलिप्त राहतो.

सायसंगि नानक पूड सुपूसन ॥२॥

हे नानक! संतांच्या सहवासात राहून परमेश्वर प्रसन्न होतो. ॥ २ ॥

सायसंगि दुसमन सडि मीड ॥

संतांच्या सहवासाने सर्व शत्रूही मित्र होतात.

सायु कै संगि मरा पुनीड ॥

संतांच्या सहवासाने माणूस पूर्णपणे पवित्र होतो.

सायसंगि किस सिउ नगी बैरु ॥

संतांच्या संगतीने त्याचे कोणाशीही वैर होत नाही.

साय कै संगि न बीरा पेरु ॥

संतांच्या सहवासात राहून मनुष्य वाईट मार्गाकडे पाऊल टाकत नाही.

साय कै संगि नाही के मंदा ॥

संतांच्या सहवासात राहून कोणीही वाईट वाटत नाही.

सायसंगि जाने परमानंदा ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य परम सुखाचा स्वामी परमेश्वरालाच ओळखतो.

साय कै संगि नाही रुउ तापु ॥

संतांच्या सहवासाने माणसाचा अहंकार कमी होतो.

साय कै संगि उनै सडु आपु ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य सर्व अहंकाराचा आणि स्वार्थाचा त्याग करतो.

आपे जानै साय बडाए ॥

संतांचा महिमा परमेश्वर स्वतः जाणतो.

नानक साय पूडु बनि आए ॥३॥

हे नानक! संत आणि परमेश्वराचे प्रेम परिपक्व होते. ॥ ३ ॥

साय कै मींगि न कबहु पावै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्याचे मन कधीही भटकत नाही.

साय कै मींगि सदा सुख पावै ॥

संतांच्या सहवासाने नेहमी सुख प्राप्त होते.

सायमींगि बसतु अतोचर लरै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्याला परमेश्वराच्या नामासारख्या अदृश्य वस्तूची प्राप्ती होते.

सायु कै मींगि अजरु सरै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य दुर्बल होत नाही अशी शक्ती प्राप्त करतो.

साय कै मींगि बसै षानि उरै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य सर्वोच्च स्थानी राहतो.

सायु कै मींगि भगलि पवुचै ॥

संतांच्या सहवासात राहून माणूस त्याच्या खऱ्या आत्म्यापर्यंत पोहोचतो.

साय कै मींगि दिरै सडि यरम ॥

संतांच्या सहवासाने माणसाचा धर्म पूर्णपणे दृढ होतो.

साय कै मींगि केवल पारब्रह्म ॥

संतांच्या सहवासात राहून मनुष्य परब्रह्माचीच पूजा करतो.

साय कै मींगि पाटे नाम निषान ॥

संतांच्या संगतीत राहून परमेश्वराच्या नामाचा खजिना प्राप्त होतो.

नानक सायु कै बुरबान ॥४॥

हे नानक! मी माझे शरीर आणि मन त्या संतांना समर्पित केले आहे. ॥ ४ ॥

साय कै मींगि सड कुल उपावै ॥

संतांच्या सहवासाने संपूर्ण मानवजातीचा उद्धार होतो.

सायमींगि मानन भीत कुटुंब निमतारै ॥

संतांच्या सहवासात राहून, मित्र आणि कुटुंब अस्तित्वाच्या महासागरापासून वाचतात.

सायु कै मींगि मे यनु पावै ॥

संतांच्या सहवासात राहून मनुष्याला परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती प्राप्त होते.

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ज्या संपत्तीचा प्रत्येक मनुष्य लाभ घेतो आणि समाधानी होतो.

सायसिंगि यरम राਇ करे सेवा ॥

यमराजही संतांच्या सहवासात राहणाऱ्यांची सेवा करतात.

साय कै सिंगि सेडा सुरदेवा ॥

जो संतांच्या सहवासात राहतो, देवदूत आणि देवही त्याची स्तुती करतात.

सायु कै सिंगि पाप पलाएिन ॥

संतांच्या सहवासाने सर्व पापे नष्ट होतात.

सायसिंगि अंमिउ गुन राएिन ॥

संतांच्या सहवासात माणूस अमृतमयी नामाचे गुणगान गातो.

साय कै सिंगि सूब षान रंमि ॥

संतांच्या सहवासाने माणसाला सर्व ठिकाणी प्रवेश मिळतो.

नानक साय कै सिंगि सफल जन्म ॥५॥

हे नानक! संतांच्या संगतीत राहिल्याने मनुष्य जन्म सफल होतो. ॥५॥

साय कै सिंगि नही कहु थाल ॥

संतांच्या संगतीत राहिल्याने मनुष्याला जास्त संघर्ष करावा लागत नाहीत.

दरसनु डेटउ रेटु निहाल ॥

संतांचे दर्शन आणि भेट घेतल्याने मनुष्य कृतज्ञ होतो.

साय कै सिंगि कलुखउ हरै ॥

संतांच्या सहवासाने माणसाची सर्व पापे नष्ट होतात.

साय कै सिंगि नरक परहरै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य नरकात जाण्यापासून वाचतो.

साय कै सिंगि एीहा उीहा सुहेला ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य या लोकात आणि परलोकात सुखी होतो.

सायसिंगि बिहुरउ हरि भेला ॥

संतांच्या सहवासाने परमेश्वरापासून विभक्त झालेले लोक त्याच्याशी एकरूप होतात.

ਜੇ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੰਤਾਂच्या सहवासाने माणसाला अपेक्षित फळ मिळते.

साय कै मींगि न बिरथा जावै ॥

संतांच्या सहवासाने कोणीही रिकाम्या हाताने जात नाही.

पारब्रह्म साय रिद बसै ॥

परब्रह्म-प्रभू संतांच्या हृदयात वास करतात.

नानक उघरै साय मुनि रसै ॥६॥

हे नानक! संतांच्या वाणीतून परमेश्वराचे नाम ऐकले की आत्मा या ऐहिक सुखाच्या पलीकडे जातो. ॥६॥

साय कै मींगि मुनिउ हरि नाउ ॥

संतांच्या सहवासात राहून परमेश्वराचे नाम श्रवण करा.

सायमींगि हरि के गुन गाउ ॥

संतांच्या सहवासात परमेश्वराची स्तुती करा.

साय कै मींगि न मन ते बिसरै ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य परमेश्वराला मनापासून विसरू शकत नाही.

सायमींगि सरपर निसतरै ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य अस्तित्वाच्या सागरातून नक्कीच मुक्त होतो.

साय कै मींगि लरौ पृभु भीठा ॥

संतांच्या सहवासात राहून परमेश्वर माणसाला आपला जिवलग वाटू लागतो.

सायु कै मींगि घटि घटि डीठा ॥

संतांच्या सहवासात प्रत्येक हृदयात परमेश्वराचे दर्शन होते.

सायमींगि उटे आगिआकारी ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य परमेश्वराचा आज्ञाधारक भक्त बनतो.

सायमींगि राति उष्टी हमारि ॥

मनुष्याची प्रगती संतांच्या संगतीत झाली आहे.

साय कै मींगि मिटे सडि रेग ॥

संतांच्या संगतीने सर्व रोग दूर (दुर्गुण)होतात.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਾਂਚੀ ਭੇਟ ਕੇਵਲ ਯੋਗਾਯੋਗਾਨੇ ਘੜਨ ਧੇਤੇ. ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦਾਂਨਾਹੀ ਮਾਹਿਤੀ ਨਾਹੀ.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਤੇ ਟਾਂਚਿਆਬਦਲ ਜਿਤਕੇ ਜਾਸਤ ਏਕਤਾਤ, ਤਿਤਕੇਚ ਤੇ ਟਾਂਚਿਆਬਦਲ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਤਾਤ.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੀ ਤਿਨ੍ਹੀ ਗੁਣਾਂਪਾਸੂਨ (ਮਾਏਚਿਆ) ਦੂਰ ਅਸਤੇ.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ ਮਹਾਨਤਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਆਹੇ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ਸੰਤਾਂਚਿਆ ਮਹਾਨਤੇਚਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

ਸੰਤਾਚਾ ਮਹਿਮਾ ਸਦੈਵ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਅਸਤੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ਸੰਤਾਂਚੇ ਸਥਾਨ ਉਚ ਸਥਾਨਾਤ ਸਰਵੋਚ ਅਸਤੇ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

ਸੰਤਾਂਚੇ ਸ਼੍ਰੇਣਤ੍ਵ ਸ਼੍ਰੇਣਾਂਮਧੇ ਸ਼੍ਰੇਣ ਅਸਤੇ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ ਉਪਯੁਕਤਤਾ (ਮਹਾਤਮ) ਕੇਵਲ ਸੰਤਚ ਸਮਝੂ ਸ਼ਕਤੀ.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਗਤਾਤ, ਹੇ ਮਾਝ੍ਯਾ ਭਾਵਾ! ਸੰਤ ਆਠਿ ਦੇਵ ਯਾਤ ਫਰਕ ਨਾਹੀ. ॥੮॥ ੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ :

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਜ੍ਯਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਨੇ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਜੇ ਸਤ੍ਯ ਅਸਤੇ ਤੇਚ ਸਤ੍ਯ ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਜਿਵ੍ਹੇਵਰਹੀ ਅਸਤੇ,

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਆਠਿ ਜਯਾਲਾ ਦੇਵਾਸਿਵਾਯ ਦੁਸਰੇ ਕੋਣੀ ਦਿਸਤ ਨਾਹੀ,

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹੇ ਸਰਵ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਚੇ ਗੁਣ ਆਹੇਤ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ:

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਯਕਤੀ ਨੇਹਮੀਚ ਵਾਇਟ ਗੋਈਂਪਾਸ੍ਰਨ ਅਲਿਪਤ ਰਾਹਤੇ,

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਜਸੇ ਕਮਲਾਚੇ ਫੂਲ ਚਿਖਲਾਤ ਸਵਚਛ ਅਸਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਖ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਯਕਤੀ ਝੁਤਰਾਂਨਾ ਅਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਾਹ੍ਰਨ ਆਪਲੀ ਪਾਪੇ ਕਾਫ੍ਰਨ ਟਾਕਯਾਸ ਮਦਤ ਕਰਤੇ,

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖ ॥

ਜਯਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸੂਰ੍ਯ ਆਪਲ੍ਯਾ ਤ਷ਾਤੇਨੇ ਸਰ੍ਵ ਰਸ ਸੁਕ੍ਰੂਨ ਟਾਕਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਰ੍ਵਾਕੁਤੇ ਸਮਾਨ ਨਜਰੇਨੇ ਬਘਤੀ, (ਕੋਣਤਾਹੀ ਭੇਦਭਾਵ ਨ ਕਰਤਾ)

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਜਸਾ ਵਾਰਾ ਰਾਜਾਲਾ ਆਠਿ ਗਰੀਬਾਲਾ ਸਾਰਖਾਚ ਵਾਟਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਚੀ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਸਾਰਖੀਚ ਅਸਤੇ, (ਪਰਿਸ੍ਥਿਤੀਤ ਬਦਲਾਮੁਛੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ ਅਸ਼ਾ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਸੰਧਮ)

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਦੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ਜਸੇ ਕੋਣੀ ਧਰਤੀ ਖੋਦਤੀ ਆਠਿ ਕੋਣੀ ਚੰਦਨਾਚਾ ਲੇਪ ਲਾਕਤੀ,

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ਤਸੇ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਚਾ ਗੁਣ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਸੇ ਸਰ੍ਵ ਗੋਈਂਮਘੇ ਘਾਣ ਜਾਛਣੇ ਹੇ ਅਗ੍ਰੀਚੇ ਸੂਛ ਸਵਰ੍ਰੂਪ ਆਹੇ. ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਨਿਰਮਲਪੇਖਾ ਅਧਿਕ ਨਿਰਮਲ ਆਹੇ,

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

ਜਸੇ ਕੀ ਪਾਠਯਾਲਾ ਘਾਠ ਚਿਕਟਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਚਯਾ ਮਨਾਤ ਅਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਸਤੋ,

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਜਸੇ ਕੀ ਪ੍ਰਥਵੀਚਯਾ ਵਰ ਆਕਾਸ਼.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਸਾਠੀ ਮਿਤ੍ਰ ਆਠਿ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸਮਾਨ ਅਸਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲਾ ਵਕਤੀਲਾ ਕਿੰਚਿਤਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ਨਸਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਲਯਾ, ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਰਵੋਚ੍ਚ ਅਸਤੋ.

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਪਠ ਇਤਰਾਚਯਾ ਤੁਲਨੇਤ ਤੋ ਸਵਤ:ਲਾ ਨੇਹਮੀ ਨਿਮ੍ਰ ਸਮਜਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੋਚ ਮਾਠੂਸ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਹੋਤੋ,

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਜਯਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਨਿਰਮਾਠਿ ਕਰਤੋ. ॥੨॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਸਰਵਾਸ਼ੀ ਅਤ੍ਯੰਤ ਨਮ੍ਰਪਠੇ ਵਾਗਤੋ.

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਲਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦਾਚੀ ਜਾਠੀਵ ਹੋਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਸਰਵਾਵਰ ਕ੍ਰੁਪਾ ਕਰਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਤ ਕਾਹੀਹੀ ਵਾਇਟ ਗੁਣ ਨਸਤਾਤ ਆਠਿ ਤੇ ਕਾਹੀਹੀ ਵਾਇਟ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਦੈਵ ਸਮਦਰਸੀ ਅਸਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਅਮ੍ਰਿਤਾਚਾ ਵਰਸਾਵਿ ਹੋਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਬੰਧਨਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਰਾਹਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਜੀਵਨ ਆਠਿ ਆਚਰਣ ਅਤ੍ਯੰਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚੇ ਜੇਵਣ ਹੇ ਜ਼ਾਨ ਅਸਤੇ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਯਾ ਧਿਆਨਾਤ ਤਲਲੀਨ ਰਾਹਤੋ. ॥ ੩ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਫਕਤ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਵਰ ਆਸ਼ਾ ਠੇਵਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚੀ ਉਚ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਧੀਹੀ ਨਸ਼ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਆਪਲੀ ਵਿਨਮ੍ਰਿਤਾ ਟਿਕਵੂਨ ਠੇਵਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਦਾਨਧਰਮ ਕਰਣਯਾਤ ਉਤਸਾਹੀ ਰਾਹਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਹਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਵਾਦਾਂਚਯਾ ਪਲੀਕਠੇ ਅਸਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਆਪਲੇ ਭਟਕਣਾਰੇ ਮਨ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਾਤ ਠੇਵਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीचे कर्म श्रेष्ठ असतात, तो जे काही करतो ते चांगलेच करतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती जीवनाच्या सर्व पैलूंमध्ये अत्यंत यशस्वी आणि समृद्ध होतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीच्या सहवासात राहून सर्वांचा उद्धार होतो.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

हे नानक! सर्व जग ब्रह्मजानੀ व्यक्तीची स्तुती करते. ॥४॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती केवळ परमेश्वरावर प्रेम करतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

परमेश्वर हा नेहमी ब्रह्मजानੀ व्यक्तीच्या सहवासात राहतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

परमेश्वराचे नाव हे ब्रह्मजानੀ व्यक्तीच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

परमेश्वराचे नाव हे ब्रह्मजानੀ व्यक्तीचे कुटुंब आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती हा सदैव दुर्गुणांच्या प्रभावापासून सावध राहतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती हा त्याच्या अहंकारी विचारांचा त्याग करतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीच्या हृदयात परमानंद वास करतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीच्या हृदयरूपी घरात सदैव सुख असते.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਰਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਬ੍ਰह्मजानੀ व्यक्ती नेहमी आनंदात आपले जीवन जगतो.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚੀ ਸਰਵੋੱਚ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਥੀਚ ਨਠ ਹੋਤ ਨਾਹੀ. ॥੫॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਲਾ ਜਾਣਯਾਰਾ ਅਸਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਹਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਹਾ ਕੋਠਲਾਹੀ ਚਿੰਤੇਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਅਸਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚਾ ਮੰਤ੍ਰ (ਸ਼ਿਕਵਧ) ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਯਾਰਾ ਅਸਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀ ਤੋਚ ਅਸਤੀ ਜਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਕਰਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚਾ ਗੌਰਵ ਹਾ ਮਹਾਨ ਆਹੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਭਾਗਯਵਾਨ ਵਕਤੀਲਾਚ ਮਿਲਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਆਪਣ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਲਾ ਸਵਤ:ਲਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਯਲਾ ਪਾਹਿਯੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੇਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚਾ ਸ਼ੋਧ ਖੇਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਆਹੇ. ॥ ੬ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚਾ ਗੁਣਾਂਚੇ ਮੂਲਯਮਾਪਨ ਕਰਤਾ ਯੇਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਕਤੀਚਾ ਹੁਦਯਾਤ ਸਰਵ ਗੁਣ ਅਸਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीच्या सद्गुणी जीवनाचे रहस्य कोण ओळखू शकतो?

ब्रह्म गिआनी कउ सदा अदेसु ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्तीला नेहमी प्रणाम करावा.

ब्रह्म गिआनी कऱ कबिआ न जऱडि अडऱखजजऱरु ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्तीचा महिमा अर्ध्या अक्षरानेही सांगता येत नाही.

ब्रह्म गिआनी सरब कऱ ठऱकुरु ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्ती हा सर्व प्राणिमात्रांचा पूज्य स्वामी आहे.

ब्रह्म गिआनी की मिडि कउनु बखऱनै ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्तीच्या गुणांचे वर्णन कोण करू शकते?

ब्रह्म गिआनी की रऱडि ब्रह्म गिआनी जऱनै ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्तीची गती फक्त ब्रह्मज्ज्ञानीच जाणतो.

ब्रह्म गिआनी कऱ अंतु न डऱरु ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्तीच्या गुणांना मर्यादा नाही.

नऱनक ब्रह्म गिआनी कउ सदा नमसकऱरु ॥७॥

हे नानक! ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्तीला नेहमी नमस्कार करत राहा. ॥ ७ ॥

ब्रह्म गिआनी सड सिूसडि कऱ करडऱ ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्ती सर्व सृष्टीचा निर्माणकर्ता आहे.

ब्रह्म गिआनी सद जीवै नऱगी डरडऱ ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्ती सदैव शाश्वत राहतो आणि कधीही मरत नाही.

ब्रह्म गिआनी डुकडि जुरऱडि जीअ कऱ दऱडऱ ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्ती मनुष्याला मोक्ष, ज्ञान आणि जीवन देणारा दाता आहे.

ब्रह्म गिआनी डुरन डुरडु डिडऱडऱ ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्ती हा परिपूर्ण पुरुष निर्माता आहे.

ब्रह्म गिआनी अनऱड कऱ नऱडु ॥

ब्रह्मज्ज्ञानी व्यक्ती अनाथांचा स्वामी आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ का सभ उूपरि हाषु ॥

ब्रह्मज्ञानी व्यक्तीचा संरक्षक हात संपूर्ण मानवजातीवर आहे.

ब्रहम गिआनी का सगल अकारु ॥

हा संपूर्ण विश्वविस्तार ब्रह्मज्ञानी व्यक्तीद्वारेच केलेला आहे.

ब्रहम गिआनी आपि निरंकारु ॥

ब्रह्मज्ञानी व्यक्ती स्वतः निरंकार आहे.

ब्रहम गिआनी की सेडा ब्रहम गिआनी बनी ॥

ब्रह्मज्ञानी व्यक्तीचा गौरव केवळ ब्रह्मज्ञानी व्यक्तीलाच प्राप्त होतो.

नानक ब्रहम गिआनी सरब का धनी ॥८॥८॥

हे नानक! ब्रह्मज्ञानी व्यक्ती सर्व गोष्टींचा स्वामी आहे. ॥ ८ ॥ ८ ॥

सलेकु ॥

श्लोक ॥

उरि धारै जे अंतरि नामु ॥

जो मनुष्य परमेश्वराचे नाव हृदयात ठेवतो,

सरब मै पेधै भगवानु ॥

जो व्यक्ती प्रत्येक गोष्टीत परमेश्वराला पाहतो आणि

निमख निमख ठाकुर नमसकारै ॥

प्रत्येक क्षणी परमेश्वराला प्रणाम करतो,

नानक उरु अपरसु सगल निसतारै ॥१॥

हे नानक! असा सत्यनिष्ठ आणि अलिप्त महापुरुष सर्व प्राणिमात्रांना अस्तित्वाच्या महासागरापासून वाचवतो. ॥ १ ॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

मिषिआ नाही रसना परस ॥

जो कधीही खोटे बोलत नाही, (त्याच्या जिव्हेने)

मन महि धीति निरंजन दरस ॥

ज्याच्या हृदयात पवित्र परमेश्वराच्या दर्शनाची इच्छा राहते,

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ज्याच्या नेत्रांना दुसऱ्या स्त्रीचे सौंदर्य दिसत नाही,

साय की टहल सँतसंगि हेत ॥

जो संतांची भक्तिभावाने सेवा करतो आणि संतांच्या संगतीवर प्रेम करतो,

करन न सुनै काहु की निंदा ॥

ज्याचे कान कोणाच्याही निंदा ऐकत नाहीत,

सभ ते जानै आपस कहु मँदा ॥

जो स्वतःला कमी समजतो (निम्न),

गुरु पूसादि बिधिआ परहरै ॥

जो गुरूंच्या कृपेने दुर्गुणांपासून मुक्त होतो,

मन की बासना मन ते टरै ॥

जो आपल्या मनातून त्याच्या वाईट इच्छांना काढून टाकतो,

इँद्री जिउ पँच देख ते ररउ ॥

आणि जो आपल्या ज्ञानाच्या इंद्रियांवर विजय मिळवतो आणि पाचही दुर्गुणांपासून (वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार) मुक्त राहतो,

नानक केटि मये केँ अँसा अपरस ॥१॥

हे नानक! लाखो लोकांमध्ये असा दुर्लभ पुरुष आहे जो 'अपरस' (पवित्र) आहे. ॥१॥

बैसनै मेँ जिमुँ उँपरि सुपुसँन ॥

एक खरा वैष्णव (भगवान विष्णूचा भक्त) तोच आहे, ज्याच्यावर परमेश्वर प्रसन्न असतो.

बिसन की भाँइआ ते रेँइ बिँन ॥

तो परमेश्वराने (विष्णूने) निर्माण केलेल्या मायेपासून (सांसारिक भ्रम) अलिप्त राहतो.

करम करउ हेँवै निहकरम ॥

आणि सत्कर्म करत असताना तो निस्वार्थी राहतो.

तिमुँ बैसनै काँ निरमल परम ॥

त्या वैष्णवांचा धर्मही पवित्र असतो.

काहुँ फल कीँ इँढाँ नहीँ बाँढै ॥

त्याला कोणत्याही फळाची इच्छा नसते.

केवल भगति कीरतन सँगि राचै ॥

तो फक्त परमेश्वराची भक्ती आणि त्याच्या कीर्तनातच लीन राहतो.

मन उन अंतरी सिमरन गोपाल ॥

त्याच्या आत्म्यामध्ये आणि शरीरात विश्वाचा पालनपोषण करणाऱ्या गोपाळाचेच स्मरण असते.

सभ उूपरि हेवत किरपाल ॥

तो सर्व प्राणिमात्रांवर दयाळू आहे.

आपि द्रिऱै अवरु नामु जपावै ॥

तो स्वतः परमेश्वराचे नाम मनात ठेऊन इतरांना नामस्मरण करण्यास प्रेरित करतो.

नानक उहु बैसने परम गति पावै ॥२॥

हे नानक! असा वैष्णव परम अवस्था प्राप्त करतो. ॥ २॥

भगुडि भगवंत भगति का रंगु ॥

ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वराच्या भक्तीबद्दल प्रेम आहे तोच खरा परमेश्वराचा भक्त आहे.

सगल त्रिआरु दुसट का सँगु ॥

तो सर्व दुष्ट लोकांच्या सहवासाचा त्याग करतो,

मन ते बिनसै सगला भरमु ॥

आणि प्रत्येक प्रकारची शंका त्याच्या मनातून नाहीशी होते.

करि पुनै सगल पारब्रह्म ॥

तो परब्रह्माला सर्वत्र उपस्थित मानतो आणि त्याचीच पूजा करतो.

सायसंगि पापा मलु खेवै ॥

जो संतांच्या संगतीत राहून मनातील पापांची मलिनता दूर करतो,

तिसु भगुडि की मति उुतम हेवै ॥

अशा भक्ताची बुद्धी उत्कृष्ट होते.

भगवंत की टहल करै नित नीति ॥

तो नित्य आपल्या परमेश्वराची सेवा करत राहतो.

मनु तनु अरपै बिसन पगीति ॥

तो आपले मन आणि शरीर परमेश्वराच्या प्रेमासाठी समर्पित करतो.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਚਰਣ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਠੇਕਤੋ.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਭਕਤਾਲਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੇ. ॥ ੩ ॥

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

ਖਰਾ ਪੰਡਿਤ ਤੋਚ ਆਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਆਪਲ੍ਯਾ ਮਨਾਲਾ ਸੂਚਨਾ ਦੇਤੋ;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

ਆਠਿ ਤੋ ਲ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਰਾਮਾਚੇ ਨਾਵ ਸ਼ੋਧਤੋ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਾਚਾ ਗੋਡ ਰਸ ਸੇਵਨ ਕਰਤੋ,

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਲ੍ਯਾ ਪੰਡਿਤਾਚ੍ਯਾ ਸ਼ਿਕਵਠੀਨੇ ਸਾਰੇ ਜਗ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕਰਿਲ੍ਯਾ ਜਿਵੰਤ ਰਾਹਤੇ,

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਜੋ ਪੰਡਿਤ ਹਰੀਚੀ ਕਥਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਠੇਕਤੋ,

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੇਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅਸਾ ਪੰਡਿਤ ਪੁਨ੍ਹਾ ਜਨਮ ਆਠਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਚਕ੍ਰਾਤ ਪਡਤ ਨਾਹੀ.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

ਤੇ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਆਠਿ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤੀਚੇ ਮੂਲ ਸਾਰ ਮਾਨਤਾਤ,

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਬੂਲੁ ॥

ਤੋ ਅਵ੍ਯੁਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਮਠ੍ਯੇ ਵ੍ਯੁਧ ਜਗਾਚਾ ਅਨੁਭਵ ਘੇਤੋ,

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਆਠਿ ਤੋ ਚਾਰਹੀ ਜਾਤੀ (ਸਾਮਾਜਿਕ ਸ੍ਥਿਤੀ) ਲੋਕਾਂਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੋ.

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਮੀ ਅਸ਼ਾ ਪੰਡਿਤ ਯਾਂਨਾ ਮੀ ਸਦੈਵ ਅਭਿਵਾਦਨ ਕਰਤੋ. ॥ ੪ ॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

ਚਾਰਹੀ ਵਰ੍ਣਾਮਠ੍ਯੇ ਕੋਠਲ੍ਯਾਹੀ (ਸਾਮਾਜਿਕ ਸ੍ਥਿਤੀ) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਵਾਵਰ ਮਨਨ ਕਰੂ ਘਾ ਆਠਿ ਏਕਾਘਾਲਾ ਅਸੇ ਆਫਲੇਲ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਹਾ ਸਰਵ ਦੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚਾ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਆਹੈ.

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਨਾਮਾਚਾ ਜਪ करतो त्याला गती प्राप्त होते.

सायसंगि पावै जनु कौइ ॥

चांगल्या पुरुषांच्या संगतीत राहूनच हे साध्य होते.

करि करपा अंतरी उर पावै ॥

जर परमेश्वर त्याच्या कृपेने त्याचे नाव तुमच्या हृदयात ठेवतो,

पसु प्युत मूखद पाषर कउ तारै ॥

जरी ती व्यक्ती एखाद्या प्राण्यासारखी असेल, भूत, मूर्ख किंवा दगड मनाचा असला तरीही ती व्यक्ती वाचविली जाते.

सरब रेग का अउिखदु नामु ॥

परमेश्वराचे नाम हे सर्व रोगांवर औषध आहे.

कलियाण रूप मंगल गुण राम ॥

परमेश्वराची स्तुती करणे हे कल्याण आणि मुक्तीचे स्वरूप आहे.

काहु जगति किउ न पायीअै यरमि ॥

परमेश्वराचे नाम कोणत्याही युक्तीने किंवा कोणत्याही धार्मिक आचरणाने प्राप्त होऊ शकत नाही.

नानक तिसु मिलै जिसु लिखिआ युति करमि ॥५॥

हे नानक! परमेश्वराचे नाम फक्त त्या व्यक्तीलाच मिळते, ज्याच्या नशिबात सुरुवातीपासूनच नाव लिहिलेले असते. ॥५॥

जिस कौ मनि पारब्रहम का निवासु ॥

ज्याच्या मनात परमेश्वर वास करतो."

तिस का नामु सति रामदासु ॥

त्याचे नाव खरोखरच देवाचा सेवक रामदास आहे.

आतम रामु तिसु नदरी आइआ ॥

त्याने स्वतःमध्ये परमेश्वर (राम) पाहिला आहे.

दास दसंतणु भाइ तिनि पाइआ ॥

सेवकांचा सेवक होण्याच्या स्वभावाने त्याला परमेश्वर सापडला आहे.

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਜੋ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਜਕਲ ਮਾਨਤੀ,

ਸੇ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਤੋ ਸੇਵਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਦਰਬਾਰਾਤ ਸਵੀਕਾਰਲਾ ਜਾਤੀ.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਵਤ: ਆਪਲੁਆ ਸੇਵਕਾਕਰ ਕ੍ਰਪਾਵਠੀਨੇ ਪਾਹਤੀ,

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੇਝੀ ਪਰੈ ॥

ਆਠਿ ਲੁਆ ਸੇਵਕਾਲਾ ਪੂਰਨ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੀਤੇ.

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਕੁਟੁੰਬਾਤ ਰਾਹੁਨਹੀ ਤੀ ਮਨਾਪਾਸੂਨ ਅਲਿਪਤ ਰਾਹਤੀ.

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਅਸੀਂ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਅਸਲੇਲੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆਹੈਤ. ॥ ੬ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਆਜ਼ੇਚੇ ਖੁਨੁਆ ਮਨਾਨੇ ਪਾਲਨ ਕਰਤੀ,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੇਉ ਕਹਾਵੈ ॥

ਲੁਆਚ ਜੀਵਨਾਲਾ ਮੁਕਤ ਮੁਹਟਲੇ ਜਾਤੇ,

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਲੁਆਚੁਆਸਾਠੀ ਸੁਖ ਆਠਿ ਦੁ:ਖ ਸਮਾਨ ਆਹੈ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਤੀ ਸਦੈਵ ਅਨੰਤਕਾਲਚੁਆ ਆਨੰਦਾਤ ਰਾਹਤੀ ਆਠਿ ਲੁਆਲਾ ਵਿਯੋਗਾਚੇ ਦੁ:ਖ ਸਹਨ ਕਰਾਵੇ ਲਾਗਤ ਨਾਹੀ.

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਲੁਆਚੁਆਸਾਠੀ ਸੀਨੇ ਆਠਿ ਖੂਲ ਦੋਨਹੀ ਸਮਾਨ ਆਹੈਤ,

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਲੁਆਚੁਆਸਾਠੀ ਅਮ੍ਰੁਤ ਆਠਿ ਕੜੂ ਵਿਖ ਸਾਰਖੇਚ ਆਹੈਤ.

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਲੁਆਚੁਆਸਾਠੀ ਆਦਰ ਆਠਿ ਅਭਿਮਾਨ ਸਮਾਨ ਆਹੈ.

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

त्याच्या नजरेत गरीब आणि राजा सुद्धा समान आहेत.

जे वरताये साਈ जुगति ॥

परमेश्वर जे काही करतो ते त्याला अनुसरण्याचा योग्य मार्ग आहे.

नानक ओहु पुरखु कहीअै जीवन मुक्ति ॥७॥

हे नानक! फक्त तोच मनुष्य जीवनमुक्त आहे असे म्हणतात. ॥ ७ ॥

पारब्रह्म के सगले ठाँउ ॥

सर्व स्थाने परमेश्वराची आहेत.

जितु जितु यरि राधै तैसा तिन नाँउ ॥

परमेश्वर जिथे-जिथे मनुष्यांना ठेवतो, तेच नाव ते धारण करतात.

आपे करन करावन जोगु ॥

परमेश्वर स्वतः सर्व काही करण्यास आणि (प्राण्यांकडून) करून घेण्यास समर्थ आहे.

पूडु भावै सैयी फुनि रोगु ॥

जे काही परमेश्वराला आवडेल ते सृष्टीत घडते.

पसरिँ आधि रैँइ अनत उरँग ॥

समुद्राच्या अमर्याद लाटांप्रमाणे परमेश्वर सर्वत्र स्वतः पसरला आहे.

लखे न जाहि पारब्रह्म के रँग ॥

परमेश्वराचे चमत्कार आपण समजू शकत नाहीत.

जैसी भति देँइ तैसा परगास ॥

परमेश्वर एखाद्या व्यक्तीला जी काही बुद्धी देतात, त्याचप्रमाणे त्याचे मन प्रबुद्ध होते.

पारब्रह्म कर्ता अघिनास ॥

सृष्टीनिर्माता परमेश्वर हा (अनंतकाळचे आणि सार्वकालिक) शाश्वत आहे.

सदा सदा सदा दैआल ॥

परमेश्वर सदैव दयाळू असतो.

सिमरि सिमरि नानक भये निहाल ॥८॥९॥

हे नानक! प्रेमळ भक्तीने पुन्हा पुन्हा त्याला स्मरण करून, मानव सुखी आणि आनंदी राहतात.

॥८॥ ९॥

सलोक ॥

श्लोक ॥

उसतति करहि अनेक जन अंतु न पारावार ॥

अनेक लोक परमेश्वराची स्तुती गातात, पण त्या परमेश्वराचे गुण अंतहीन आहेत.

नानक रचना पूंढि रची बहु बिधि अनिक पूकार ॥१॥

हे नानक! परमेश्वराने निर्माण केलेले हे विश्व, त्याच्या अनेक प्रकारांमुळे, अनेक प्रकारे निर्माण झाले आहे. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

कਈ कॅटि रॅऐ पूंजारी ॥

लाखो मनुष्य त्याचे उपासक आहेत.

कਈ कॅटि आचार बिउहारी ॥

लाखो लोक धार्मिक विधी आणि सांसारिक कर्तव्ये पार पाडतात.

कਈ कॅटि ढऐ तीरथ वामी ॥

लाखो लोक तीर्थयात्रेचे रहिवासी बनले आहेत.

कਈ कॅटि बन डूमहि उदामी ॥

लाखो लोक जंगलात एकांतात भटकतात आणि वैरागी जीवन जगतात.

कਈ कॅटि बेद के मूँते ॥

लाखो लोक वेद ऐकतात.

कਈ कॅटि तपीसुर रॅऐ ॥

लाखो लोक परमेश्वराला संतुष्ट करण्यासाठी तपस्वी बनलेले आहेत.

कਈ कॅटि आतम पिआनु पारहि ॥

लाखो लोक त्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे ध्यान करतात.

कਈ कॅटि कबि कबि बीचारहि ॥

लाखो कवी काव्य रचनांमधून परमेश्वराचा विचार करतात.

कਈ कॅटि नवतन नाम पिआवहि ॥

लाखो लोक रोज परमेश्वराच्या नवनव्या नावाचे ध्यान करत राहतात,

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

तरीही हे नानक! त्या परमेश्वराचे कोणतेही रहस्य आपल्याला सापडत नाही. ॥ १॥

कਈ क़ेटि बडे अडिमानि ॥

लाखो लोक अहंकारी आहेत.

कਈ क़ेटि अंघ अरिआनि ॥

लाखो लोक अज्ञानाने आंधळे झाले आहेत.

कਈ क़ेटि किरपन कठेर ॥

लाखो लोक पाषाण हृदयाचे आणि कंजूष आहेत.

कਈ क़ेटि अडिग आतम निकेर ॥

लाखो लोक असंवेदनशील आणि शुष्क आहेत.

कਈ क़ेटि पर दरब कउ हिरहि ॥

लाखो लोक इतरांची संपत्ती चोरतात.

कਈ क़ेटि पर दुखना करहि ॥

लाखो लोक इतरांची निंदा करतात.

कਈ क़ेटि भाइआ सूम भाहि ॥

लाखो लोक सांसारिक संपत्ती मिळवण्यासाठी संपूर्ण आयुष्याभर संघर्ष करतात.

कਈ क़ेटि परदेस ब्रूमाहि ॥

लाखो लोक इतर देशात भटकतात.

जिउ जिउ लावहु तिउ तिउ लगाना ॥

हे परमेश्वरा! जिथे तुम्ही सजीवांना कामाला लावता, तिथे-तिथे ते काम करतात.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

हे नानक! निर्मात्याच्या निर्मितीचे रहस्य फक्त निर्माता-प्रभूनाच माहीत आहे. ॥ २ ॥

कਈ क़ेटि सिघ जती ज़ेगी ॥

जगात लाखो सिद्ध, ब्रह्मचारी आणि योगी पुरुष आहेत.

कਈ क़ेटि राजे रस ड़ेगी ॥

सुख भोगणारे अनेक कोटी राजे आहेत.

कਈ कॆटि पंखी सरप उपाए ॥

परमेश्वराने अनेक लाखो पक्षी आणि साप निर्माण केले आहेत.

कਈ कॆटि पाषर बिरख निपजाए ॥

अनेक कोट्यवधी दगड आहेत आणि झाडे लावली गेली आहेत.

कਈ कॆटि पवट पाणी बैसंतर ॥

लाखो वारे, पाणी आणि अग्नी आहेत.

कਈ कॆटि देस डू मंडल ॥

लाखो देश आणि प्रदेश आहेत.

कਈ कॆटि ससीअर सूर नखजजडू ॥

लाखो चंद्रमा, सूर्य आणि तारे आहेत.

कਈ कॆटि देव दानव ईंदू सिरि हडू ॥

लाखो देव, दानव आणि इंद्र आहेत, ज्यांच्या डोक्यावर छत्र आहे.

सगल समरुी अपनै सुडि षारै ॥

परमेश्वराने संपूर्ण सृष्टीला आपल्या आदेशाच्या धाग्यात विणले आहे.

नानक जिमु जिमु भावै तिसु तिसु निसतरै ॥३॥

हे नानक! परमेश्वर जे काही चांगले समजतो, त्याला तो अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतो. ॥३॥

कਈ कॆटि राजस तामस सातक ॥

लाखो रजोगुणी, तमोगुणी, सतोगुणी जीव आहेत.

कਈ कॆटि बेद पुरान सिमिडि अरु सासत ॥

लाखो वेद, पुराणे, स्मृती आणि शास्त्रे आहेत.

कਈ कॆटि कीऐ रतन समुद ॥

महासागरांमध्ये अब्जावधी रत्ने निर्माण झाली आहेत.

कਈ कॆटि नाना प्रकार जंत ॥

लाखो विविध प्रकारचे प्राणी या सृष्टीत परमेश्वराने निर्माण केले आहेत.

कਈ कॆटि कीऐ चिर जीवे ॥

लाखो लोकांना दीर्घायुष्य लाभले आहे.

कਈ केंटि गिरी मेर सुवरन षीवे ॥

(देवाच्या आज्ञेने) अनेक कोटी रुपयांचे सोन्याचे सुमेर पर्वत झाले आहेत.

कਈ केंटि जखजख किंनर पिसाच ॥

लाखो यक्ष, किन्नर आणि पिशाच आहेत.

कਈ केंटि बूड पेउ सुकर मिराच ॥

लाखो दुष्ट स्वभावाचे आत्मे, भुते, डुक्कर आणि सिंह आहेत.

सभ ते नेरै सभहु ते दूरि ॥

परमेश्वर सर्वांच्या जवळ आहे आणि सर्वांपासून ही दूर आहे.

नानक आपि अलिपतु रहिआ भरपूरि ॥४॥

हे नानक! परमेश्वर सर्वांमध्ये परिपूर्ण होत आहे, जरी तो स्वतः अलिप्त राहत असेल. ॥४॥

कਈ केंटि पाताल के वामी ॥

लाखो लोक पाताळात राहतात.

कਈ केंटि नरक सुरग निवामी ॥

लाखो लोक स्वर्गात असल्याने सर्व सुविधांनी युक्त जीवन जगू शकतात.

कਈ केंटि जनमहि जीवहि मरहि ॥

लाखो लोक जन्माला येतात, त्यांचे जीवन जगतात आणि मरतात.

कਈ केंटि बहु जेनी ढिरहि ॥

लाखो लोक जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रांमधून भटकत राहतात.

कਈ केंटि बैठत ही धाहि ॥

लाखो लोक व्यर्थ बसून त्यांचे जीवन जगतात.

कਈ केंटि ञालहि बकि पाहि ॥

लाखो लोक कष्टाने कंटाळून तुटतात.

कਈ केंटि कीऐ यनवंड ॥

परमेश्वराने लाखो लोकांना श्रीमंत केले आहे.

कਈ केंटि माइआ मरि चिंत ॥

लाखो लोक आर्थिक चिंतेत आपले जीवन जगत आहेत.

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹਾ ਜਿਥੇ ਲਾਚੀ ਝੁਛਾ ਅਸੇਲ ਤੇਥੇ ਤੀ ਮਨੁਘਾਨਾ ਠੇਕਤੀ.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਹਾਤਾਤ ਆਹੇ. ॥੫॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਯਾ ਜਗਾਤ ਲਾਖੀ ਜੀਵ ਆਹੇਤ ਜੇ ਤਪਸਵੀ ਬਨਲੇ ਆਹੇਤ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਆਠਿ ਲਾਚੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਾਤ ਗੁੰਤਲੇਲੇ ਅਸਤੇ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਖੇਜੰਤੇ ॥

ਲਾਖੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਲਾ ਸ਼ੋਧਤ ਅਸਤਾਤ

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਆਠਿ ਆਪਲਾ ਆਤਮਾਤਚ ਲਾਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਪਡਤੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸ ॥

ਲਾਖੀ ਪ੍ਰਾਠਿਮਾਤ੍ਰਾਨਾ ਮਗਵੰਤਾਚਾ ਦਰਸ਼ਨਾਚੀ ਤਲਮਲ ਅਸਤੇ,

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਆਠਿ ਲਾਨਾ ਚਿਰੰਤਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮੇਟਤੀ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਲਾਖੀ ਗੁਰੂਚਾ ਸਹਵਾਸ ਲਾਮਠਿਆਸਾਠੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਾ ਕਰਤਾਤ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਤਲੀਨ ਰਾਹਤਾਤ.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਾਚਾਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੀਤੀ,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਅਸੇ ਲੋਕ ਸਦੈਵ ਮਾਘਵਾਨ ਅਸਤਾਤ. ॥ ੬ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਪ੍ਰਥੀਚਾ ਨਲ ਮਾਗਾਤ ਆਠਿ (ਚਾਰ) ਦਿਸ਼ਾਂਮਧੇ ਲਾਖੀ ਜੀਵ ਜਨਮਾਲਾ ਆਲੇ ਆਹੇਤ.

कई कॆटि अक़ास घूरुमंड ॥

लाखी आकाश आणि ब्रह्मांड आहेत.

कई कॆटि हॆऐ अवतार ॥

लाखी प्राणी जन्माला येत आहेत,

कई नुगति कीने बिसवार ॥

त्यामुळे अनेक प्रकारे परमेश्वराने विश्व निर्माण केले आहे.

कई वार पसरिउ पासार ॥

ही सृष्टी अनेक वेळा विस्तारली आहे,

सदा सदा इकु ऐकंवार ॥

तरीही सदासर्वकाळ निर्माणकर्ता एकच आहे.

कई कॆटि कीने वहु भाति ॥

लाखी लोकांना परमेश्वराने अनेक पद्धती निर्माण केले आहे.

पूडु ते हॆऐ पूडु भाहि समाति ॥

ते (जीव) परमेश्वरापासून उत्पन्न होऊन परमेश्वरात विलीन झाले आहेत.

ता का अंतु न जानै कॆटि ॥

त्याच्या निर्मितीची मर्यादा कोणालाही ओळखता येत नाही.

आपे आपि नानक पूडु सॆटि ॥७॥

हे नानक! तो परमेश्वर सर्वस्व आहे. ॥७॥

कई कॆटि पारघूरुम के दास ॥

लाखी लोक भगवंतांचे भक्त आहेत.

तिन हॆवत आतम परग़ास ॥

आणि त्यांच्या आत्म्यात प्रकाश निर्माण होतो.

कई कॆटि उत के बॆते ॥

लाखी लोक जीव तत्त्वज्ञ आहेत,

सदा निहारहि ऐकॆ नेत्रॆ ॥

आणि त्यांच्या डोळ्यांनी (आध्यात्मिक दृष्टी), ते नेहमी परमेश्वराला पाहतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਲਾਖੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾच्या नामाचे अमृत प्राशन करतात,

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ते अमर राहतात आणि सदैव जगतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਲਾਖੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾच्या नामाचे गुणगान करत राहतात.

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ते सहजपणे आत्म-प्रेमाच्या आनंदात गढून जातात.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

परमेश्वर प्रत्येक श्वासाने आपल्या भक्तांची काळजी घेतो.

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

हे नानक! असे भक्तच परमेश्वराला प्रिय असतात. ॥८॥१०॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

केवल एकच ईश्वर सृष्टीचे मूळ कारण (निर्माता) आहे, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

हे नानक! मी त्या परमेश्वरासाठी स्वतःला अर्पण करतो जो जल, पृथ्वी, पाताळ आणि आकाशात अस्तित्वात आहे. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

एक परमेश्वर जो प्रत्येक कार्य करतो आणि जीवांच्या मार्फत करून देतो तो सर्व काही करण्यास समर्थ आहे.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

जे त्याला संतुष्ट करते, जी परमेश्वराची इच्छा असते, फक्त तेच घडते.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

तो (प्रभू) एका क्षणात या विश्वाची निर्मिती करतो आणि नष्ट करतो.

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

त्याच्या सामर्थ्याचा शेवट किंवा त्याला मर्यादा नाही.

हुकमे षारि अघर रगवै ॥

त्याच्या आदेशानुसार, त्याने सृष्टीची निर्मिती केली आणि ती कोणत्याही आधाराशिवाय त्याने ती टिकवून ठेवली आहे.

हुकमे उपनै हुकमि समावै ॥

त्याच्या आज्ञेने जे उत्पन्न झाले ते शेवटी त्याच्याच आज्ञेत लीन होते.

हुकमे उच नीच बिउहार ॥

त्याच्या आदेशानुसार लोक स्वतःला उच्च किंवा निम्न म्हणून वागतात.

हुकमे अनिक रंग परकार ॥

त्यांच्या आदेशानुसार अनेक प्रकारचे खेळ, लीळा होत असते.

करि करि देखे अपनी वडिआਈ ॥

सृष्टी निर्माण करून तो आपला महिमा पाहत राहतो.

नानक सभ मरि रहिआ समाਈ ॥१॥

हे नानक! परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे. ॥१॥

पूडु भावै मानुख गति पावै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हा तो मनुष्याला मोक्ष प्रदान करतो.

पूडु भावै ता पाषर उरावै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हा तो दगडांच्या मनाने (क्रूर) लोकांनाही मुक्त करतो.

पूडु भावै बिनु सास ते रावै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हा तो श्वास न घेताही जीवाला (मृत्यूपासून) वाचवतो.

पूडु भावै ता हरि गुण भावै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हाच तो मनुष्य त्याची स्तुती करतो.

पूडु भावै ता पतिउ उषारै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हाच तो मनुष्य दुर्गुणांपासून वाचवतो.

आपि करै आपन बीचरै ॥

परमेश्वर जे काही करतो ते त्याच्या स्वतःच्या विचारांनुसार करतो.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਤੋ ਸਵਤ: ਦੋਨ੍ਹੀ ਜਗਾਚਾ ਜਗਾਚਾ (इहलोक आणि परलोक) स्वामी आहे.

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

अंतर्यामी परमेश्वर जगात खेळ खेळत राहतो आणि (ते पाहून) प्रसन्न होतो.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

परमेश्वराची जी काही इच्छा असते, तो व्यक्ती तीच कृती करतो.

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

हे नानक! त्याच्यासारखा दुसरा कोणी कुठेही दिसत नाही. ॥ २ ॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

मला सांगा, मनुष्य स्वतःहून काय करू शकतो?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥

जे परमेश्वराला संतुष्ट करते, ते मनुष्यांकडून करून घेतले जाते.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

जर ते माणसाच्या नियंत्रणात असेल तर तो प्रत्येक गोष्ट स्वतःकडे घेऊ शकतो.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥

परंतु परमेश्वराला जे काही संतुष्ट करते तो तेच करतो.

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ज्ञानाच्या अभावामुळे मनुष्य इंद्रियसुखांमध्ये मग्न राहतो.

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

जर त्याला अधिक चांगले माहीत असेल, ज्ञान तर तो त्यापासून स्वतःला वाचवेल.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

संभ्रमात विसरलेले त्याचे मन दहा दिशांना भटकत राहते.

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

त्याचे मन एका क्षणात जगाच्या चार कोपऱ्यात फिरून परत येते.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ज्याच्यावर दया करून परमेश्वर आपली भक्ती प्रदान करतो.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

हे नानक! तो मनुष्य परमेश्वरच्या नामस्मरणात लीन राहतो. ॥३॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

एका क्षणात परमेश्वर किड्यासारख्या मनुष्याला राजा बनवतो (त्याला राज्य देऊन).

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

परमेश्वर गरीबांचा संरक्षक आहे.

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

जरी ज्याला त्या मनुष्यात कोणतेही गुण दिसत नाही,

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

तरी त्या मनुष्याला तो क्षणार्धात दहा दिशांना लोकप्रिय बनवतो.

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

सृष्टी निर्माता परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो,

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

तो त्याच्या कर्माचा हिशोब ठेवत नाही.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्याने दिलेली संपत्ती आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

प्रत्येक हृदयात पूर्ण ब्रह्माचा प्रकाश आहे.

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

त्यानेच या सृष्टीची निर्मिती केली आहे.

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

हे नानक! त्याचा महिमा पाहून मी जगत आहे.

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

या प्राण्याची शक्ती त्याच्या स्वतःच्या हातात नाही कारण

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

एकच परमेश्वर सर्वांचा स्वामी आहे आणि तोच सर्व काही करतो आणि जीवांच्या माध्यमातून घडवून आणतो.

आगिआकारी बपुरा जीउ ॥

असहाय्य प्राणी परमेश्वराचा आज्ञाधारक आहे.

जे तिसु भावै मेष्टी फुनि थीउ ॥

कारण शेवटी परमेश्वराला जे संतुष्ट करते तेच घडते.

कबहु उच नीच महि बसै ॥

परमेश्वर या सृष्टीतील सर्व प्राणीमात्रात सामावलेला आहे.

कबहु मेरा हरथ रंगि हसै ॥

कधी तो दुःखात दुःखी असतो तर कधी सुखात आनंदाने हसतो.

कबहु निंद चिंद बिउहार ॥

कधी कधी टीका करणे हेच त्याचे कार्य असते.

कबहु उड अकाम पडिआल ॥

कधी तो आकाशात तर कधी पाताळात असतो.

कबहु बेडा ब्रह्म बीचार ॥

कधी कधी तो ब्रह्मविचाराचा जाणकार असतो.

नानक आपि मिलावटहार ॥५॥

हे नानक! परमेश्वर स्वतःच मनुष्याला स्वतःशी जोडतो. ॥५॥

कबहु निरति करै बहु भाति ॥

हा प्राणी कधीकधी अनेक प्रकारची नृत्ये करत असतो.

कबहु मेष्टि ररै दिनु राति ॥

कधीकधी तो दिवस आणि रात्र झोपतो.

कबहु मरा कूप बिकराल ॥

काहीवेळा तो भयंकर संतापामध्ये भयानक दिसतो.

कबहु सरब की रेत रवाल ॥

काहीवेळा तो सर्व पायांच्या धूल बनतो (अत्यंत नम्र).

कबहु रेष्टि बरै बड राजा ॥

कधी कधी, तो एक महान राजा बनतो.

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਤੋ ਮਿਕਾ-ਯਾਚਾ ਵੇਸ ਧਾਰਣ ਕਰਤੀ.

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਤੋ ਗਾਇਤ ਪ੍ਰਤਿਠੇਮਥੇ ਪਤਤੀ (ਗਾਇਤ ਕ੍ਰੁਤਯੇ ਕਰੁਨ).

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਤੋ ਅਸਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਕਾਰਯ ਕਰਤੀ ਕੀ ਲਯਾਚੇ ਸਰਵਤ੍ਰ ਕੌਤੁਕ ਕੇਲੇ ਜਾਤੇ.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਜਸਾ ਠੇਕਤੀ ਜੀਵ ਤਸਾਚ ਰਾਹਤੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਗੁਰੁੰਚਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਨਾਨਕ ਫਕਤ ਸਤਯ ਬੋਲਤਾਤ. ॥ ੬ ॥

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਜਾਨੁ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਏਕ ਪੰਡਿਤ ਮ੍ਹਣੂਨ ਤੋ ਝੁਰਾਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੀ.

ਕਬਹੂ ਮੇਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕਥੀ ਤੋ ਮੂਕ ਸੰਨਯਾਸੀ ਸਾਰਖਾ ਧਯਾਨ ਕਰਤ ਅਸਤੀ.

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕਾਹੀ ਵੇਲਾ ਤੋ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰੇਚਯਾ ਠਿਕਾਣੀ ਜਾਊਨ ਅੰਘੋਲ ਕਰਤੀ.

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕਥੀ ਕਥੀ ਤੋ ਸਿਫੁ, ਸਾਧਕ ਬਨਤੀ ਆਣਿ ਮੁਖਾਨੇ ਅਧਯਾਤ੍ਮਾਬਫੁਲ ਬੋਲਤੀ.

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਮਨੁਸ਼ਯ ਕੀਟਕ ਕਿੰਵਾ ਹੱਤੀ ਬਨਤੀ

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਆਣਿ ਅਨੇਕ ਯੋਨੀਮਥੇ ਭਟਕਤ ਰਾਹਤੀ.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਕਲਾਕਾਰਾਂਪ੍ਰਮਾਣੇ ਤੋ ਵਿਵਿਧ ਅਨੇਕ ਰੂਪੇ ਘੇਤਾਨਾ ਦਿਸਤੀ.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਯੋਗਯ ਵਾਟੇਲ ਲਯਾ ਪਫੁਟੀਨੇ ਤੋ ਆਪਲਯਾਕੜੂਨ ਸਰਵ ਕਰੁਨ ਘੇਤੀ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल तेच घडते.

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

हे नानक! त्याच्यासारखे दुसरे कोणी नाही. ॥७॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

या प्राण्याला कधी चांगली संगत मिळाली तर

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

मग तो त्या सुखी अवस्थेतून बाहेर येत नाही,

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

कारण त्याच्या हृदयात ज्ञानाचा प्रकाश निर्माण होतो.

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ते निवासस्थान कधीच नष्ट होत नाही.

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

(या अवस्थेत) त्याचे मन व शरीर परमेश्वराच्या नामात व प्रेमात रमलेले असते.

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

आणि तो सदैव सर्वोच्च परमेश्वराबरोबर राहतो.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

जसे पाणी पाण्यासोबत एकरूप होते,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

त्याचप्रमाणे त्याचा प्रबुद्ध आत्मा परमेश्वराशी एकरूप होतो.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

त्याचे जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपते आणि त्याला चिरंतन शांती प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

हे नानक! अशा परमेश्वरासाठी मी सदैव समर्पित आहे. ॥८॥ ११॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

सुधी बसै मसकीनीआ आपु निवारि उले ॥

विनम्र स्वभाव असलेला मनुष्य आनंदात आपले जीवन जगतो. तो आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो आणि नम्र होतो.

बडे बडे अहंकारीआ नानक गारबि गले ॥१॥

(पण) हे नानक! अनेक अहंकारी व्यक्ती तर त्यांच्या अहंकारातच नष्ट होतात. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

जिस कै अंतरि राज अडिमानु ॥

ज्या व्यक्तीच्या मनात संपत्ती आणि सामर्थ्याबद्दल अहंकार असतो,

से नरकपाती हेवत सुआनु ॥

अशी व्यक्ती नरकात जाणारा कुत्र्याप्रमाणे शिक्षेस पात्र असते.

जे जानै मै जेबनवंतु ॥

जो माणूस गर्विष्ठपणे स्वतःला अतिशय देखणा समजतो (तरुणांनी भरलेला),

से हेवत बिसटा का जंतु ॥

तो घाणेतील एका किडासारखा असतो.

आपस कउ करमवंतु कहांवै ॥

जो व्यक्ती स्वतःला चांगल्या कर्मपैकी एक समजतो,

जनमि मरै बह जेनि ब्रुमावै ॥

तो जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकतो आणि अनेक योनीमध्ये भटकत राहतो.

यन ब्रुमि का जे करै गुमानु ॥

ज्याला आपल्या संपत्तीचा आणि जमिनीबद्दल अहंकार बाळगतो,

से भूरखु अंया अगिआनु ॥

एक मूर्ख, आंधळा आणि अज्ञानी आहे.

करि किरपा जिस कै हिरदै गरीबी बसावै ॥

ज्याच्या हृदयात परमेश्वर आपल्या कृपेने नम्रता निर्माण करतो,

नानक एीहा भुक्तु आरौ सुखु पावै ॥१॥

हे नानक! अशा व्यक्तीला या लोकात मोक्ष आणि परलोकात सुख प्राप्त होते. ॥ १॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖ ਸ੍ਰੀਮੰਤ ਆਹੇ ਆਠਿ ਟਿਆਚਾ ਸੰਪਤੀਚਾ ਅਭਿਮਾਨ ਭਾਠਗਤੋ,

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਸ਼ੇਕਟਚਾ ਖ਼ਾਣੀ ਤੋ ਆਪਲਿਆਸੋਭਤ ਕਾਹੀਹੀ ਖ਼ੇਠਨ ਜਾਤ ਨਾਹੀ.

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਤੋ ਆਪਲਿਆ ਆਸ਼ਾ ਮੋਠਯਾ ਸੈਨ੍ਯਾਵਰ ਆਠਿ ਲੋਕਾਂਵਰ ਠੇਵਤੋ,

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

(ਹੇ ਮਾਹੀਤ ਅਸਲੇ ਪਾਹਿਯੇ) ਯਾ ਸਰਵ ਗੋਠੀ ਖ਼ਾਣਾਤ ਨਠੁ ਹੋਤਾਤ.

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਜੋ ਸਵਤ: ਲਾ ਸਰਵਾਂਤ ਬਲਵਾਨ ਮਾਨਤੋ,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਤੋ ਖ਼ਾਣਾਧਾਂਤਿ ਨਠੁ ਹੋਤੋ.

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖ ਆਪਲਿਆ ਅਹੰਕਾਰਾਤ ਕੋਠਾਚੀਹੀ ਪਰਵਾ ਕਰਤ ਨਾਹੀ,

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਧਮਰਾਜ ਟਿਆਲਾ ਸ਼ੇਕਟੀ ਖ਼ੂਪ ਵੇਦਨਾ-ਦੁਖ: ਦੇਤੋ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਚਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਜਯਾਚਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਹੀਸਾ ਹੋਤੋ,

ਸੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਅਸ਼ੀ ਵਯਕਤੀਚ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਸਵੀਕਾਰਲੀ ਜਾਤੇ. ॥ ੨ ॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਜਰ ਏਖਾਏ ਵਯਕਤੀਲਾ ਲਾਖੋ ਸਕ੍ਰਮ ਕੇਲ੍ਯਾਚਾ ਅਭਿਮਾਨ ਅਸੇਲ,

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਟਿਆਮੁਠੇ ਟਿਆਲਾ ਫਕਤ ਟ੍ਰਾਸ ਹੋਤੋ ਆਠਿ ਟਿਆਚੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਯਯ ਵਯਰਥ ਜਾਤਾਤ.

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖ ਅਨੇਕ ਤਪਸ੍ਯਾ ਕਰਨ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਤੋ,

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਤੋ ਪੁਨ੍ਹਾ-ਪੁਨ੍ਹਾ ਸੁਰਗਾਤਿ ਆਠਿ ਨਰਕਾਤਿ ਜਨਮ ਖੇਤਿ ਅਸਤੀ.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਜੁਆਚੇ ਮਨ ਖੂਪੁ ਪ੍ਰਯਫ਼ ਕਰਨਹੀ ਨਮੁ ਹੋਤਿ ਨਾਹੀ,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਤਰ ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਤੋ ਮਾਠੂਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਦਰਬਾਰਾਤਿ ਕਸਾ ਜਾਠੁ ਸਕਤੀ?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖੁ ਸੁਖਤ:ਲਾ ਚਾਂਗਲਾ ਮੁਠਾਵਤੀ,

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਸਦੁਗੁਣੁ ਠਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਹੀ ਕਰਤਿ ਨਾਹੀ.

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਜੁਆਚੇ ਮਨੁ ਸਰਵਾਂਸਾਠੀ ਨਮੁ ਹੋਤੇ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ॥੩॥

ਠਾਚੀ ਮਹਿਮਾ ਸਰਵੰ ਪਸਰਤੇ. ॥ ੩ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਜੋਪਠੰਤ ਆਖਾਢਾਲਾ ਅਸੇ ਵਾਟਤੇ ਕੀ ਤੋ ਆਪਲੁਆ ਸਾਮਠੁਠੰਨੇ ਕਾਹੀਤਰੀ ਘਡਵੂ ਸਕਤੀ,

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਤੋਪਠੰਤ ਤੀ ਵੁਕਤੀ ਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪੁਤ ਕਰੂ ਸਕਤਿ ਨਾਹੀ.

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਜੋਪਠੰਤ ਮਨੁਖੁ ਸਮਯੂ ਲਾਗਤੀ ਕੀ ਤੋ ਕਾਹੀਹੀ ਕਰਤੀ,

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭੁ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਤੋਪਠੰਤ ਤੋ ਜਨਮ ਆਠਿ ਮ੍ਰਿਤੂ ਚਕ੍ਰਾਤਿ ਅਡਕੂਨ ਰਾਹਤੀ.

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਜੋਪਠੰਤ ਮਾਠੂਸ ਕੁਠਾਲਾ ਸੁਤ੍ਰ ਆਠਿ ਕੁਠਾਲਾ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਨਤੀ

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਤੋਪਠੰਤ ਠਾ ਵੁਕਤੀਚੇ ਮਨੁ ਸੁਠਿਰ ਆਠਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਠਾਰ ਨਾਹੀ.

ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

जोपर्यंत माणूस मायेच्या मोहात मग्न राहतो,

उब लगु यरम राइ देइ सजाइ ॥

तोपर्यंत यमराज त्याला शिक्षा देत राहतात.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने माणसाचे बंध तुटतात.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

हे नानक! गुरूच्या कृपेने अहंकार नाहीसा होतो. ॥ ४ ॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

मनुष्य हजारो रूपये कमाविल्यानंतरही लाखो रूपये कमाविण्यासाठी धावतो.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

संपत्तीच्या शोधात तो समाधानी होत नाही.

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

मनुष्य बहुतेक इंद्रियसुखांच्या उपभोगात गुंतलेला असतो,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

पण तो समाधानी होत नाही आणि त्याच्या आकांताने मृत्यू पावतो.

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

समाधानाशिवाय कोणीही आनंदी होत नाही.

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

त्याच्या सर्व कृती स्वप्नातील इच्छेप्रमाणे निरर्थक आहेत.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सर्व सुख प्राप्त होते.

ਬਡਭਾਰੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

फक्त भाग्यवान व्यक्तीलाच परमेश्वराच्या नामाची प्राप्ती होते.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

परमेश्वर स्वतः सर्व काही करण्यास आणि जीवांच्या द्वारे करून घेण्यास समर्थ आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

हे नानक! परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करावे. ॥५॥

करन करान करनैहारु ॥

परमेश्वरच सर्वकाही करतो आणि सर्वकाही करण्यास कारणीभूत ठरतो.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

या वस्तुस्थितीवर चिंतन करा की मनुष्याच्या नियंत्रणात काहीही नाही.

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराची जशी दृष्टी असते मनुष्य तसेच कार्य करतो.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

तो परमेश्वरच सर्वस्व आहे.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

मनुष्य जे काही करतो ते परमेश्वराच्या इच्छेनुसार आहे.

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

तो सर्वापासून दूर आहे, तरीही तो सर्वासोबत आहे.

ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

तो समजतो, पाहतो आणि आपला निर्णय घेतो.

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

परमेश्वर स्वतः एकच आहे आणि त्याची अनेक रूपे आहेत.

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

परमेश्वर मरत नाही आणि नष्ट होत नाही, तो जन्म आणि मृत्यूपासून मुक्त असतो.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

हे नानक ! परमेश्वर तो सदैव सर्वव्यापी राहतो. ॥६॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

परमेश्वर स्वतःच उपदेश करतो आणि स्वतःच समजून घेतो.

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

कारण परमेश्वर स्वतः सर्वांमध्ये मिसळला आहे.

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

त्याने स्वतःचा विस्तार (विश्व) स्वतः केला आहे.

सबु कहु उिस का उहु करनैहारु ॥

सर्व काही परमेश्वराचे आहे, तो निर्माता आहे.

उिस ते भिंन कहु कहु हेदि ॥

मला सांगा, त्याच्या इच्छेशिवाय काहीही होऊ शकते?

षान षनंतरि ऐकै मेदि ॥

एकच देव सर्वत्र आणि सर्व ठिकाणी विराजमान आहे.

अपुने चलित आपि करतैहार ॥

परमेश्वर त्याच्या लीळा स्वतःच रचतो.

कउतक करै रंग आपार ॥

तो अनेक चमत्कार करतो तसेच त्याचे रंग अनंत आहेत.

मन मरि आपि मन अपुने मरि ॥

परमेश्वर स्वतः सर्वांच्या मनात आहे आणि सर्व त्याच्या मनात आहेत.

नानक कीमति कहुन न जादि ॥७॥

हे नानक! त्याचे (देवाचे) मूल्यमापन करता येत नाही. ॥ ७ ॥

सति सति सति पुरु सुआमी ॥

विश्वाचा स्वामी, देव, सर्वकालीन सत्य आहे.

गुर पुरसादि किनै वधिआनी ॥

ही केवळ एक दुर्मिळ व्यक्ती आहे, ज्याने गुरूच्या कृपेने या वस्तुस्थितीचे वर्णन केले आहे.

सचु सचु सचु सबु कीना ॥

ज्या परमेश्वराने सर्व काही निर्माण केले आहे तो देखील सत्य आहे.

केटि मये किनै बिरलै चीना ॥

कोट्यवधी लोकांमध्ये फक्त एखादाच दुर्मिळ व्यक्ती त्याला ओळखतो.

बला बला बला तेरा रुप ॥

हे परमेश्वरा ! तुझे स्वरूप अतिशय सुंदर आणि मोहक आहे.

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

हे परमेश्वरा ! तू अत्यंत सुंदर, अफाट आणि अद्वितीय आहेस.

निरमल निरमल निरमल तेरी घाटी ॥

हे परमेश्वरा ! तुमची वाणी अतिशय शुद्ध, निर्मळ आणि मधुर आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਜਯਾਣੀ ॥

प्रत्येक व्यक्ती आपल्या कानांनी ऐकतो आणि त्याचा अर्थ लावतो.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

तो अत्यंत शुद्ध आणि पवित्र होतो,

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

हे नानक! जी व्यक्ती अंतःकरणात प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करते. ॥ ८ ॥ १२ ॥

सलेकु ॥

श्लोक ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

जो संतांचा आश्रय घेतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

हे नानक! संतांवर टीका करून मनुष्य पुनःपुन्हा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतो. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्याचे आयुष्य कमी होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्य यमाच्या दूतांपासून सुटू शकत नाही.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्याचे सर्व सुख नष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्य नरकात जातो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕੇਲ्याने मनुष्याची बुद्धी भ्रष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਗੀਨ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕੇਲ्याने मनुष्याची प्रतिष्ठा नष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕੇਲ्याने मनुष्याचे कोणीही रक्षण करू शकत नाही.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਨਾਰਾਜ ਕੇਲ्याने स्वतःचे हृदय प्रदूषित होते.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

पण दयाळू संत त्याच्या दयाळूपणा दाखवतो तेव्हा

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

हे नानक! सद्गुरुषांच्या सहवासात निंदा करणाराही अस्तित्वाचा सागर पार करतो. ॥१॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤਾਲਾ दुखावणाऱ्या व्यक्तीचा चेहरा मलिन होतो.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਾਲਾ दुखावणारी व्यक्ती कावळ्यासारखी टीका करत राहते.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੇਨਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ करणारा मनुष्य सर्पयोनीत जन्म घेतो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੇਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ दुखावणारी व्यक्ती कीटक इत्यादींच्या दुनियेत भटकत असते.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

जो संताला दुखावतो तो तृष्णेच्या आगीत जळत राहतो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

जो संताला दु:खी करतो तो प्रत्येकाची फसवणूक करणारा असतो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕੇਲ्याने माणसाचे संपूर्ण वैभव नष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਸੰਤਾਂਨਾ ਨਿੰਦਾ ਕੇਲ्याਨੇ त्या व्यक्तीचा दर्जा अतिशय खालावतो.

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰताची निंदा करणाऱ्याला कोणताही आश्रय नसतो.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

हे नानक! संताला योग्य वाटले तर निंदा करणाऱ्यालाही मोक्ष प्राप्त होतो. ॥ २ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

संताची निंदा करणारा सर्वात सर्वात दुष्ट व्यक्ती असतो.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

संताची निंदा करणाऱ्याला क्षणभरही सुख मिळत नाही.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

संताची निंदा करणारा तो मोठा अपराधी असतो.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

संताची निंदा करणाऱ्याला परमेश्वरही क्षमा करत नाही.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

संताची निंदा करणाऱ्याला सांसारिक सुख आणि संपत्ती मिळत नाही.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

संताची निंदा करणारा दुःखी आणि गरीब होतो.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

संताची निंदा करणाऱ्याला विविध प्रकारचे रोग होतात.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇਗ ॥

संताची निंदा करणारा नेहमी परमेश्वरापासून विभक्त राहतो.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

संताची निंदा करणे हेही मोठे पाप आहे.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੇਖੁ ॥੩॥

हे नानक! संताला योग्य वाटले तर त्यालाही मुक्ती मिळते. ॥ ३ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਨੇਹਮੀ ਅਪਵਿਤਰ ਅਸਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਕਥੀਚ ਕੋਠਾਚਾ ਮਿਤਰ ਨਸਤੀ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਰੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਨ੍ਯਾਲਾ (ਧਰਮਰਾਜਾਕਡੂਨ) ਸਿਕਸ਼ਾ ਮਿਲਤੇ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਰੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਨ੍ਯਾਚਾ ਸਰਵ ਲੋਕ ਟ੍ਯਾਗ ਕਰਤਾਤ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਅਤ੍ਯੰਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਸਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਪਾਪੀ ਅਸਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਜਨਮ ਆਠਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਚਕ੍ਰਾਤ ਅਡਕੂਨ ਰਾਹਤੀ.

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਸੁਖਾਪਾਸੂਨ ਵੰਚਿਤ ਰਾਹਤੀ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਨ੍ਯਾ ਵ੍ਯਕਤੀਲਾ ਰਾਹਾਯਲਾ ਜਾਗਾ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ! ਸੰਤ ਸੰਤੁਠੁ ਅਸੇਲ ਟਰ ਤੀ ਟ੍ਯਾਲਾ ਸਵਤ:ਸੋਬਤ ਜੋਡਤੀ. ॥੪॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਕੋਠਤੇਹੀ ਕਾਰ੍ਯ ਕਰਧਾਚ੍ਯਾ ਮਧ੍ਯਮਾਗੀ ਅਪਧਸ਼ੀ ਠਰਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਕੋਠਤੇਹੀ ਕਾਰ੍ਯ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਧਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਮਧੰਕਰ ਜੰਗਲਾਤ ਮਟਕਤ ਰਾਹਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾ-ਨਾ ਵਯਕਤੀਚੀ ਦਿਸ਼ਾਮੂਲ ਹੋਤੇ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵਯਕਤੀ ਤਸਾਹੀ ਆਤੂਨ ਰਿਕਾਮਾ (ਭਾਵਨਿਕਵ੍ਰਿਸ਼ਟਾ) ਅਸਤੀ,

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਜਸੇ ਮ੍ਰਿਤ ਵਯਕਤੀਚੇ ਸ਼ਰੀਰ ਸ਼ਵਾਸਾਸ਼ਿਵਾਯ ਅਸਤੇ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾ-ਨਾ ਵਯਕਤੀਚੀ ਮੁਠੇ (ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਪਾਯਾ) ਮਜਬੂਤ ਨਸਤਾਤ.

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਜੇ ਕਾਹੀ ਲਾ ਵਯਕਤੀਨੇ ਪੇਰਲੇ ਤੇਚ ਲਾਲਾ ਖਾਵੇ ਲਾਗਤੇ ਮ੍ਰਿਯਜੇਚ ਲਾਚਾ ਵਾਇਟ ਕ੍ਰਿਤ੍ਯਾਂਚਾ ਪਰਿਣਾਮ ਸਹਨ ਕਰਾਵਾ ਲਾਗਤੀ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾ-ਨਾ ਵਯਕਤੀਚਾ ਕੋਣੀਹੀ ਰਕਸ਼ਕ ਹੋਊ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਾਲਾ ਯੋਗਯ ਵਾਟਲੇ ਤਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾ-ਨਾਲਾਹੀ ਵਾਚਵਤੀ. ॥੫॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵਯਕਤੀ ਅਸਾ ਵਿਲਾਪ ਕਰਤੀ,

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਪਾਣਯਾਵਿਨਾ ਮਾਸਾ ਜਸਾ ਵੇਦਨਾ (ਵਿਲਾਪ) ਸਹਨ ਕਰਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾ-ਨਾਚੀ ਝੁਛਾ ਕਥੀਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ,

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰੁਪੈ ॥

ਯਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਅਗ੍ਰੀ ਝੁੰਧਨਾਨੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵਯਕਤੀ ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਏਕਟਾਚ ਪੜ੍ਹਨ ਰਾਹਤੀ,

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਰੇਲਾ ॥

ਜਸੇ ਆਤੂਨ ਜਠਾਲੇਲੇ ਤੀਠਾਚੇ ਰੋਪ ਸੇਤਾਤ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਪੜ੍ਹਨ ਰਾਹਤੇ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾ-ਆ ਵਯਕਤੀਚਾ ਧਰਮ ਖ਼ਰਾ ਅਸਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵਯਕਤੀ ਨੇਹਮੀ ਖੋਟੇ ਬੋਲਤੀ.

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾ-ਆ ਕੁਟਯ ਕਰਤੀ ਕਾਰਣ ਟਾਚੇ ਪੂਰਵਨਿਧਾਰਿਤ ਨਸ਼ੀਬ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਕਾਹੀ ਘਡੇਲ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਝੁਛਾ ਅਸਤੇ. ॥ ੬॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕਰਣਾਰਾ ਮਨੁਖ ਕੁਰੂਪ ਹੋਤੀ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕਰਣਾ-ਆਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਦਰਬਾਰਾਤ ਸਿਖਾ ਹੋਤੇ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕਰਣਾਰਾ ਮਨੁਖ ਸਦੈਵ ਮੁਟੂਚੀ ਨਿਕਟ ਅਸਤੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕਰਣਾਰਾ ਮਨੁਖ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਆਠਿ ਮੁਟੂ ਦਰਮਿਆਨ ਝੁਲਤ ਰਾਹਤੀ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕਰਣਾ-ਆਚੀ ਆਸਾ ਕਠੀਹੀ ਪੂਰਣ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕਰਣਾਰਾ ਯਾ ਜਗਾਤੂਨ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਊਨ ਨਿਘੂਨ ਜਾਤੀ.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕਰਨ ਕੋਠੀਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਊ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਝੁਛਾ ਅਸਤੇ, ਟਾਪ੍ਰਮਾਠੇ ਵਯਕਤੀਲਾ ਘਡਵਿਤੀ.

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਕੋਠੀਹੀ ਵਯਕਤੀ ਮਾਗੀਲ ਜਨਮਾਚੇ ਕਰਮ ਪੁਸੂਨ ਟਾਕੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੇਇ ॥੭॥

हे नानक! फक्त अनंतकाळच्या परमेश्वरालाच हे रहस्य माहीत आहे. ॥ ७ ॥

सब घट तिस के ओहु करनैहारु ॥

सर्व प्राणी त्याचे आहेत आणि तो निर्माणकर्ता आहे.

सदा सदा तिस कहु नमसकारु ॥

सदासर्वकाळ परमेश्वराला प्रणाम करत राहा.

पूब की उसतति करहु दिनु राति ॥

रात्रंदिवस परमेश्वराची स्तुती करत राहा.

तिसहि यिआवहु सासि गिरासि ॥

प्रत्येक श्वासाने परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

सबु कहु वरतै तिस का कीआ ॥

सर्व काही परमेश्वराने केलेले आहे.

जैसा करे तैसा के बीआ ॥

जसा परमेश्वर मनुष्याला बनवतो तसा तो मनुष्य बनतो.

अपना खेळु आपि करनैहारु ॥

तो स्वतः त्याची लीळा रचतो.

दूसर कहुनु करै बीचारु ॥

दुसरा कोण त्याचा विचार करू शकेल?

जिस ने कृपा करै तिसु आपन नामु देए ॥

परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो, त्यालाच त्याचे नाव देतो,

बडभारी नानक जन सेए ॥८॥१३॥

हे नानक! अशी व्यक्ती खूप भाग्यवान असते. ॥ ८ ॥ १३ ॥

सलोकु ॥

श्लोक ॥

उजहु सिआनप मुरि जनहु सिमरहु हरि हरि राए ॥

हे सज्जनांनो! चतुराईचा त्याग करून परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਮਨਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਆਸ਼ਾ ਠੇਕਾ. ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਰੀਤੀਨੇ ਦੁ:ਖ, ਸੰਭਰਮ ਆਠਿ ਭੀਤੀ ਫ਼ੂਰ ਹੋਇਲ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬਿਊਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਕੋਠਲਯਾਹੀ ਮਨੁ਷ਾਕਰ ਪੂਰ੍ਣਪਠੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਠੇਕਠੇ ਹੇ ਸਰਵ ਕ੍ਯਰਥ ਆਹੇ.

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਕਾਰਠ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਦੇਠਾਰਾ ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਆਹੇ.

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਯਯਾਕ੍ਯਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਾਨੇਚ ਮਨ ਨੇਹਮੀ ਸਮਾਧਾਨੀ ਰਾਹਤੇ,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤਿਸਨਾ ਲਾਰੈ ਆਇ ॥

ਆਠਿ ਮਗ ਤੋ ਏਹਿਕ ਸੁਖਾਕਠੇ ਆਕਰ੍ਥਿਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੇ ਆਪਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਸੁਵਤ: ਸਰਵ ਨਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਾਠ੍ਯਾਂਨਾ ਮਾਰਤੋ ਆਠਿ ਠ੍ਯਾਂਚੇ ਰਕ੍ਠਠਹੀ ਕਰਤੋ.

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਨੁ਷ਾਕ੍ਯਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਠਾਤ ਕਾਹੀਚ ਨਾਹੀ.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਆਜ਼ਾ ਸਮਯੂਨ ਘੇਠਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਠ੍ਟ ਹੋਤੇ.

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

ਮ੍ਹਠੂਨ ਨੇਹਮੀ ਆਪਲ੍ਯਾ ਅੰਤ:ਕਰਠਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਜਪੂਨ ਠੇਕਾ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਨੇਹਮੀ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਆਠਿ ਭਕ੍ਠੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸੁਮਰਠ ਕਰਾ.

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਰੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਕੋਠਲਠਾਹੀ ਅਠਠਕ੍ਯਾ ਠੁਮਕ੍ਯਾ ਮਾਰਗਿ ਠੇਠਾਰ ਨਾਹੀ. ॥ ੧॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਠੁਮਕ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸੁਠੁਠੀ ਕਰਾ.

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

हे माझ्या मना ! हे तुमचे खरे कर्म करा.

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

परमेश्वराच्या नामाचे अमृत पिल्याने तुमची जीभ (शब्द) शुद्ध होईल,

सदा सुहेला करि लेहि जीउ ॥

आणि तुमचा आत्मा सदैव शांत राहील.

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

स्वतःच्या डोळ्यांनी परमेश्वराचे आश्चर्य पाहा.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

संताचा सहवासात लाभल्याने इतर सर्व संवाद नाहीसे होतात.

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

आपल्या पायाने परमेश्वराच्या मार्गावर चालत राहा.

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

अगदी थोड्या काळासाठी परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व पाप नष्ट होतात.

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

परमेश्वराची सेवा करा आणि कानांनी हरी (परमेश्वराची) कथा ऐका.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

हे नानक! (अशाप्रकारे) परमेश्वराच्या दरबारात तुझा सन्मान होईल. ॥ २ ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

या जगात फक्त तेच लोक भाग्यवान असतात,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

जे सदैव परमेश्वराचे गुणगान गातात.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

जे राम नामाचा विचार (परमेश्वराचे नामस्मरण) करत राहतो,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

जगात फक्त तेच लोक श्रीमंत मानले जातात.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖ ਮਨਾਨੇ, ਸਰੀਰਾਨੇ ਵ ਮੁਖਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੀ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ਤੇ ਨੇਹਮੀ ਆਨੰਦੀ ਅਸਤਾਤ ਹੇ ਸਮਜੂਨ ਘਾ.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਜੋ ਵਯਕਤੀ ਫਕਤ ਏਕਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਓਲਖਤੀ,

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ਲਾਲਾ ਯਾ ਝਹਲੋਕਾਚੇ ਵ ਪਰਲੋਕਾਚੇ ਜ਼ਾਨ ਹੀਤੇ.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਯਾਚੇ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਨਾਮਾਤ ਮਗ਼ ਝਾਲੇ ਆਹੇ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਓਲਖਤੀ. ॥੩॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਗੁਰੂਚਿਆ ਕ੍ਰਪੇਨੇ, ਜੋ ਮਨੁਖ ਸੁਖਤ:ਲਾ ਸਮਜੂਨ ਖੇਤੀ,

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਲਾਚੀ ਤਹਾਨ ਸਮਲੀ ਆਹੇ ਹੇ ਜਾਯੂਨ ਘਾ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖ ਸੰਤਾਂਚਿਆ ਸੰਗਤੀਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸੁਤੀ ਕਰੀਤ ਰਾਹਤੀ,

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤ ਸਰਬ ਰੋਗਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਹੀਤੀ.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਯਾਨੁ ॥

ਜੋ ਰਾਤ੍ਰੰਦਿਕਸ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾਤੀ,

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਸੰਸਾਰਾਤ ਰਾਹਤ ਅਸਤਾਨਾ ਵੇਗਲੇ (ਮਾਯਾਪਾਸੂਨ) ਰਾਹਤੀ.

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਜਯਾ ਮਨੁਖਾਨੇ ਆਪਲੀ ਆਸਾ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਠੇਕਲੀ ਆਹੇ,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

त्याच्यासाठी मृत्यूचे फास कापले (नष्ट) जाते.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ज्याच्या मनात परब्रह्माही एकरूप होण्याची इच्छा असते,

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

हे नानक! त्याला कोणतेही दुःख सहन करावे लागत नाही. ॥४॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

जो नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करतो,

ਸੇ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਭੁਲਾਵੈ ॥

तो संत आनंदी असतो आणि त्याचे मन कधीही डगमगत नाही.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ज्याच्यावर परमेश्वराने आपली कृपा केली आहे,

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

मला सांगा, त्या सेवकाला कशाची भीती वाटेल?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਸਟਾਇਆ ॥

जसा परमेश्वर आहे, तसाच त्याला तो दिसतो.

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

परमेश्वर स्वतः त्याने निर्माण केलेल्या सृष्टीत उपस्थित असतो.

ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

पुन्हा पुन्हा विचार करून, तो शेवटी समजूतदारपणामध्ये यशस्वी होतो,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

आणि गुरूंच्या कृपेने त्याला ईश्वराचे वास्तव आणि त्याच्या निर्मितीचे वास्तव समजले आहे.

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

जेव्हा मी पाहतो, तेव्हा मी सर्व गोष्टींच्या मुळाशी परमेश्वराला पाहतो.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੂਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਥੁਲੁ ॥੫॥

हे नानक! तो स्वतः सूक्ष्म आणि स्थूल आहे. ॥५॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

काहीही जन्माला येत नाही, आणि काहीही मरत नाही.

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

परमेश्वर स्वतः त्याच्या सर्व लीळा रचतो.

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

जन्म-मृत्यू गोचर (दृश्यमान) आणि अगोचर (अदृश्य)-"

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

त्याने हे सर्व जग आपल्या इच्छेनुसार आज्ञाधारक बनवले आहे.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

परमेश्वर स्वतः सर्वकाही करतो. तो स्वतः सर्वांमध्ये (जीवांमध्ये) सामावलेला आहे.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

विविध मार्गांनी तो विश्व निर्माण करतो आणि त्याचा नाशही करतो.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

परमेश्वर अविनाशी आहे आणि त्यामुळे त्याचे काहीही नष्ट होत नाही.

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

तो स्वतः विश्वाचे नियोजन आणि समर्थन करीत आहे.

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

परमेश्वराचा महिमा अनाकलनीय आणि अफाट आहे.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

हे नानक, जर तो आपले नामस्मरण स्वतः मनुष्याकडून करून घेतो तेव्हाच तो नामस्मरण करतो. ॥६॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੇਭਾਵੰਤ ॥

ज्यांना परमेश्वराची जाणीव झाली आहे ते गौरवशाली आहेत.

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

त्यांची शिकवण संपूर्ण जगाला दुर्गुणांपासून वाचवते.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

परमेश्वराचे सेवक सर्वांचे कल्याण करतात.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰत्येकाचे दुःख दूर करण्यास सक्षम आहेत.

आपे मेलि लड़े किरपाल ॥

दयाळू परमेश्वर त्यांना स्वतःशी जोडतो.

गुरु का सबदु जपि भये निहाल ॥

गुरूच्या वचनाचे प्रेमाने मनन केल्याने त्यांना आनंद होतो.

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਰੀ ॥

केवळ भाग्यवानच व्यक्तीच परमेश्वराच्या सेवेत गुंतलेला असतो,

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਰੀ ॥

त्याला परमेश्वर आपला आशीर्वाद देतो.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

जे मनुष्य परमेश्वराचे नामस्मरण करतात त्यांना सुख प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

हे नानक! त्या व्यक्तींना सर्वात थोर समजा. ॥७॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

भक्त तो जे काही करतो ते परमेश्वराच्या आज्ञेनुसारच करतो.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

आणि तो परमेश्वरासोबत सदैव वास करतो.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

जे काही अंतर्ज्ञानाने घडते, तो परमेश्वराची इच्छा म्हणून स्वीकारतो.

ਕਰਣੈਗਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

आणि तो फक्त त्या सृष्टी निर्माता ईश्वराला ओळखतो.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

परमेश्वराने जे केले आहे ते त्याच्या सेवकांना गोड आहे म्हणजे तो त्याला आनंदाने स्वीकारतो.

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

कारण परमेश्वर जसा आहे तसाच तो त्याला दिसतो.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ज्यांच्यापासून तो जन्माला येतात, तो त्याच्यामध्ये विसर्जित होतो.

ਉਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥

परमेश्वर शांतीचा खजिना आहे आणि ही प्रतिष्ठा केवळ त्यालाच शोभते.

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ਮਾਨੁ ॥

भक्तांचा सन्मान करून परमेश्वर स्वतःचा सन्मान करतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੇ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

हे नानक! परमेश्वर आणि त्याचा सेवक (भक्त) एक समान आहेत हे समजून घ्या. ॥८॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक।

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

परमेश्वर सर्वशक्तिमान आहे आणि आपल्या सर्वंचे दुःख जाणणारा आहे.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

हे नानक! ज्याच्या नामस्मरणाने मोक्ष प्राप्त होतो त्याच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥

परमेश्वर स्वतः त्याच्यापासून दुरावलेल्या हृदयाला पुन्हा एकत्र करण्यास सक्षम आहे.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

परमेश्वर स्वतः सर्व प्राण्यांची काळजी घेतो.

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ

ज्याच्या मनात प्रत्येकासाठी काळजी असते,

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

कोणीही त्याच्याकडून रिकाम्या हाताने परतत नाही.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

हे माझ्या मना ! नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

अबिनासी पृष्ठु आपे आपि ॥

अविनाशी देव सर्व काही आहे.

आपन कीआ कहु न हेइ ॥

एखाद्याच्या स्वतःच्या कृतीतून काहीही साध्य होत नाही,

जे सउ पृानी लेचै केइ ॥

जरी नश्वर शोकडो वेळा अशी इच्छा बाळगू शकते.त्याची शोकडो वेळा इच्छा झाली तरीही.

तिसु बिनु नागी तेरै किहु काम ॥

त्या शिवाय काहीही त्याच्या कामाचे किंवा उपयोगाचे नाही.

गति नानक जपि ऐक हरि नाम ॥१॥

हे नानक! परमेश्वराच्या नामस्मरणाने व्यक्तीला मोक्ष प्राप्त होतो. ॥१॥

रूपवृंउ हेइ नागी मेरै ॥

जर एखादा प्राणी खूप सुंदर असेल तर तो आपोआप इतरांना मोहित (आकर्षित) करत नाही.

पृष्ठु की जेति सगल घट मेरै ॥

कारण परमेश्वराचा प्रकाश सर्व शरीरांत सुंदर दिसतो.

यनवृंउ हेइ किआ के गरबै ॥

एखाद्या व्यक्तीने श्रीमंत झाल्यावर स्वतःवर गर्व का करावा?

जा सउ किहु तिस का दीआ दरबै ॥

सर्व संपत्ती त्या परमेश्वरानेच दिलेली आहे.

अति सुरा जे केउ कगावै ॥

जर एखादा माणूस स्वतःला महान योद्धा समजतो तर

पृष्ठु की कला बिना कव षावै ॥

त्याला हे समजले पाहिजे की परमेश्वराच्या सामर्थ्याच्या देणगीशिवाय तो काय करू शकतो?

जे के हेइ बरै दातारु ॥

जो मनुष्य दान देतो आणि नंतर दाता बनण्याबद्दल बढाई मारतो,

तिसु देनहारु जानै गावारु ॥

अशा मूर्खानी हे ओळखले पाहिजे की देव सर्वांचा एकमात्र दाता आहे.म्हणून दाता परमेश्वर त्या मनुष्याला मूर्ख समजतो.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

गुरुंच्या कृपेने, ज्याच्या अहंकाराचा आजार बरा होतो,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

हे नानक! तो मनुष्य नेहमी आध्यात्मिकदृष्ट्या निरोगी असतो. ॥ २ ॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਬੰਮਨੁ ॥

ज्याप्रमाणे एक खांब मंदिराचा आधारस्तंभ असतो,

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਬੰਮਨੁ ॥

त्याचप्रमाणे गुरुंचा शब्द मनाला आधार देतो.

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ज्याप्रमाणे बोटीत ठेवलेला दगड नदी ओलांडतो,

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

त्याचप्रमाणे गुरुंच्या शिकवणुकीचे बारकाईने पालन करून ऐहिक दुर्गुणांच्या महासागर व्यक्ती पर करतो.

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ज्याप्रमाणे एक दिवा अंधारात प्रकाश देतो,

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

त्याचप्रमाणे गुरुंचे दर्शन झाल्यावर मनाला आनंद होतो.

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ज्याप्रमाणे मनुष्याला मोठ्या जंगलात रस्ता सापडतो,

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

त्याचप्रमाणे संतांच्या सहवासात राहिल्याने मनुष्याच्या हृदयात परमेश्वराचा प्रकाश प्रकट होतो.

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥

मी त्या संतांच्या चरणांची धूळ मागतो.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

हे परमेश्वरा ! नानाकची ही इच्छा पूर्ण करा. ॥ ३ ॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

हे मूर्ख मना ! तू का आक्रोश करतो आहे?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਤੁਲਾ ਤੇ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਮਿਠੇਲ ਜੇ ਤੁਝਿਆ ਮਾਗਚਿਆ ਜਨਮਾਚਿਆ ਕਰਮਾਫ਼ਿਰੇ ਲਿਹਿਲੇ ਆਹੇ

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਚ ਸੁਖ ਆਠਿ ਦੁ:ਖ ਦੇਠਾਰਾ ਆਹੇ.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਬਾਕੀ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਸੋਝਨ ਫਕਤ ਲਾਚੇਚ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ.

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਤੋ ਜੇ ਕਾਹੀ ਕਰਤੋ ਲਾਤ ਸਾਂਤਨ ਘਾ.ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਜੇ ਕਾਹੀ ਦਿਲੇ ਆਹੇ ਲਾਤਚ ਆਨੰਦਿਤ ਰਾਹਾ.

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

ਅਰੇ ਮੁਖਾ! ਤੂ ਕਾ ਝਕਠੇ-ਤਿਕਠੇ ਭਟਕਤ ਰਾਹਤੋ?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥

ਤੂ ਤੁਝਿਆਸੋਬਤ ਕੋਠਲਾ ਗੋਈ ਆਠਲਾ ਆਹੇ?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੇਭੀ ਪਤੰਗ ॥

ਹੇ ਲੋਭੀ ਮਨੁਖਾ ! ਤੂ ਏਹਿਕ ਸੁਖਸੋਯੀਂਮਧੇ ਮਗ ਹੋਤ ਆਹੇ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਤੁਝਿਆ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਸਦੈਵ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਆਪਣ ਸਨਮਾਨਾਨੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਘਰੀ ਪਰਤ ਜਾਠਾਰ. ॥ ੪ ॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

"(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਜਯਾ ਕਰਾਰਾਸਾਠੀ ਤੂ ਯਾ ਸ੍ਰੀਤ ਆਲਾ ਆਹੇਸ,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਿਆ ਨਾਮਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਸੰਤਾਂਚਿਆ ਸਹਵਾਸਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਠੁ ਸਕਤੇ."

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

ਆਪਲਿਆ ਮਨਾਤੂਨ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਭਿਮਾਨਾਚਾ ਲਾਗ ਕਰ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ॥

ਰਾਮਾਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ) ਨਾਵ ਆਪਲਿਆ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਤੋਲੂਨ ਮਨਾਨੇ ਵਿਕਤ ਘੇ.

ਲਾਇ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਤੁਝਾਜਵਲ ਅਸਲੇਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਕਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਸੰਪਤੀਚੀ ਝੋਲੀ ਖੇ ਆਠਿ ਸੰਤਾਂਸੋਬਤ ਜਾ.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਆਠਿ ਝੁਤਰ ਸਰਵ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੁਖਾਚਾ ਟੁਆਗ ਕਰ.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੇਇ ॥

ਤੂ ਅਸੇ ਕੇਲੁਆਸ, ਪੁਟੁਏਕਜਠ ਟੁਝੀ ਸੁਟੁਟੀ ਕਰੇਲ,

ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹੁ ਮੋਇ ॥

ਆਠਿ ਟੁਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਕਾ ਦਰਬਾਰਾਟ ਟੁਝਾ ਚੇਹਰਾ ਊਝਲੂਨ ਨਿਘੇਲ ਮੁਠਠਏਚ ਟੁਲਾ ਸਨੁਮਾਨ ਪੁਆਟੁ ਹੋਝੈਲ.

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਕੇਵਲੁ ਦੁਰੁਮਿਲ ਟੁਆਵਸਾਏਕਚ ਹਾ ਵੁਵਸਾਏ ਕਰਟਾਟ ਮੁਠਠਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸੁਮਰਠ ਕਰਟੋ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਵੁਆਵਸਾਏਕਾਲਾ ਮੀ ਨੇਹਮੀਚ ਸਮਪੁਰਿਟ ਆਹੈ. ॥੫॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਖੀਉ ॥

(ਹੈ ਝੀਵ!) ਸੰਤਾਚੇ ਪਾਏ ਧੁਵੂਨ ਘੁਆ ਮੁਠਠਏਚ ਟੁਆਂਚੁਆ ਊਪਦੇਸ਼ਾਚੇ ਮਨਾਪਾਸੂਨ ਅਨੁਸਰਠ ਕਰਾ.

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

"ਟੁਮਚਾ ਆਟੁਮਾ ਗੁਰੂਲਾ ਅਰੁਪਠ ਕਰਾ."

ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਗੁਰੂਚੀ ਸ਼ਿਕਵਠ ਪੁਆਮਾਠਿਕਪਠੇ ਸੁਵੀਕਾਰੂਨ ਮਨਾਲਾ ਸੁਵਚੁ ਕਰਾ.

ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਆਪਲੇ ਝੀਵਨ ਗੁਰੂਨਾ ਸਮਪੁਰਿਟ ਕਰਾ.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਗੁਰੂਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਠਠਾਚੀ ਸੰਠੀ ਸੁਐਮਾਗੁਆਨੇਚ ਮਿਲਟੇ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਗੁਰੂਚੁਆ ਸਹਵਾਸਾਟ ਹਰੀਚੇ ਸੁਟੋਟੁਰ ਗਾਏਲੇ ਪਾਹਿਝੇ ਮੁਠਠਏਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸੁਮਰਠ ਕਰਾਏਲਾ ਪਾਹਿਝੇ.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ ॥

ਆਪਲੁਆ ਆਠੁਠਾਟੁਮਿਕ ਪੁਰਵਾਸਾਟੀਲ ਸਰਵ ਪੁਰਕਾਰਚੁਆ ਅਡਠਘੁਆਂਪਾਸੂਨ ਗੁਰੂ ਆਪਲੇ ਰਕੁਠ ਕਰਟਾਟ.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤੋ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰੁਤਾਚਾ ਆਸ਼ਵਾਦ ਖੇਤੋ.

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਜੋ ਗੁਰੂਚਾ ਆਧਾਰ ਖੇਤੁਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਆਸ਼ਰਯਸਥਾਨੀ ਆਲਾ ਆਹੇ,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਾਲਾ ਸਰਵ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਤ. ॥ ੬॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਲਾ ਮ੍ਰੁਤੂ ਝਾਲੇਲਾ ਪ੍ਰਾਣਯਾਲਾਹੀ ਜਿਵੰਤ ਕਰਯਾਰਾ ਆਹੇ.

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੁਕੇਲਾ ਵਯਕਤੀਲਾ ਅਨ (ਯੇਵਣ) ਦੇਤੋ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਸਰਵ ਸੰਪਤੀ (ਕ੍ਰੁਪਾ) ਤਾਚਾ ਵ੍ਰੁਣੀਕ੍ਸ਼ੇਪਾਤ ਆਹੇਤ.

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

(ਪਰੰਤੁ ਵਯਕਤੀਲਾ) ਤਾਚਾ ਮਾਗੀਲ ਜਨਮੀ ਕੇਲੇਲਾ ਕਰਮਾਚੇ ਫਲ ਖੋਗਾਵੇ ਲਾਗਤੇ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਤਾਚਾ ਮਾਲਕੀਚੇ ਆਹੇ ਆਣਿ ਤੋ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਕਰੂ ਸਕਤੋ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਤਾਚਾਸ਼ਿਵਾਯ ਕੋਣੀਹੀ ਦੂਸਰੇ ਨਕੁਤੇ ਆਣਿ ਅਸਣਾਰਹੀ ਨਾਹੀ.

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਹੇ ਖਕਤ ! ਰਾਤ੍ਰਿਦਿਵਸ ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਯੀਵਨਾਚਾ ਹਾ ਮਾਰਗ ਸਰਵੋਚ ਆਣਿ ਸਰਵਾਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹੇ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਯਾਚਾਵਰ ਕ੍ਰੁਪਾ ਕਰੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਤਾਲਾ ਆਪਲਾ ਨਾਮਾਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਲਾ ਆਹੇ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਵਯਕਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਣਿ ਸੁਢੁ ਹੋਤੇ. ॥੭॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ज्याचे मन गुरूवर असलेल्या दृढ श्रद्धेने भरलेले आहे,

तिमू जन आवै हरि पृष्ठु चीति ॥

ती व्यक्ती परमेश्वराचे नामस्मरण करू लागते.

भगतु भगतु सुनीऐ तिमू लोए ॥

तो व्यक्ती तिन्ही लोकांमध्ये प्रसिद्ध भक्त बनतो.

जा कैं हिरदै ऐके रोए ॥

ज्याच्या हृदयात परमेश्वर विद्यमान असतो,

सचु करणी सचु ता की रहत ॥

त्याच्या कृती खरे आहे आणि त्याचा जीवन जगण्याचा मार्ग खरा आहे.

सचु हिरदै सति मुधि कहत ॥

त्याच्या हृदयात सत्य आहे आणि तो आपल्या मुखाद्वारे फक्त सत्य बोलतो.

साची दिसटि साचा आकारु ॥

त्याची दृष्टी सत्य आहे आणि त्याचे स्वरूप देखील सत्य आहे.

सचु वरतै साचा पासारु ॥

तो सत्य बोलतो आणि सत्याचा प्रसार करतो.

पारब्रह्म जिनि सचु करि जाता ॥

हे नानक! जो मनुष्य परब्रह्माला चिरंतन सत्य मानतो,

नानक से जनु सचि समाता ॥८॥१५॥

तो मनुष्य सत्यातच विलीन होतो. ॥८॥१५॥

सलेकु ॥

श्लोक ॥

रूपु न रेख न रंगु किहु त्रिहु गुणु ते पूषु भिंन ॥

परमेश्वराचे कोणतेही रूप, चिन्ह किंवा रंग नाही. तो मायेच्या तीन गुणांच्या पलीकडे आहे.

तिसहि बुझाए नानका जिमु रोवै सुपूसन ॥१॥

हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर प्रसन्न होतो त्याला तो स्वतः समजावतो. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

अबिनासी पृष्ठ मन महि राखु ॥

(हे जीव!) त्या अमर परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण कर.

मानुष की तू प्रीति तਿਆगु ॥

आणि मनुष्याच्या क्षणभंगुर प्रेमाचा (आसक्तीचा) त्याग कर.

तिस ते परै नाही किहु केंडि ॥

त्याच्या पलीकडे काहीही नाही.

सरब निरंतरि ऐके सेडि ॥

परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे.

आपे बीना आपे दाना ॥

तो स्वतः सर्व पाहतो, आणि सर्व जाणतो.

राहिर रंभीरु राहीरु सुजाना ॥

परमेश्वर अफाट, गहन आणि दयाळू आहे.

पारब्रह्म परमेशुर गोबिंद ॥

तो परब्रह्म, परमेश्वर आणि सृष्टीचा स्वामी आहे.

किंपा निधान दैआल बखसंद ॥

परमेश्वर हा कृपेचे भांडार असून अतिशय दयाळू आणि क्षमाशील आहे.

साय तेरे की चरनी पाउ ॥

हे परमेश्वरा ! तुझ्या संतांच्या चरणी मी नतमस्तक आहे

नानक कै मनि इहु अनराउ ॥१॥

नानकांच्या मनात हीच इच्छा आहे. ॥ १॥

मनसा पुरन सरना जोग ॥

परमेश्वर भक्ताची इच्छा पूर्ण करण्यास आणि त्याला आश्रय देण्यास सक्षम आहे.

जे करि पाएआ सेडी हेगु ॥

जे काही परमेश्वराने एखाद्याच्या नशिबात लिहिलेले आहे, तेच घडते.

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾਹੀ ਖ਼ਾਣਾਤਚ ਸ੍ਰੀਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੀ ਆਠਿ ਸ੍ਰੀ ਨਠੁਹੀ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੀ.

ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਤ੍ਯਾਚੇ ਰਹਸ੍ਯ ਇਤਰ ਕੋਠਾਹੀ ਜਾਠੂਨ ਖੇਠੁ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਰਕਾਲਿਕ ਆਨੰਦ ਆਠਿ ਆਨੰਦਾਚੇ ਮੂਰ੍ਤ ਸੁਰੂਪ ਆਹੇ,

ਸਰਬ ਥੇਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

ਆਠਿ ਮੀ ਏਕਲੇ ਆਹੇ ਕੀ ਸਰ੍ਵ ਸ੍ਰੀਚੀਲ ਸਰ੍ਵ ਵਸ੍ਤੂ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਤਾਠ੍ਯਾ ਆਹੇ.

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ਰਾਜਾਂਮਠ੍ਯੇ ਤੋ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਆਹੇ. ਯੋਗੀਂਮਠ੍ਯੇ ਤੋ ਸਰ੍ਵਾਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਯੋਗੀ ਆਹੇ.

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

ਤਪਸੁਵੀ ਲੋਕਾਂਮਠ੍ਯੇ ਤੋ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਤਪਸੁਵੀ ਆਹੇ; ਗ੍ਰਹਸ੍ਠਾਂਮਠ੍ਯੇ ਤੋ ਸੁਵਤ: ਗ੍ਰਹਸੁਠੀ ਆਹੇ.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਤ੍ਯਾਚੇ ਸਤਤ ਧ੍ਯਾਨ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਭਕ੍ਤਾਂਨਾ ਸ਼ਾਂਤਤਾ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਝਾਲੀ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਤ੍ਯਾ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਚ੍ਯਾ ਅਸੁਤਿਤ੍ਵਾਚੀ ਮਰ੍ਯਾਦਾ ਕੋਠਾਲਾਹੀ ਸਾਪਡਲੀ ਨਾਹੀ. ॥ ੨ ॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਤ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਚ੍ਯਾ ਲੀਲਾਂਨਾ ਮਰ੍ਯਾਦਾ ਨਾਹੀ,

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਸਰ੍ਵ ਦੇਵਦੂਤ ਤ੍ਯਾਲਾ ਸ਼ੋਧਤਾ-ਸ਼ੋਧਤਾ ਠਕਲੇ ਆਹੇਤ.

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥

ਜ੍ਯਾਪ੍ਰਮਾਠੇ ਮੁਲਾਲਾ ਆਪਲ੍ਯਾ ਵਡਿਲਾਂਚ੍ਯਾ ਜਨ੍ਮਾਚੇ ਰਹਸ੍ਯ ਮਾਹੀਤ ਨਸਤੇ, ਤ੍ਯਾਚਪ੍ਰਮਾਠੇ ਸ੍ਰੀਲਾ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਨਿਰਮਾਣਕ੍ਰ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਜਨ੍ਮਾਭਦ੍ਰਲ ਮਾਹੀਤ ਨਸਤੇ.

ਸਗਲ ਪਰੇਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਨੇਨੇ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਠਾਗ੍ਯਾਤ (ਆਦੇਸ਼ਾਚ੍ਯਾ ਸੁਰੂਪਾਤ) ਠਾਂਠਲੇਲੀ ਆਹੇ.

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥

ਜ੍ਯਾ ਭਕ੍ਤਾਂਵਰ ਤੋ ਸੁਖ, ਆਠ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਜ਼ਾਨ ਆਠਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਠ੍ਯਾਚਾ ਕਲ ਦੇਤੋ,

ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ते भक्त त्याला प्रेमाने आणि भक्तीने त्याचे नामस्मरण करतात.

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

परमेश्वर ज्यांना बुद्धी, ज्ञान आणि ध्यान प्रदान करतो,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

त्याचे भक्त (सेवक) आणि दास केवळ त्याचेच नामस्मरण करत राहतात.

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

परमेश्वर हा सर्व उच्च आणि निम्न आध्यात्मिक अवस्थांमध्ये राहतो.

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

हे नानक! परमेश्वर जसा समज देतो, तसाच बुद्धीमान होतो. ॥३॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

परमेश्वराची अनेक रूपे आहेत आणि त्याचे रंगही अनेक आहेत.

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

त्याने अनेक वेष धारण केले असले तरी तो एकमेव आहे.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

असंख्य मार्गांनी त्याने या विश्वाचा विस्तार केला आहे,

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

पण तरीही, तो अनंतकाळचा आणि एकमेव निर्माणकर्ता आहे.

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

तो एका क्षणात वेगवेगळे खेळ रचतो.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

परमेश्वर सर्व ठिकाणी सामावलेला आहे.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

त्यामुळे अनेक प्रकारे त्याने सृष्टीची निर्मिती केली आहे,

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

आणि त्या परमेश्वरालाच त्याच्या स्वतःचे मूल्यांकन माहिती आहे.

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣੀ त्याचे आहेत, सर्व हृदये त्याची आहेत आणि सर्व स्थाने त्याची आहेत.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

हे नानक! मी फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण करूनच आपले जगतो. ॥४॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

परमेश्वराच्या नामानेच सर्व प्राणिमात्रांना आधार दिला आहे.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

परमेश्वराच्या नामानेच पृथ्वी आणि पृथ्वीचे अंश टिकून आहेत.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

परमेश्वराच्या नामानेच स्मृती, वेद आणि पुराणांना आधार दिला आहे.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

परमेश्वराच्या नामाच्या आधारे आपण ज्ञान आणि ध्यान याबद्दल ऐकतो.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

परमेश्वराचे नाम हे स्वर्ग आणि पाताळाचे आधार आहे.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

परमेश्वराचे नाम हे सर्व शरीरांचे आधार आहे.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

तिन्ही वास्तू आणि चौदा संसार परमेश्वराच्या नामाने टिकून आहेत.

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

परमेश्वराच्या नामाचे ध्यान आणि श्रवण करून भक्त अनेक दुर्गुणापासून मुक्त झाला आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ज्या भक्ताला परमेश्वर आशीर्वाद देतो आणि त्याला आपल्या नामात विलीन करतो,

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੈ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

हे नानक! तो मनुष्य दैवी आनंदाच्या चौथ्या टप्प्यात उच्च आध्यात्मिक अवस्थेत पोहोचतो आणि मोक्ष प्राप्त करतो. ॥ ५॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

परमेश्वराचे स्वरूप सत्य आहे आणि त्याचे निवासस्थानही सत्य आहे.

पुत्रु सति केवल परधानु ॥

केवल ते सर्वव्यापी शाश्वत परमेश्वर श्रेष्ठ आहे.

करतुति सति सति ना की घाटी ॥

त्याचे कर्म सत्य आणि त्याचे शब्द सत्य आहेत.

सति पुत्रु सभ भाहि सभाटी ॥

तो परमेश्वर सर्वांमध्ये व्यापलेला आहे.

सति करमु ना की रचना सति ॥

त्याचे कर्म सत्य आहे आणि त्याची निर्मितीही सत्य आहे.

मूलु सति सति उतपति ॥

त्याचे मूल सत्य आहे आणि त्यातून उद्भवणारे सत्य आहे.

सति करटी निरमल निरमली ॥

परमेश्वराचे कार्य सर्वात पवित्रापेक्षा सत्य आणि पवित्र आहे.

जिसहि बुझाये तिसहि सभ डली ॥

ज्याला तो आपली इच्छा समजून घेण्यास सक्षम करतो त्याच्यासाठी सर्व काही चांगले होते.

सति नामु पूड का मुखदायी ॥

परमेश्वराचे सत्यनाम शांती देणारा आहे.

बिस्रामु सति नानक गुर ते पायी ॥६॥

हे नानक ! हा विश्वास केवळ गुरुंकडूनच प्राप्त होतो. ॥ ६ ॥

सति बरन मायु उधेस ॥

गुरुंची शिकवण सदैव सत्य असते.

सति ते जन ना कै रिदै पूदेस ॥

ज्यांच्या अंतःकरणात या शिकवणींचा प्रसार होतो ते देखील सत्य बनतात आणि जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रांपासून मुक्त होतात.

सति निरति बुझै जे वेष्टि ॥

जर एखाद्याला चिरंतन परमेश्वराच्या प्रेमाची खोली समजली तर,

नामु जपत ता की गति रेष्टि ॥

ती व्यक्ती परमेश्वराचे नामस्मरण करते आणि एक उन्नत आध्यात्मिक स्थिती प्राप्त करते.

आपि सति कीआ सभु सति ॥

परमेश्वर स्वतः सत्याचे स्वरूप आहे आणि तो जे काही करतो ते सत्य आहे.

आपे ज्ञानै अपनी मिडि गति ॥

तो स्वतःचे अंदाज, स्वतःचे मूल्य आणि मर्यादा माहीत आहे.

जिस की सिमटि सु करतैहारु ॥

ज्याची ही सृष्टी आहे, तो त्याचा निर्माता आहे.

अवर न बुडि करत ब्रीचारु ॥

त्या सृष्टीच्या निर्मात्या पेक्षा दुसरा कोणी या सृष्टीचा रक्षणकर्ता नाही.

करते की मिडि न ज्ञानै कीआ ॥

सृष्टीला निर्माणकर्त्याची व्याप्ती, त्यानेच निर्माण केलेला जीव समजू शकत नाही.

नानक जे तिसु भावै मे वरतीआ ॥७॥

हे नानक! त्याला जे काही संतुष्ट करते तेच या सृष्टीत घडते. ॥ ७ ॥

बिसमन बिसम भुटे बिसमाद ॥

परमेश्वराचे अद्भुत आश्चर्य पाहून त्याचे भक्त विस्मयकारक आणि आश्चर्यचकित झाले आहेत.

जिनि बुडिआ तिसु आडिआ सृद ॥

परमेश्वराच्या अद्भुत महिमा ज्याला समजतात त्यालाच सुख प्राप्त होते.

पूडु कै रींगि राचि जन रहे ॥

परमेश्वराचे भक्त त्याच्या प्रेमात, भक्तीत लीन राहतात.

गुर कै बचनि पदारथ लहे ॥

गुरूंच्या शिकवणीद्वारे त्यांना परमेश्वराची नामरूपी संपत्ती प्राप्त होते.

ऐदि दाते दुख काटनहार ॥

परमेश्वर स्वतः दाता आणि सर्वांचे दुःख दूर करणारा आहे.

जा कै सँगि उरै सँसार ॥

त्यांच्या सहवासातया जगाचे कल्याण होते.

जन का सेवकु से वडभारि ॥

अशा सेवकांचा सेवक भाग्यवान असतो.

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

अशा भक्तांच्या सहवासात मनुष्य परमेश्वराच्या प्रेमाशी जोडला जातो.

गुन रोबिद कीरतनु जनु गावै ॥

परमेश्वराचा सेवक त्याची स्तुती आणि भजन गातो.

गुर पूसादि नानक फलु पावै ॥८॥१६॥

हे नानक! गुरूंच्या कृपेने त्याला फळ मिळते. ॥ ८ ॥ १६ ॥

सलोक ॥

श्लोक ॥

आदि सचु जुरादि सचु ॥

परमेश्वर सृष्टीच्या निर्मिती होण्यापूर्वीही सत्य होता आणि युगाच्या प्रारंभीही सत्य होता,

है डि सचु नानक हेशी डि सचु ॥१॥

आता वर्तमानात सुद्धा त्याचेच अस्तित्त्व आहे. हे नानक! परमेश्वराचे ते खरे रूप भविष्यातही अस्तित्त्व राहील. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

चरन सति सति परसनहार ॥

परमेश्वराचे चरण सत्य आहे म्हणजे त्याचे अस्तित्त्व सत्य आहे आणि जो त्याच्या चरणांना स्पर्श करतो तो सत्य आहे.

पुजा सति सति सेवदार ॥

अनंतकाळची त्याची उपासना सत्य आहे आणि जो त्याचे प्रेमाने नामस्मरण करून त्याची सेवा करताततो देखील सत्य आहे.

दरसनु सति सति पेखनहार ॥

त्याचे दर्शन सत्य आहे आणि दर्शन करणारा व्यक्तीही सत्य आहे.

नामु सति सति पिआवनहार ॥

त्याचे नाव सत्य आहे आणि जो त्या नामाचे स्मरण करतो तो ही सत्य आहे.

आपि सति सति सभ पारी ॥

परमेश्वर स्वतः सत्याचे स्वरूप आहे, ती प्रत्येक वस्तू सत्य आहे ज्याचे त्याने समर्थन केले आहे.

आपे गुण आपे गुणकारी ॥

परमेश्वर स्वतः सद्गुणांचे मूर्तिमंत रूप आहे आणि स्वतः सर्व सद्गुण आहे.

सबदु सति सति पृष्ठु बकता ॥

परमेश्वराची वाणी सत्य आहे आणि तोच सत्य वक्ता आहे जो त्याच्या गुणांचा गौरव करतो.

सुरति सति सति जसु सुनता ॥

तेच कान सत्य असतात जे सद्गुरूषाची स्तुती ऐकतात.

बुझनहार कुं सति सभ हेंडि ॥

जो समजतो की परमेश्वर सत्य आहे त्याच्यासाठी परमेश्वराने निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टी सत्य आहे.

नानक सति सति पृष्ठु सेंडि ॥१॥

हे नानक! तो परमेश्वर सदैव सत्य, चिरंतन आहे. ॥१॥

सति सरुपु रिदै जिनि भानिआ ॥

जो व्यक्ती आपल्या अंतःकरणात सत्याचे स्वरूप असलेल्या परमेश्वरा श्रद्धा ठेवतात,

करन करान तिनि मूलु पढानिआ ॥

जो सर्वकाही करतो आणि घडवून आणतो त्याचे सृष्टीतील मूळ त्याला समजतो.

जा कै रिदै बिस्रासु पृष्ठु आडिआ ॥

ज्याचे हृदय परमेश्वराच्या उपस्थितीबद्दल पूर्णपणे सहमत आहे,

उतु गिआनु तिसु मनि पूगटाडिआ ॥

खरे आध्यात्मिक ज्ञान त्याला प्रकट होते.

बै ते निरडुडु हेंडि बसाना ॥

त्याच्या मनातील सर्व भीतीचा त्याग करून तो निर्भयपणे जगतो.

जिस ते उपजिआ तिसु भागि समाना ॥

आणि शेवटी ज्याच्यापासून त्याची निर्मिती झाली आहे त्याच्यात विलीन होतो.

बसतु भागि ले बसतु गडाए ॥

जेव्हा एखादी वस्तू समान प्रकारच्या दुसऱ्या वस्तूशी एकत्र होते,

ता कुं बिंन न करना जाए ॥

तेव्हा त्या दोघांमध्ये फरक करता येत नाही.

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕੇਵਲ ਏਕ ਜ਼ਾਨੀ ਵਯਕੀਚ ਸਮਝੁ ਸਕਤੀ.

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ (ਨਾਰਾਯਣਾਲਾ) ਮੇਟਲੇਲੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣੀ ਟ੍ਰਾਚ੍ਯਾਸ਼ੀ ਏਕਰੂਪ ਝਾਲੇ ਆਹੇਤ. ॥ ੨ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤ ਟ੍ਰਾਚਾ ਆਝਾਧਾਰਕ ਅਸਤੀ.

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤ ਸਦੈਵ ਟ੍ਰਾਚੀ ਪੂਝਾ ਕਰਤੀ.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਭਕਤਾਚ੍ਯਾ ਮਨਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਵਰ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਹੇ.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਸੇਵਕਾਚੇ ਜੀਵਨ ਆਣਿ ਆਚਰਣ ਅਤਿਸ਼ਯ ਸ਼ੁਢ ਅਸਤੇ.

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਭਕਤਾਚਾ ਅਸਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਹੇ ਕੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇਹਮੀਚ ਟ੍ਰਾਚ੍ਯਾਬਰੋਬਰ ਅਸਤੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤ (ਸੇਵਕ) ਟ੍ਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚ੍ਯਾ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਵਾਸ ਕਰਤੀ.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਲ੍ਯਾ ਭਕਤਾਚੇ (ਸੇਵਕਾਚੇ) ਨੇਹਮੀ ਪਾਲਨਪੋਸ਼ਣ ਕਰਤੀ.

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਲ੍ਯਾ ਭਕਤਾਚਾ ਸਨਮਾਨ ਜਪਤੀ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

ਟ੍ਰਾਚਾ ਭਕਤ ਅਸਾ ਆਹੇ ਕੀ ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾਵਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਯਾ ਕਰਤੀ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਭਕਤ ਪ੍ਰਟ੍ਯੇਕ ਸ਼ਵਾਸਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੀ. ॥ ੩ ॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਟ੍ਰਾਚ੍ਯਾ (ਭਕਤਾਚਾ) ਸੇਵਕਾਚਾ ਸਮਮਾਨ ਰਾਖਤੀ.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਤੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤਪਠੇ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਚੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਜਪਤੋ.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਲਾ ਯੋਗਯ ਤੋ ਆਦਰ ਆਠਿ ਸਨਮਾਨ ਦੇਤੋ.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਤੋ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਲਾ ਟਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਠਾਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੋ.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

ਤੋ ਸਵਤ: ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਚਾ ਸਨਮਾਨ ਜਪਤੋ.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੇਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ਕੋਠੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕਤਾਚਾ ਉਚ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀਚਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਲਾਵੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਕੋਠੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕਤਾਚੀ ਬਰੋਬਰੀ ਕਰੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥

ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕਤ ਸਰਵੋਚ ਆਹੇ.

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਾਲਾ ਆਪਲੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਠਾਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੋ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੋ ਭਕਤ ਸਰਵਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਫ਼ ਹੀਤੋ.

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਏਖਾਢਾ ਲਹਾਨਸ਼ਾ ਮੁੰਗੀਲਾ ਆਪਲਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਲਾ ਟਰ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੇਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਮਗ ਤੀ ਮੁੰਗੀ ਲਾਖੋ-ਕਰੋਡੋ ਸੈਨ੍ਯਾਲਾ ਰਾਖ ਕਰੂ ਸਕਤੇ.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਮੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਜਾਚੇ ਜੀਵਨ-ਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਕਾਫ਼ੂਨ ਘੇਤ ਨਾਹੀ;

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਟਾ ਵਯਕਤੀਲਾ ਤੋ ਸਵਤ: ਸੰਰਕਸ਼ਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤੋ.

मानस जतन करत बहु भाति ॥

मनुष्य अनेक प्रकारे आपले प्रयत्न करतो,

तिस के करतब बिरबे जाति ॥

परंतु हे सर्व प्रयत्न परमेश्वराच्या इच्छेशिवाय व्यर्थ आहेत.

मारै न राखै अवरु न केदि ॥

परमेश्वराशिवाय दुसरे कोणीही कोणाला मारू किंवा वाचवू शकत नाही,

सरब जीआ का राखा सेदि ॥

कारण परमेश्वर स्वतः सर्व प्राण्यांचा संरक्षक आहे.

काहे सेच करहि रे पूटी ॥

हे नश्वर प्राणी ! तू का इतकी काळजी करतो?

जपि नानक पूड अलख विडाटी ॥५॥

हे नानक! अदृश्य आणि अद्भुत परमेश्वराचे नामस्मरण कर. ॥५॥

बारं बार बार पूडु जपीअै ॥

वारंवार परमेश्वराच्या नावाचा जप कर.

पी अंमिडु इहु मनु उनु यूपीअै ॥

परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्यायल्याने मन व शरीर तृप्त होते.

नाम रतनु जिनि गुरमुधि पाइआ ॥

गुरूचे अनुयायी ज्यांना परमेश्वराच्या नामाची मौल्यवान संपत्ती मिळाली आहे,

तिसु किहु अवरु नाही दिसटाइआ ॥

त्याला परमेश्वराच्या नामाशिवाय दुसरे काहीही दिसत नाही.

नामु धनु नामे रूपु रंगु ॥

त्याच्यासाठी, परमेश्वराचे नाम हे त्यांचे खरी संपत्ती आणि आनंद आहे.

नामे सुखु हरि नाम का संगु ॥

परमेश्वराचे नाम हेच त्याचे सुख आणि परमेश्वराचे नाम हेच त्याचे सोबती आहे.

नाम रसि जे जन त्रिपताने ॥

जे लोक परमेश्वराच्या नामाच्या अमृताने तृप्त होतात,

मन उन नामहि नामि समाने ॥

त्यांचे मन आणि शरीर परमेश्वराच्या नामात लीन होते.

उठत बैठत सेवत नाम ॥

देवाच्या नावावर नेहमीच मनन करणे,

कहु नानक जन कै सद काम ॥६॥

हे नानक! उठताना, बसताना, झोपताना नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करणे हे सेवकांचे काम आहे. ॥ ६ ॥

बेलहु जसु जिहषा दिनु राति ॥

रात्रंदिवस आपल्या जिह्वेने परमेश्वराची स्तुती करा.

पूडि अपनै जन कीनी दाति ॥

परमेश्वराची स्तुती करण्याची ही देणगी स्वतः परमेश्वरानी आपल्या भक्तांना दिली आहे.

करहि भगति आतम कै चादि ॥

परमेश्वराचे भक्त मनापासून प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात,

पूड अपने सिउ ररहि समादि ॥

आणि अशाप्रकारे ते परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यात लीन राहतात.

जे हेआ हेवत से जानै ॥

जे घडले आहे किंवा आता घडत आहे त्या सर्व गोष्टी परमेश्वराच्या भक्ताला माहिती असते

पूड अपने का हुकमु पढानै ॥

आणि आपल्या परमेश्वराची आज्ञा तो ओळखतो.

तिस की मरिमा कउिन बखानउि ॥

त्याची महिमा कोण वर्णन करू शकेल?

तिस का गुनु कहि ऐक न जानउि ॥

मला त्याच्या गुणांपैकी एकाचेही वर्णन कसे करावे हे माहित नाही.

आठ परर पूड बसहि रजुरे ॥

जे दिवसभर परमेश्वराच्या सान्निध्यात राहतात,

कहु नानक सेई जन पुरे ॥७॥

हे नानक! तो पूर्ण पुरुष ॥ ७ ॥

मन मेरे तिन की छट लेहिन ॥

हे माझ्या मना! तू त्यांचा आश्रय घे.

मनु तनु अपना तिन जन देहिन ॥

आणि त्या महापुरुषाला आपले मन आणि शरीर समर्पित कर.

जिनि जनि अपना पूबु पढाता ॥

ज्या मनुष्याने आपल्या परमेश्वराला ओळखले आहे

से जनु सरब बेक का दाता ॥

तो सर्व काही देणारा आहे.

तिस की सरनि सरब सुख पावहिन ॥

त्याच्या आश्रयाने तुला सर्व सुखसोयी प्राप्त होईल.

तिस कै दरसि सड पाप मिटावहिन ॥

त्याच्या दर्शनाने सर्व पापे नष्ट होतील.

अवर सिआनप सरगली ढाडु ॥

इतर सर्व हुशारीचा त्याग करा,

तिसु जन की डु सेवा लागु ॥

आणि अशा भक्ताच्या सेवेसाठी स्वतःला समर्पित करा.

आवनु जानु न हेवी तेरा ॥

आपले जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपुष्टात येईल,

नानक तिसु जन के पुजहु सद पैरा ॥८॥१७॥

त्या सेवकाच्या चरणांची सदैव पूजा करावी. ॥ ८ ॥

सलेकु ॥

श्लोक ॥

सति पुरखु जिनि जानिआ सतिगुरु तिस का नाउ ॥

ज्याला परमेश्वराचे खरे रूप कळले त्याला सद्गुरू म्हणतात.

तिस कै सींगि सिखु उधरै नानक हरि गुन गाउ ॥१॥

हे नानक! त्यांच्या सहवासात परमेश्वराची स्तुती केल्याने त्यांचा शिष्यही यातून पार पडतो. ॥ १ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਆਪਲਾ ਸਿਧਾਚੇ ਪਾਲਨਪੋਭਣ ਕਰਤਾਤ.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਗੁਰੂ ਨੇਹਮੀ ਟਾਕਾ ਸਿਧਾਵਰ ਦਯਾਕੂ ਅਸਤਾਤ.

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਚਾ ਮਨਾਤੂਨ ਦੁਠ ਬੁਫ਼ੀਚਾ ਘਾਣ ਕਾਫ਼ਨ ਟਾਕਤੀ,

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਸਲ੍ਹਾਚੇ ਪਾਲਨ ਕੇਲਾਪਾਸੂਨ ਸਿਧ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਲਾ ਮਾਯਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਬੰਧਨਾਤੂਨ ਮੁਕਤ ਕਰਤੀ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਸਿਧ ਦੁਰ੍ਗੁਣਾਂਪਾਸੂਨ ਫ਼ੂਰ ਜਾਤੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਆਪਲਾ ਸਿਧਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਵਾਚਾ ਰੂਪਾਨੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇਤਾਤ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਸਿਧ ਅਤਿਸ਼ਯ ਨਸ਼ੀਬਵਾਨ ਆਹੇ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਯਾ ਲੋਕਾਤ ਆਠਿ ਪਰਲੋਕਾਤ ਸਿਧਾਚੇ ਜੀਵਨ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਕਰਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਟਾਕਾ ਸਿਧਾਵਰ ਟਾਕਾ ਹੁਦਯਾਪਾਸੂਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ.

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਰਹੈ ॥

ਜੀ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂਚਾ ਘਰੀ ਰਾਹਤੀ,

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਰੈ ॥

ਤੀ ਗੁਰੂਚਾ ਆਜ਼ਾਂਚੇ ਮਨਾਪਾਸੂਨ ਪਾਲਨ ਕਰਤੀ,

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਕੋणत्याही प्रकारे अभिमान दाखवत नाही,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

परमेश्वराच्या नामाचे चिंतन (नामस्मरण) तो सदैव हृदयात करीत असतो.

मनु बेचै सतिगुर कैं पसि ॥

जो आपले मन आपल्या गुरूला समर्पित करतो,

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

त्या सेवकाचे सर्व कार्य पूर्ण होते.

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

जो सेवक आपल्या गुरूची निःस्वार्थ सेवा करतो,

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

त्याला परमेश्वराची जाणीव होते.

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

हे नानक ! ज्यांना परमेश्वर स्वतः आशीर्वाद देतात,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

त्या सेवकाला (भक्ताला) गुरूची शिकवण प्राप्त होते. ॥ २ ॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ज्याने आपल्या संपूर्ण भक्तीच्या गुरूचे मन जिंकले आहे.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

त्या भक्ताला दिव्य परमेश्वराच्या गूढ अवस्थेची जाणीव होते.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

खरा गुरू हाच आहे, ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव आहे.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

मी त्या गुरूला सदैव स्वतःला समर्पित आहे.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

सद्गुरू सर्व संपत्ती आणि आध्यात्मिक जीवन प्रदान करणारे आहे.

आठ पहर पारब्रह्म रींगि राता ॥

ते आठही प्रहर परब्रह्माच्या भक्तीत तल्लीन राहतात.

ब्रह्म मरि जनु जनु मरि पारब्रह्म ॥

भक्त ब्रह्मामध्ये राहतो आणि परब्रह्म भक्तामध्ये राहतो.

ऐकहि आपि नही कहु भ्रम ॥

परमेश्वर आणि खरा गुरु एकच आहेत यात काही शंका नाही.

सहस्र सिआनप लीआ न जाईऐ ॥

हे नानक! हजारो चतुर युक्त्या करून गुरू मिळू शकत नाही.

नानक ऐसा गुरु बड्ढागी पाईऐ ॥३॥

असा गुरू मोठ्या नशिबानेच मिळतो. ॥ ३ ॥

सफल दरसन पेखत पुनीत ॥

गुरूचे दर्शन फलदायी होते आणि दर्शनाने मनुष्याचा आत्मा पवित्र होतो.

परसत चरन गति निरमल रीति ॥

गुरूंच्या शिकवणींचे प्रामाणिकपणे पालन केल्यावर एखाद्याची मनाची स्थिती उन्नत होते आणि जीवनाच्या प्रवासात आचरण पवित्र होते.

भेटत सँगि राम गुन रवे ॥

गुरूंच्या सहवासात राहून व्यक्ती परमेश्वराचे गुणगान गातो

पारब्रह्म की दरगह गवे ॥

आणि परब्रह्माच्या दरबारात पोहोचतो.

सुनि करि बचन करन आषाने ॥

गुरूंचे वचन ऐकून कान तृप्त होतात आणि

मनि संतेषु आतम पतीआने ॥

मनाला समाधान मिळते आणि आत्मा तृप्त होतो.

पूरा गुरु अखजजुँ जा का मँडु ॥

गुरू हा परिपूर्ण पुरुष आहे आणि त्यांचा मंत्र सदैव वढ असतो.

अंमिडु दिसुँटि पेधै रोँडि संत ॥

ज्याला तो आपल्या अमर वृष्टीने पाहतो तोच संत होतो.

गुण बिअंत कीमति नही पाए ॥

गुरूचे गुण अनंत असतात आणि त्यांचे मूल्यमापन करता येत नाही.

नानक जिमु भावै तिसु लए मिलाए ॥४॥

हे नानक! परमेश्वराला जो प्राणी आवडतो तो त्याला गुरूशी जोडतो. ॥४॥

जिहवा ऐक उसति अनेक ॥

जिहवा एक आहे पण परमेश्वराचे गुण अनंत आहेत.

सति पुरख पुरन बिबेक ॥

ते सद्गुरू पूर्ण विवेकानेवाले आहेत.

काहु बेल न पचुचत पुनी ॥

व्यक्ती कोणत्याही शब्दाद्वारे परमेश्वराच्या गुणांपर्यंत पोहोचू शकत नाही.

अगम अरोचर पूड निरबानी ॥

परमेश्वर अगम्य, अदृश्य आणि पवित्र आहे.

निराहार निरवैर सुखदायी ॥

परमेश्वराला कशाचीही गरज नाही, तो वैरविरहित आहे आणि आनंद देतो.

ता की कीमति किनै न पायी ॥

कोणतेही प्राणी त्याचे मूल्यमापन करण्यास सक्षम नाही.

अनिक भगत बंदन निड करहि ॥

अनेक भक्त रोज त्यांची श्रद्धेने पूजा करतात,

चरन कमल हिरदै सिमरहि ॥

आणि प्रेम आणि भक्तीने तो नेहमी परमेश्वराचे चरणकमल आपल्या हृदयात ठेवतो.

सद बलिहारी सतिगुर अपने ॥

मी सदैव स्वतःला सद्गुरूच्या चरणी समर्पित करतो,

नानक जिमु पूसादि ऐसा पूड जपने ॥५॥

ज्याच्या कृपेने मी अशा परमेश्वराचे नामस्मरण करतो. ॥ ५॥

इहु हरि रसु पावै जनु केए ॥

दुर्मिळ व्यक्तीलाच परमेश्वराचा नामरूपी आशीर्वाद प्राप्त होतो,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਤੀ ਤੋ ਅਮਰੁ ਹੋਤੀ.

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨਾਹੀ ਨਸ਼ਟੁ ਹੋਤ ਨਾਹੀ (ਪੁਨ੍ਹਾ ਪੁਨ੍ਹਾ ਮ੍ਰਿਤੂ ਸਹਨ ਕਰਤ ਨਾਹੀ),

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ਜਿਹਾਕਾ ਹ੍ਰਿਦਯਾਤ ਗੁਣਾਂਚਾ ਖੰਡਾਰੁ ਪ੍ਰਕਟੁ ਹੋਤੀ.

ਆਠ ਪਹਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ਆਠਹੀ ਪ੍ਰਹਰੁ ਅਸਾ ਭਕਤੁ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣੁ ਕਰਤੀ,

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ਆਠਿ ਤਿਆਕਾ ਸਿਸ਼ਿਆਲਾਹੀ ਤੋਚੁ ਖਰਾ ਸਲਾ ਦੇਤੀ.

ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

ਤੋ ਮਾਯਾ (ਸਾਂਸਾਰਿਕੁ ਝੁਕਾ) ਸ਼ੀ ਸੰਲਗੁ ਹੋਤ ਨਾਹੀ,

ਮਨੁ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਤੋ ਸਦੈਵੁ ਆਪਲਾ ਹ੍ਰਿਦਯਾਤੁ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਠੇਕਤੀ.

ਅੰਧਕਾਰੁ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਅੰਧਾਰਾਕਾ ਅੰਧਾਰਾਤੁ ਤਿਆਕਾਸਾਠੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਕਾ ਨਾਮਾਚਾ ਦਿਵਾ ਪ੍ਰਯੁਕਤਿ ਹੋਤੀ.

ਨਾਨਕੁ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਤਹੁ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਦੁਖਿਧਾ, ਆਸਕਤੀ ਆਠਿ ਦੁ:ਖੁ ਤਿਆਕਾਪਾਸੂਨੁ ਦੂਰੁ ਪਠਤਾਤ. ॥੬॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਪੂਰੁ ਸਿਕਵਣੀਨੇ ਆਸਕਤੀ ਆਠਿ ਮਾਯਾ ਯਾਂਕਾ ਅਗ੍ਰੀਤੁ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਆਲੀ ਆਹੈ

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਆਠਿ ਆਨੰਦੁ ਨਿਰਮਾਣੁ ਹੋਠਨੁ ਦੁ:ਖੁ ਨਾਹੀਸੇ ਝਾਲੇ.

ਜਨਮੁ ਮਰਨੁ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ਜਨਮਮਰਣਾਕੇ ਭਯੁ ਨਾਹੀਸੇ ਝਾਲੇ ਆਹੈ.

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨੁ ਉਪਦੇਸੇ ॥

ਗੁਰੂਕਾ ਪਰਿਪੂਰੁ ਸਿਕਵਣੀਂਦੁਆਰੇ.

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਭਯ ਨਠੁ ਹੋਊਨ ਮਨੁਖੁ ਨਿਰਭਯੁ ਰਾਹਤੀ.

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਸਰਵ ਰੋਗ ਨਠੁ ਹੋਊਨ ਮਨਾਤੂਨ ਨਾਹੀਸੇ ਝਾਲੇ ਆਹੇਤ.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਜਯਾਲਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਗੇਲੀ ਤਯਾ ਗੁਰੂਨੇ ਦਯਾ ਦਾਖਵਲੀ ਆਹੇ;

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਸਤਸੰਗੀਤੀ ਤੀ ਮੁਰਾਰੀਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ) ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੀ.

ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਤਯਾਮੁਠੇ ਆਪਲਯਾਲਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਝਾਲੀ ਆਹੇ ਆਠਿ ਆਪਲਯਾ ਸੰਕਾ ਆਠਿ ਭਟਕੰਤੀ ਸੰਪਲਯਾ ਆਹੇਤ.

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਵਨ ॥੭॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਮਹਿਮਾ ਕਾਨਾਨੀ ਏਕੂਨ ਮਾਝਯਾ ਮਨਾਲਾ ਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਝਾਲੀ ਆਹੇ. ॥੭॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਤੀ ਸੁਵਤ: ਅਮੂਰਤ ਆਹੇ (ਮਾਯਾ ਦੁਆਰੇ ਅਪ੍ਰਭਾਵਿਤ); ਆਠਿ ਤੀ ਸੁਵਤ: ਮੂਰਤ ਆਹੇ (ਤਯਾਚਯਾ ਨਿਰਮਿਤੀਚਯਾ ਸੁਵਰੂਪਾਤ).

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਜਯਾਨੇ ਆਪਲੀ ਕਲਾ (ਸ਼ਕਤੀ) ਪ੍ਰਕਟ ਕਰੂਨ ਸੰਪੂਰਣ ਜਗਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰਮੁਘ ਕੇਲੇ ਆਹੇ.

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਤਯਾਨੇ ਸੁਵਤ: ਤਯਾਚੇ ਚਮਤਕਾਰ ਤਯਾਰ ਕੇਲੇ ਆਹੇਤ.

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਤਯਾਲਾ ਸੁਵਤ:ਚੇ ਆਕਲਨ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਸ਼ਿਵਾਯ ਤਯਾਚਯਾਸਾਰਖੇ ਦੁਸਰੇ ਕੋਠੀਹੀ ਨਾਹੀ.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਤੀ ਅਕਾਲਪੁਰੁਖ ਸੁਵਤ: ਸਰਵੀਤ ਸਾਮਾਵਲੇਲਾ ਆਹੇ.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

कपडाप्रमाणे, तो सर्व प्रकार आणि रंग घेत आहे.

भटे पूगाम साय कै सँग ॥

हे ज्ञान गुरूंच्या सहवासात प्रकट झाले आहे.

रचि रचना अपनी कल पारी ॥

सृष्टीची निर्मिती करून परमेश्वराने आपली सत्ता स्थापित केली आहे.

अनिक बार नानक बलिहारी ॥८॥१८॥

हे नानक! मी त्याला (परमेश्वराला) असंख्य वेळा शरण जातो.

सलेकु ॥

श्लोक ॥

साथि न चालै बिनु भजन बिधिआ सगली ढारु ॥

हे मानवा ! परमेश्वराच्या स्तुतीशिवाय तुझ्याबरोबर मृत्युनंतर काहीही जात नाही,सर्व विषय-विकार धुळीसारखे आहेत.

हरि हरि नामु कमावना नानक इहु धनु सारु ॥१॥

हे नानक! भगवान हरीचे नामस्मरण करून धन मिळवणे हीच श्रेष्ठ संपत्ती आहे. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

संत जना मिलि करहु बीचारु ॥

संतांच्या संगतीत याचा विचार करा.

ऐकु सिमरि नाम आषारु ॥

त्या परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि नामाचा आश्रय घ्या.

अवरि उपाव सभि मीत बिसारु ॥

हे माझ्या मित्रा! बाकी सर्व प्रयत्न विसरून जा.

चरन कमल रिद मरि उरि पारु ॥

परमेश्वराच्या चरणकमलाला सदैव तुमच्या मनात आणि हृदयात राहू द्या.

करन कारन सै पुरु समरु ॥

त्या परमेश्वरामध्ये सर्व कार्य करण्याची आणि ते प्राणिमात्रांकडून करून घेण्याची शक्ती आहे.

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਬੁ ॥

म्हणून,परमेश्वराच्या नामरूपी संपत्तीला घट्टपणे पकडून घ्या.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੇਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥

या परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती गोळा करा आणि खूप भाग्यवान व्हा.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

संत लोकांची ही पवित्र शिकवण आहे.

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

आपल्या मनात एकाच परमेश्वरावर विश्वास ठेवा.

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

हे नानक! अशा प्रकारे तुमचे सर्व रोग बरे होतील. ॥१॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

(हे मित्रा!) ज्या पैशासाठी तू सर्वत्र धावतोस,

ਸੇ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने तुला ती संपत्ती मिळेल.

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

हे माझ्या मित्रा! तुला नेहमी हवा असलेला आनंद,

ਸੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

संतांच्या संगतीत राहून तुम्हाला ते सुख मिळेल.

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ज्या गौरवासाठी तू चांगले कर्म करतो,

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

आपण परमेश्वराचा आश्रय घेतल्याने तो गौरव प्राप्त होतो.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

सर्व प्रकारच्या उपायांनी अहंकाराचा रोग बरा होत नाही,

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਯੁ ਲਾਇ ॥

परमेश्वराच्या नामरूपी औषधाने तो रोग बरा होतो.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

सर्व खजिनांपैकी परमेश्वराचे नाव सर्वोच्च खजिना आहे.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

हे नानक! त्याचे नामस्मरण केल्याने परमेश्वराच्या दरबारात तुमचा स्वीकार होईल. ॥२॥

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

परमेश्वराच्या नामाने मन जागृत करा.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

अशाप्रकारे दहा दिशांना भटकणारे हे मन आपल्या घरी परत येईल.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

त्याला कोणत्याही अडचणीचा सामना करावा लागत नाही

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वर राहतो,

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

हे कलियुग उष्ण (अग्नी) आहे आणि हरीचे (परमेश्वराचे) नाव शीतल आहे.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

नेहमी प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि सार्वकालिक शांती प्राप्त करा.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करा त्यामुळे मनातील भीती दूर होते आणि इच्छा पूर्ण होतात.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

परमेश्वरावर भक्तिभावाने प्रेम केल्याने आत्मा तेजस्वी होतो.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

जो अनंतकाळ असलेल्या परमेश्वराचे नामस्मरण करतो त्याच्या हृदयात तो राहतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

नानक म्हणतात, अशाप्रकारे मृत्यूच्या राक्षसाचा फास कापून जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रांपासून मुक्त होता येते. ॥ ३॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

जो परमेश्वराच्या गुणांवर विचार करतो, तो खरा मनुष्य असल्याचे म्हटले जाते.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੈ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ ॥

परंतु जो फक्त मरणासाठी जन्मला आहे आणि परमेश्वराचे नामस्मरण करीत नाही तो अध्यात्मिकरित्या अपरिपक्व आहे.

आवा रावतु मिटै पृष्ठ सेव ॥

जन्म आणि मृत्यूचे चक्र परमेश्वराचे प्रेमाने नामस्मरण करून संपते,

आपु तਿਆगि सरनि गुरदेव ॥

अहंकाराचा त्याग करून गुरुदेवांचा आश्रय घ्या.

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

अशाप्रकारे, मौल्यवान मानवी जीवनाचा उद्धार होईल.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

तुमच्या जीवनाचा आधार असलेल्या हरी-परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੁਟਨਹਾਰੇ ॥

विविध मार्गांनी प्रयत्न करून जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून कोणीही सुटू शकत नाही,

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

स्मृती, धर्मग्रंथ आणि वेद यांचा विचार करून पाहा.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

म्हणून, निरंतर भक्तीने परमेश्वराची उपासना करा.

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

हे नानक ! जो कोणी प्रेमाने परमेश्वराची उपासना करतो त्याच्या मनाची इच्छा पूर्ण होईल. ॥४॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ही सांसारिक संपत्ती तुमच्याबरोबर जाणार नाही.

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

मग हे मूर्ख मना ! तू त्यास का चिकटून राहतोस?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

मुले, मित्र, कुटुंब आणि जोडीदार,

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

यापैकी कोणता एक शेवटी तुमचा तारणहार असेल?

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

शक्ति, आनंद आणि माया (सांसारिक संपत्ती) चा विशाल विस्तार,

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

मला सांगा यापैकी कोण उरले आणि कधी?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਬ ਅਸਵਾਰੀ ॥

घोडे, हत्ती, (भूतकाळातील विस्तृत वाहने) आणि रथांवर स्वार होणे

ਝੁਠਾ ਡੰਫੁ ਝੁਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

हा सगळा खोटा दिखावा आहे.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ज्या परमेश्वराने या सर्व गोष्टी दिल्या आहेत त्याला मूर्ख माणूस ओळखत नाही.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

हे नानक! परमेश्वराचे नाम विसरून जीव शेवटी पश्चाताप करतो. ॥५॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

हे मूर्ख माणसा ! गुरूंच्या शिकवणींचे अनुसरण करा.

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण न केल्याने अत्यंत ज्ञानी लोक देखील दुर्गुणांच्या जागतिक महासागरात बुडले आहेत.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

हे माझ्या मित्रा! आपल्या हृदयात परमेश्वराची भक्ती करा,

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

त्यामुळे तुमचे मन निर्मळ होते.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

परमेश्वराचे चरणकमल आपल्या हृदयात ठेवा

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

तुझी अनेक जन्मांची पापे दूर होतील.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

स्वतः परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि इतरांनाही नामस्मरण करण्यास प्रेरित करा.

मुनउ कउउ रउउ गउउ डुडु ॥

परमेश्वराचे नाव ऐकल्याने, बोलल्याने आणि आचरणात आणल्याने उच्च आध्यात्मिक स्थिती प्राप्त केली जाते.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

हरीचेच (परमेश्वराचे) नाम सत्य आहे.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥६॥

हे नानक! शांत मानाने परमेश्वराची स्तुती करा. ॥ ६ ॥

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

(हे जीव!) परमेश्वराचे गुणगान केल्याने आपल्या दुर्गुणाची घाण स्वच्छ होते

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

आणि अहंकाराच्या रूपात पसरलेले विषही नाहीसे होते.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

तो चिंतेपासून मुक्त होईल आणि आनंदाने जगेल.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

प्रत्येक श्वासात परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

हे माझ्या मना! आपल्या सर्व हुशारीचा त्याग करा.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

संताची संगत केल्याने खरी संपत्ती मिळेल.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

परमेश्वराच्या नावाची संपत्ती जमा करा आणि त्याप्रमाणेच कृती करा.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

अशाप्रकारे तुम्हाला या जीवनात आनंद मिळेल आणि परमेश्वराच्या दरबारात तुमचा सन्मान होईल.

डुडु डुडु डुडु डुडु ॥

त्याला सर्वत्र एकच परमेश्वर दिसतो,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜ्याच्या नशिबात हे सर्व पूर्वनिर्धारित असते त्याला हा आशीर्वाद प्राप्त होतो. ॥ ७ ॥

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

एकाच परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि त्याचीच स्तुती करा.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

एका परमेश्वराचा विचार करा आणि त्यालाच तुमच्या हृदयात वास करू द्या.

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

त्या अनंत परमेश्वराचे सदैव गुणगान करा.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

मनाने आणि शरीराने एका परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

तो परमेश्वर स्वतः एक आणि एकमेव आहे.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सर्वव्यापी असून सर्वत्र वास करत आहे.

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

सृष्टीचा विस्तार त्या एकाच ईश्वराने केला आहे.

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने सर्व पापे नष्ट होतात.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

माझे मन आणि शरीर एका परमेश्वरात लीन झाले आहे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

है नानक! गुरूंच्या कृपेने त्याने एकाच परमेश्वराला अनुभवले आहे.

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

हे पूज्य परमेश्वर! अनेक स्थानी भटकंती करून मी तुझ्याकडे आश्रयाला आलो आहे.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਨਾਨਕਾਂਨੀ ਏਕਚ ਵਿਨੰਤੀ ਕੇਲੀ ਕੀ, ਮਲਾ ਤੁਝੁਆ ਭਕਤੀਤ ਗੁੰਤਵੂਨ ਟਾਕਾ.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਹਾ ਭਕਤ ਤੁਮਚੁਆਕੜੂਨ ਨਾਮਚੁਆ ਦੇਣਗੀਸਾਠੀ ਵਿਨਵਣੀ ਕਰਤ ਆਹੈ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਹੈ ਹਰੀ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਮਲਾ ਤੁਮਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਿਦ ਘਾ.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੁਰਿ ॥

ਮੀ ਠਰ ਸੰਤਾਚੁਆ ਚਰਣੀ ਆਸ਼ਰਯ ਮਾਗਤ ਆਹੈ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਯਾ ਪੂਰਿ ॥

ਹੈ ਪਰਬ੍ਰਹਮ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਮਾਝੀ ਝੁਚੁਆ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰਾ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਮੀ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸੁਤੁਤੀ ਕਰਤ ਰਾਹਣਾਰ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਮੀ ਸ਼ੇਕਟਚੁਆ ਸ਼ੁਆਸਾਪਰ੍ਯੰਤ ਤੁਝੇ ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਕਰਤ ਰਾਹੀਲ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਚਰਣੀ ਮਾਝੇ ਸਰ੍ਵਸੁਵ ਅਰ੍ਪਣ ਕੇਲੇ ਆਹੈ

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਆਣਿ ਮੀ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਤਪਾਸਨਾ ਕਰਤੋ.

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਤੂ ਮਾਝਾ ਏਕਮੇਵ ਆਸ਼ਰਯ ਆਣਿ ਆਧਾਰ ਆਹੈਸ.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ! ਨਾਨਕ ਤੁਝੁਆ ਉਤੁਮ ਨਾਵਾਸਾਠੀ ਪ੍ਰਾਰ੍ਠਨਾ ਕਰਤੋ. ॥ ੧॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸੁਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਕ੍ਰਪਾ-ਵਠੀਨੇ ਸਰ੍ਵੋਚੁਚੁ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪੁਤ ਹੋਤੋ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

परंतु फक्त दुर्मिळ व्यक्तीलाच परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राप्त होते.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

जे परमेश्वराच्या नामाचे अमृत चाखतात ते पूर्णपणे तृप्त होतात.

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ते परिपूर्ण पुरुष बनतात आणि कधीही (मायेत) डगमगत नाहीत.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

तो परमेश्वराच्या प्रेमाच्या गोडव्याने आणि आनंदाने पूर्णपणे भरलेला असतो.

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

संतांच्या सहवासात राहिल्याने त्यांच्या मनात आध्यात्मिक इच्छा निर्माण होते.

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

इतर सर्व गोष्टींचा त्याग करून तो परमेश्वराचा आश्रय घेतो.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

त्याचे हृदय तेजस्वी होते आणि तो रात्रंदिवस आपले लक्ष परमेश्वराकडे केंद्रित करतो.

ਬਡਭਾਰੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

सर्वात भाग्यवान असे व्यक्ती आहेत, ज्यांनी परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

हे नानक! जे पुरुष परमेश्वराच्या नामात तल्लीन राहतात त्यांना सुख प्राप्त होते. ॥ २ ॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

भक्ताच्या मनातील सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या आहेत.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

जेव्हापासून मला सद्गुरुंची निर्मळ शिकवण प्राप्त झाली आहे.

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

परमेश्वराने त्याच्या सेवकावर कृपा केली आहे

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

आणि आपल्या भक्ताला सदैव सुखी ठेवले आहे.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

सेवकाचे (मायेचे) बंधने तुटून त्याला मोक्ष प्राप्त झाला आहे.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

त्याची जन्म-मृत्यू दुःख, द्विधा मनस्थिती दूर झाली आहे.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

तात्पर्य: त्यांची इच्छा पूर्ण झाली असून त्यांची श्रद्धाही पूर्ण झाली आहे.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

त्याला सर्वत्र आणि स्वतःमध्ये कायम परमेश्वराची उपस्थिती जाणवते.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

भक्त ज्याच्याशी संबंधित आहे त्याला परमेश्वराने स्वतःसोबत एकरूप केले आहे.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

हे नानक! परमेश्वराच्या भक्तीने सेवक नामात लीन होतो. ॥ ३ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, जो मनुष्यांच्या सेवा आणि भक्तीकडे दुर्लक्ष करत नाही.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, जो त्याने केलेले कार्य जाणतो?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, ज्याने आपल्याला सर्वस्व दिले आहे.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, ज्याने सर्व प्राण्यांना(जीवांना) आधार दिला आहे.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

गर्भाच्या अग्नीत आपले रक्षण करणाऱ्या अकालपुरुषाला आपण का विसरावे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

गुरूच्या कृपेने हे जाणणारे दुर्लभ व्यक्ती आहे,

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, जो मनुष्याला पापापासून वाचवतो

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ਆਠਿ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਪਾਸੂਨ ਸੁਖਤ:ਪਾਸੂਨ ਵਿਭਕਤ ਝਾਲੇਲਿਆਲਾ ਤੀ ਸੁਖਤ:ਸ਼ੀਚ ਜੀਤੀ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਹੈ ਵਾਸੁਤਵ ਗੁਰੂਨੀ ਮਲਾ (ਭਕਤਾਲਾ) ਸਮਯਾਕੂਨ ਸਾਂਗਿਤਲੇ ਆਹੈ.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਯਾਨੇ ਫਕੁਤ ਆਪਲਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇਚ ਧਿਆਨ ਕੇਲੇ ਆਹੈ. ॥੪॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ਹੈ ਸਯਜਨ, ਸੰਤਜਨਹੀ! ਹੈ ਕਾਰਯ ਕਰਾ.

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਝੁਤਰ ਸਰਵ ਸੀਡੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਕਰਾ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਕਰੂਨ ਆਨੰਦ ਸਿਯਵਾ.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਤੁਮਹੀਹੀ ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਕਰਾ ਆਠਿ ਝੁਤਰਾਂਨਾਹੀ ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਕਰਾਯਲਾ ਲਾਵਾ.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਭਕੁਤੀਨੇ ਹਾ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰੁਤਾ ਯੇਤੀ.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੇਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਭਕੁਤੀਸ਼ਿਵਾਯ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਝੁ ਹੀਝੈਲ.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਸਰਵ ਕਲਿਆਣ ਆਠਿ ਸੁਖਾਚੇ ਭਾਂਡਾਰ ਆਹੈ,

ਬੁਝਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸੁਮੁ ॥

ਬੁਝਣਾਚਿਆ ਪ੍ਰਾਯਲਾਹੀ ਯਾਤ ਆਨੰਦ ਸਿਯੁਤੀ.

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੇਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਕਰੂਨ ਸਰਵ ਦੁ:ਖਾਂਚਾ ਨਾਸੁ ਹੀਤੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਸਦ੍ਗੁਣਾਂਚਿਆ ਭਾਂਡਾਰਾਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਕਰੁਤ ਰਾਹਾ. ॥੫॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾच्या प्रेमाची, आपुलकीची उत्कटता निर्माण झाली आहे.

मन उन अंतरी इही सुआਉ ॥

परमेश्वराच्या भेटीसाठी माझे मन आणि शरीर आतुरलेले आहे.

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

माझ्या डोळ्यांनी परमेश्वराचे दर्शन करून मला आनंद मिळतो.

ਮਨੁ ਬਿਗਮੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

गुरूच्या शिकवणींचे प्रामाणिकपणे पालन करून त्याचे मन आनंदित होते.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

परमेश्वराचे प्रेम भक्तांच्या आत्म्यात आणि शरीरात असते.

ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

परमेश्वराचा सहवास दुर्लभ व्यक्तीलाच लाभतो.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

हे परमेश्वरा! कृपया आम्हाला एक नाव-वस्तू द्या (जेणेकरून)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

गुरूच्या कृपेने आम्ही तुमचे नामस्मरण करू शकतो.

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

त्याच्या महानतेचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही;

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

हे नानक! परमेश्वर तर सर्वव्यापी आहे. ॥ ६ ॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

परमेश्वर तर क्षमाशील आणि दयाळू आहे.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

तो भक्तांवर कृपा करणारा आणि दयाळू आहे.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

तो गोविंद आणि गोपाल अनाथांचा नाथ आहे.

सरब घटा करत पूतिपाल ॥

तो सर्व प्राणिमात्रांचे पोषण करणारा आहे.

आदि पुरुष कारण करतार ॥

तो आदिपुरुष आणि विश्वाचा निर्माता आहे.

भगत जना के पून अषार ॥

तो भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे.

जे जे जपे सु हेदि पुनीत ॥

जो कोणी त्याच्या नामाचा जप करतो, तो पवित्र होतो.

भगति भदि लावै मन हीत ॥

तो त्याच्या मनातील प्रेम परमेश्वराच्या भक्तीवर केंद्रित करतो.

हम निरगुनीआर नीच अजान ॥

आम्ही गुणहीन, तुच्छ आणि मूर्ख आहोत.

नानक तुमरी सरनि पुरुष भगवान ॥७॥

नानक म्हणतात की हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा! आम्ही तुझ्या आश्रयाला आले आहोत. ॥ ७॥

सरब बैकुंठ मुक्ति मेख पाये ॥

त्याने स्वर्ग आणि मोक्ष प्राप्त केला आहे.

ऐक निमख हरि के गुन गाये ॥

ज्या जीवाने (व्यक्तीने) क्षणभरही परमेश्वराचा गौरव व स्तुती केली आहे.

अनिक राज भोग बडिआयी ॥

त्याला अनेक राज्ये, सुख आणि सिद्धी प्राप्त होतात.

हरि के नाम की कथा मनि भायी ॥

ज्याच्या मनाला हरी नामाची कथा चांगली वाटते,

बहु भेजन कापर मंगीत ॥

तो विविध प्रकारचे व्यंजन, कपडे आणि संगीताचा आनंद घेतो.

रसना जपती हरि हरि नीत ॥

ज्याची वाणी सदैव हरी-परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहते,

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

त्याची कर्मे शुभ असतात, त्याला गुरूची शिकवण प्राप्त होते आणि तोच धनवान आहे.

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ज्याच्या अंतःकरणात गुरूची शिकवण राहते.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

हे परमेश्वरा ! आपल्या संतांच्या सहवासात आम्हाला स्थान द्या.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

हे नानक! चांगल्या संगतीत राहून सर्व सुख प्राप्त होते. ॥८॥२०॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

निरंकार प्रभू हे स्वतः सगुण आणि निर्गुण आहेत. ते स्वतः शून्य समाधीत राहतात.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

हे नानक! निरंकार प्रभूंनी स्वतः विश्वाची निर्मिती केली आहे आणि नंतर ते स्वतःच (जीवांच्या माध्यमातून) नामस्मरण करतात. ॥ १

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

जेव्हा या सृष्टीचे अद्याप कोणत्याही दृश्यमान स्वरूपात दिसले नव्हते,

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੇਤਾ ॥

तेव्हा पाप आणि पुण्य कोणत्या (प्राण्याशी) होऊ शकत होते?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

जेव्हा परमेश्वर स्वतः शून्य समाधीत होते,

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੇਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

त्यावेळी कोणाचे कोणाशी वैर नव्हते.

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

जेव्हा या जगाचा कोणताही रंग किंवा आकार दिसत नव्हता,

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ਸਾਂਗਾ, ਮਗ ਸੁਖ-ਦੁ:ਖ ਕੋਠਾਲਾ ਸਪਰ੍ਸ਼ ਕਰੂ ਸਕਤ ਹੋਤੇ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ:ਚ ਸਰ੍ਵਸੁਖ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਮਗ ਭਾਵਨਿਕ ਜੋਤ ਕੁਠੇ ਹੋਤੀ, ਆਠਿ ਕੋਠਾਲੀ ਸੰਕਾ ਹੋਤੀ?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਕਾਲਪੁਰੁਖਾਨੇ ਸੁਖ:ਚ ਆਪਲੀ ਲੀਲਾ (ਸ੍ਰੀਚਿੰਤਾ ਰੂਪਾਤ) ਰਚਲੀ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਸਾਰਖਾ ਦੂਸਰਾ ਕੋਠੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਾਹੀ. ॥੧॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖ: ਜਗਾਚਾ ਸੁਖੀ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਮਗ ਸਾਂਗਾ ਕੋਠਾਲਾ ਬਾਂਧੀਲ ਸਮਝਲੇ ਜਾਇਲ ਆਠਿ ਕੋਠਾਲਾ ਮੁਕਤ ਮਾਨਲੇ ਜਾਇਲ?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਫਕਤ ਅਗਮ ਆਠਿ ਅਪਾਰ ਹਰੀ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ) ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਮਗ ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਨਰਕ ਆਠਿ ਸੁਰਗ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾਰੇ ਪ੍ਰਾਠੀ ਕੋਠ ਹੋਤੇ?

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੀ ਨੈਸਰ੍ਗਿਕ ਸੁਖਾਵਾਤ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਮਗ ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ ਸਿਵਸਕਤੀ ਕੁਠੇ ਹੋਲੀਆ?

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖ: ਆਪਣੀ ਜੁਠੀ ਪ੍ਰਜੁਲਿਤ ਕਰਨ ਬਸਲਾ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਮਗ ਕੋਠ ਨਿਰਭਯ ਹੋਤੇ, ਆਠਿ ਕੋਠੀ ਘਾਬਰਤ ਹੋਤਾ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਤੋ ਸਵਤ: ਲਾਘਾ ਸਵਤ:ਚਾ ਲੀਲਾ ਰਚਤੀ.

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਗਮ ਆਠਿ ਅਫਾਟ ਆਹੈ. ॥੨॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਜੇਹਾ ਅਮਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਾਘਾ ਸੁਖਦਾਯਕ ਆਸਨਾਕਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਤੇਹਾ ਜਨਮ-ਮ੍ਰਤੂ ਆਠਿ ਵਿਨਾਸ (ਕਾਲ) ਕੁਠੇ ਹੋਤਾ?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਜੇਹਾ ਅਕਾਲਪੁਰੂਖ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਮਗ ਸਾਂਗਾ, ਮ੍ਰਤੂਲਾ ਕੋਠਿ ਘਾਬਰਤ ਹੋਤੇ?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥

ਜੇਹਾ ਫਕਤ ਲਕ੍ਸ਼ਣੀਨ ਆਠਿ ਅਵਸ਼ਯ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ਮਗ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਨੇ ਕੋਠਿਕਾਕੜਨ ਹਿਸ਼ੇਬ ਮਾਗਿਤਲਾ ਹੋਤਾ?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਏ ॥

ਜੇਹਾ ਫਕਤ ਨਿਰੰਜਨ, ਅਵਸ਼ਯ ਆਠਿ ਅਠਾਂਗ ਨਾਥ (ਦੇਵ) ਹੋਤੇ,

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਏ ॥

ਮਗ ਮਾਏਚਾ ਬੰਧਨਾਤੂਨ ਕੋਠਿ ਮੁਕਤ ਝਾਲੇ ਆਠਿ ਕੋਠਿ ਬੰਧਨਾਤ ਅਡਕਲੇ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ:ਚ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਆਹੈ, ਤੋ ਸਵਤ:ਮਘੇ ਅਦ੍ਰੁਮੁਤ ਆਹੈ.

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਲਾਘੇ ਸਵਤ:ਚੇ ਸਵਰੂਪ ਸਵਤ:ਚ ਨਿਰਮਾਣਿ ਕੇਲੇ ਆਹੈ.

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

ਜਿਠੇ ਫਕਤ ਏਕ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰੁਖਚ ਪੁਰੁਖਾਂਚਾ ਪਤੀ ਹੋਤਾ,

उह बिनु मैलु कहु किरा पेटा ॥

आणि तिथे कोणतीही घाण नव्हती, मला सांगा! मग तिथे स्वच्छ करण्यासारखे काय होते?

जह निरंजन निरंकार निरबान ॥

जिथे फक्त निरंजन, निरंकार आणि अलिप्त परमेश्वर होता,

उह कहुन कहु मान कहुन अभिमान ॥

तिथे कोणाला मान आणि अभिमान होता?

जह सरूप केवल जगदीस ॥

जेथे केवळ विश्वाचा स्वामी जगदीशचे (परमेश्वराचे) रूप होते,

उह हल हिरू लगत कहु कीस ॥

मला सांगा, तेथे कपट आणि पापाने कोणाला दुखवले होते?

जह जेति सरूपी जेति सँगि सभावै ॥

जिथे प्रकाशाचे स्वरूप स्वतःच्या प्रकाशात सामावलेले होते,

उह किसहि बूध कवन त्रुपतावै ॥

मग तिथे कोणाला भूक लागत होती आणि कोणाला समाधान वाटत होते?

करन करान करनैहारु ॥

सृष्टीचा निर्माता, कर्ता स्वतः सर्व काही करतो आणि जीवांच्या माध्यमातून घडवून आणतो.

नानक करते का नाहि सुमारु ॥४॥

हे नानक! ज्या परमेश्वराने जग निर्माण केले त्याला अंत नाही.

जब अपनी सेबा आपन सँगि बनावै ॥

जेव्हा परमेश्वराने स्वतःचे वैभव निर्माण केले होते,

उब कवन माहि बाप मित्रु सुत बावै ॥

तेव्हा आई-वडील, मित्र, मुलगा आणि भाऊ कोण होते?

जह सरब कला आपहि परबान ॥

जेव्हा परमेश्वर स्वतः सर्व कलांमध्ये पारंगत होते,

उह बेद कतेब कहा केहु चीन ॥

त्यावेळी वेद आणि धार्मिक ग्रंथाला कोणी ओळखत नव्हते.

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਜੇਵ੍ਹਾ ਅਕਾਲਪੁਰੁਖਾਨੇ ਸੁਖ:ਲਾ ਵੁਦਯਾਤ ਠੇਕਲੇ,

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਮਗ ਸੁਖ ਆਠਿ ਅਸੁਖ ਯਾਂਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕੋਠ ਕਰੇਲ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖ: ਸਰੋਚਿ ਆਠਿ ਸੁਖ: ਖਾਲਚੁਆ ਪਦਾਕਰ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਤਿਥੇ ਕੋਠਾਲਾ ਗੁਰੂ ਆਠਿ ਕੋਠਾਲਾ ਸੇਕਕ ਮੁਠਤਾ ਯੇੜੈਲ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਅਦੁਭੁਤ ਚਮਤਕਾਰ ਪਾਹੁਨ ਮੀ ਖਕਕ ਝਾਲੀ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਮੁਠਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੁਮਚੀ ਲੀਠਾ ਤੁਮੁਹੀਚ ਜਾਠਤਾ.

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਜੇਥੇ ਪ੍ਰਾਮਾਠਿਕ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਠਿ ਅਮੇਢ ਦੇਵ ਸੁਖ:ਮਢੇ ਲੀਨ ਝਾਲਾ ਹੋਤਾ,

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਤਿਥੇ ਮਾਯੇਚਾ ਕੋਠਾਕਰ ਪ੍ਰਮਾਠ ਹੋਤਾ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਜੇਵ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖ:ਲਾ ਨਮਨ ਕਰਤ ਹੋਤਾ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਤੇਵ੍ਹਾ (ਮਾਯੇਚੁਆ) ਤੀਨ ਗੁਠਾਂਨੀ (ਜਗਾਤ) ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੇਲਾ ਨਕੁਠਾ.

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਜਿਥੇ ਏਕਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਰੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਤੇਥੇ ਕੋਠ ਚਿੰਤਾਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਆਠਿ ਕੋਠਾਲਾ ਚਿੰਤਾ ਵਾਟਤ ਹੋਤੀ?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਜੇਵ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖ: ਸੰਤੁਠ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਤਿਥੇ ਕੋਣ ਵਕਤਾ ਆਠਿ ਕੋਣ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ਹੋਤਾ?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਨੰਤ ਆਠਿ ਸਰੋਚਿ ਆਹੇ,

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ਫਕਤ ਤੋ ਸੁਤ:ਪਰੰਤ ਪੋਹੋਚਤੋ. ॥ ੬ ॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਜੇਕਾ ਦੇਵਾਨੇ ਸੁਤ: ਵਿਸ਼ੁਵਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕੇਲੀ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਆਠਿ ਮਾਯੇਚੁਆ ਤੀਨ ਗੁਣਾਂਚਾ ਜਗਾਤ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕੇਲਾ,

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਲਾਮੁਕੇ ਹੇ ਪਾਪ ਆਹੇ ਕੀ ਹੇ ਪੁੰਨ ਆਹੇ, ਯਾ ਸੰਕਲਪਨਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜ਼ਾਲੁਆ.

ਕੇਉ ਨਰਕ ਕੇਉ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ਕੋਣੀ ਨਰਕਾਤ ਜਾਕੁ ਲਾਗਲੇ ਤਰ ਕੋਣੀ ਸੁਰਗਾਚੀ ਆਸ ਧਰੁ ਲਾਗਲੇ.

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਮਾਯਾਚੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸਾਪਕੇ ਆਠਿ ਅਡਥਕੇ,

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਆਸਕੁਤੀ, ਸੰਦਿਗੁਠਾ ਆਠਿ ਭੀਤੀ ਯਾਂਚੇ ਔਝੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇ.

ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੁ:ਖ ਆਠਿ ਆਨੰਦ, ਸਨਮਾਨ ਆਠਿ ਅਪਮਾਨ,

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਜਾਨ ॥

ਯਾ ਸਰਵ ਗੋਸ਼੍ਰੀਚੇ ਵਰਨ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਤ: ਲਾਚੀ ਲੀਕਾ ਰਚਤੋ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਪਾਹਤੋ.

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਦੇਵ ਜੇਕਾ ਲਾਚੀ ਲੀਕਾ ਸੰਪਵਤੋ ਤੇਕਾ ਫਕਤ ਤੋਚ ਰਾਹਤੋ. ॥੭॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਤੀ ਤਿਥੇ ਤ੍ਯਾਚਾ ਭਕਤ ਅਸਤੀ, ਜਿਥੇ ਭਕਤ ਅਸਤੀ ਤਿਥੇ ਸੁਵਤ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਤੀ.

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਤੀ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਸੰਤਾਂਚ੍ਯਾ ਗੌਰਵਾਸਾਠੀ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਨਿਰਮਿਤੀਚਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਤੀ.

ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਤੀ ਦੋਨ੍ਹੀ ਭਾਜੰਚਾ ਸੁਵਾਮੀ ਆਹੇ (ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਪੁਕਟ ਆਠਿ ਅਪੁਕਟ ਸੁਵਰੂਪਾਚਾ).

ਉਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥

ਤ੍ਯਾਚੀ ਸਹਿਮਾ ਫਕੁਤ ਤ੍ਯਾਲਾਚ ਸਾਹਿਤੀ ਆਹੇ.

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਵਤ: ਤ੍ਯਾਚੀ ਲੀਠਾ ਰਚਤੀ ਆਠਿ ਖੇਠਤੀ.

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਤੀ ਸੁਵਤ: ਆਨੰਦ ਖੇਤੀ ਆਠਿ ਤਰੀਹੀ ਅਲਿਪੁਤ ਰਾਹਤੀ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਜੀ ਕੀਠੀ ਤ੍ਯਾਲਾ ਪੁਸਨੁ ਕਰਤੀ, ਤੀ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਨਾਵਾਨੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੀ,

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਆਠਿ ਜ੍ਯਾਲਾ ਪਾਹਿਜੇ ਤ੍ਯਾਲਾ ਤੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੁਖਾਤ ਅਡਕਵੂਨ ਠੇਵਤੀ.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਹਣਾਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਅਨੰਤ! ਹੇ ਅਥਾਂਗ! ਹੇ ਅਗਠਿਤ, ਅਤੁਲਨੀਯ ਦੇਵਾ!

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੇਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਆਪਠ ਆਪਲ੍ਯਾ ਭਕੁਤਾਂਨਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਤਾਚ ਤੇ ਅਸੇਚ ਬੋਲਤਾਤ. ॥੮॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਲੋਕੁ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਹੇ ਸਰੁਵ ਜੀਵਾਂਚੇ ਪਾਲਨਪੋਸ਼ਠ ਕਰਠਾਨ੍ਯਾ ਦੇਵਾ! ਤੁਸੁਹੀ ਸੁਵਤ: ਸਰੁਵ੍ਯਾਪੀ ਆਹਾਤ.

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸੁਟਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਕਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰੁਵ੍ਯਾਪੀ ਆਹੇ. ਯਾਸ਼ਿਵਾਯ ਅਜੂਨ ਕੀਠੀ ਕੁਠੇ ਦਿਸੁਤ ਨਾਹੀ? ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਨਨੈ: ਵਕਤਾ ਆਹੈ ਆਠਿ ਤੋਚ ਸੁਨੈ ਆਹੈ.

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਤੋ ਸੁਨਨੈ: ਏਕ ਆਹੈ ਆਠਿ ਸੁਨਨੈ: ਚ ਠਿ ਆਚਾ ਵਿਸਤਾਰ ਆਹੈ.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਯੇਹਾ ਠਿ ਆਚਾ ਯੋਗਯ ਵਾਟਨੈ ਠਿ ਆਹੈ ਤੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨੈ.

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਤੋ ਆਪਨੈ ਠਿ ਆਚਾ ਸੁਣਨੈ: ਸਮਾਏ ਸਮਾਠਿ ਆਹੈ.

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ! ਤੁਝਾ ਸਿਵਾਯ ਕਾਹੀਹੀ ਹੋਠੁ ਸੁਣਨੈ ਨਾਹੀ.

ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਤੁਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਲਾ ਏਕਾ ਠਿ ਆਚਾ ਸੁਣਨੈ: ਆਹੈ.

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਯੇਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਣਨੈ: ਹੀ ਸੰਕਲਪਨਾ ਸਮਝਨੈ ਠਿ ਆਚਾ ਸੁਣਨੈ: ਕਰਨੈ,

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਤੋ ਵਕਤੀ ਸਚੁ ਨਾਮਾਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੈ.

ਸੇ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੋਠਾ ॥

ਤੀ ਵਕਤੀ ਏਕ ਠਿ ਆਚਾ ਸੁਣਨੈ: ਆਹੈ.

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਠਾ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੋ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗ ਸੁਣਨੈ: ਆਹੈ. ॥੧॥

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਸਰਵ ਜੀਵ ਠਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਅਠਿ ਪਤ੍ਰਾਖਾਲੀ ਆਹੈ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ਤੋ ਦੀਨ ਆਠਿ ਅਨਾਥਾਚਾ ਨਾਥ ਆਹੈ.

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜ्याਚੇ ਰक्षण करतो त्याला कोणीही मारू शकत नाही.

ਸੇ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

तथापि, ज्याला परमेश्वर विसरतो, तो व्यक्ती आध्यात्मिकरित्या मृत असतो.

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

त्याला सोडून, कुणीही कुठे का जाणार?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇ ॥

सर्वचा रक्षणकर्ता परमेश्वर आहे.

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

तो सर्व प्राण्यांच्या सर्व रहस्यांवर नियंत्रण ठेवतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

तो तुमच्या हृदयाच्या आत आणि बाहेर आहे हे समजून घ्या.

ਗੁਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥

त्या गुणांच्या भांडारासाठी, असीम आणि अफाट ईश्वरासाठी

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

सेवक नानक सदैव स्वतःला समर्पित करतात. ॥ २ ॥

ਪੂਰਨੁ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲੁ ॥

दयाळू परमेश्वर सर्वत्र उपस्थित आहे आणि

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੇਵਤੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

आणि सर्व प्राणिमात्रांवर दया करतात.

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

तो स्वतःच्या लीळा स्वतः जाणतो.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

अंतर्यामी परमेश्वर सर्व गोष्टीत, सर्व वस्तूत सामावलेला आहे.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

तो सजीवांचे अनेक प्रकारे पोषण करतो.

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

त्याने जे काही निर्माण केले आहे त्याचे चिंतन करत राहतो.

जिसु भवै तिसु लड़े मिलाइ ॥

जो कोणी त्याला प्रसन्न करतो, तो त्या व्यक्तीला त्याच्याबरोबर जोडतो.

भगति करहि हरि के गुण गाए ॥

असा भक्त हरी-प्रभूंची उपासना व स्तुती करतो.

मन अंतरी बिसृसा करि मानिआ ॥

ज्याने मनापासून परमेश्वरावर विश्वास ठेवला आहे,

करनहारु नानक इवु जानिआ ॥३॥

तो एकच निर्माता, परमेश्वराला ओळखतो. ॥३॥

जनु लाग़ा हरि ऐकै नाए ॥

जो भक्त केवळ परमेश्वराच्या नामस्मरणात गुंतलेला असतो,

तिस की आस न बिरषी जाए ॥

त्याची आशा व्यर्थ जात नाही.

सेवक कउ सेवा बनि आए ॥

सेवकाने सेवा करणे योग्य आहे.

हुकमु बुझि परम पदु पाए ॥

परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन केल्याने तो सर्वोच्च स्थिती (मोक्ष) प्राप्त करतो.

इस ते उपरि नही बीचारु ॥

त्यांच्यासाठी परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यापेक्षा चांगले दुसरे कोणतेही कार्य नसते.

जा कै मनि बसिआ निरंकारु ॥

ज्याच्या हृदयात निरंकार परमेश्वर वास करतो.

बंघन तैरि भए निरवैर ॥

मायाचे बंध तोडून ते शत्रुत्वापासून मुक्त होतो.

अनदिनु पुजहि गुर के पैर ॥

आणि रात्रंदिवस गुरूंच्या चरणांची पूजा करतो.

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਤੋ ਯਾ ਪ੍ਰਥੀਵਰ ਆਠਿ ਪਰਲੋਕਾਤ ਸੁਖੀ-ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਹਤੀ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਰੀ-ਪ੍ਰਭੂ ਟਿਆਲਾ ਸੁਖਤ:ਸ਼ੀ ਜੋਡਤਾਤ. ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

ਸੰਤਾਂਚਯਾ ਸੰਗਤੀਤ ਰਾਹੁਨ ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾ

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਆਠਿ ਆਨੰਦ ਦੇਣਾਚਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਚੀ ਸੁਤੁਤੀ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮ-ਨਾਮਾਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਚੇ) ਤਤੁ ਵਿਚਾਰਾਤ ਘਾ.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਦੁਰ੍ਲਭ ਮਾਨਵੀ ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਕਲਯਾਣ ਕਰਾ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਚਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨੁ ਗਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਚਾ ਗੌਰਵ ਕਰਣਾਰੇ ਅਮ੍ਰਿਤ-ਵਾਚਨੁ ਗਾ.

ਪ੍ਰਾਨੁ ਤਰਨੁ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਤੁਮਚਯਾ ਆਤ੍ਮਯਾਲਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾਰੀ (ਦੁਰ੍ਗੁਣਾਂਪਾਸੂਨੁ ਵਾਚਵਣਾਰ) ਹੀ ਪਛੁਤ ਆਹੈ.

ਆਠੁ ਪਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਆਠਹੀ ਪ੍ਰਹਰੁ ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਚਯਾ ਜਵਲੁ ਰਾਹਾ.

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਯਾਮੁਲੇ ਤੁਮਚੇ ਅਜ਼ਾਨੁ ਦੂਰੁ ਹੋਏਲੁ ਆਠਿ ਮਾਯੇਚਯਾ ਅੰਧਕਾਰਾਚਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਏਲੁ.

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਗੁਰੂਚੀ ਸ਼ਿਕਵਣ ਏਕਾ ਆਠਿ ਤੁਮਚਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤੁ ਟ੍ਯਾਂਨਾ ਠੇਵਾ.

ਮਨੁ ਇਛੈ ਨਾਨਕੁ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਸਰਵਾਂਨਾ ਅਪੇਖਿਤੁ ਫਲੁ ਮਿਲੇਲੁ. ॥੫॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਯਾ ਜਗਾਚਾ ਆਠਿ ਪਰਲੋਕਾਚਾ ਨੇਹਮੀ ਆਦਰ ਕਰਾ.

राम नाम अंतरि उरि धारि ॥

रामाचे (परमेश्वराचे) नाव नेहमी आपल्या हृदयात ठेवा.

पूरे गुर की पूरी दीधिया ॥

हा गुरूंचा परिपूर्ण सल्ला आहे.

जिसु मनि बसै तिसु साचु पठीधिया ॥

ज्या व्यक्तीच्या हृदयात तो राहतो, त्याला चिरंतन परमेश्वराची जाणीव होते.

मनि तनि नामु जपहु लिव लायि ॥

मनाने आणि शरीराने भक्तिभावाने परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

दुखु दरदु मन ते भुं जयि ॥

अशाप्रकारे मनातून दुःख, वेदना आणि भीती दूर होईल.

सचु वापारु करहु वापारी ॥

हे व्यापारी! तुम्ही परमेश्वराच्या नावाचे मनन करण्याचा खरा व्यापार करा,

दरगह निबहै खेप तुमारी ॥

जेणेकरून तुमचा सौदा सुरक्षितपणे परमेश्वराच्या दरबारात पोहोचेल.

ऐका टेक रखहु मन भाहि ॥

परमेश्वराचा आधार हृदयात स्थापित करा.

नानक बहुरि न आवहि जाहि ॥६॥

हे नानक! तुमचे या जगात येणे आणि जाणे (जन्म-मृत्यूचे चक्र) पुन्हा होणार नाही. ॥ ६ ॥

तिसु ते दुरि कहा के जायि ॥

त्यापासून माणूस कुठे दूर जाऊ शकतो का?

उबहै राखनहारु धियायि ॥

केवळ संरक्षक परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने एखाद्याचे तारण होते.

निरभुं जपै सगल भुं मिटै ॥

त्या निर्भय परमेश्वराच्या नामजपाने सर्व भय नाहीसे होतात.

पूडु किरपा ते पूढी छुटै ॥

परमेश्वराच्या कृपेने आत्मा सर्व भीतीपासून मुक्त होतो.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥

ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਦੁਰੇ ਸੰਰਖਿਤ ਆਹੈ ਤਾਲਾ ਕਧੀਹੀ ਦੁ:ਖ ਭੋਗਾਵੇ ਲਾਗਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੇਵਤ ਸੁਖ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਮਨ ਸਾਂਤ ਹੋਤੇ

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਆਠਿ ਚਿੰਤਾ ਫੂਰ ਹੋਊਨ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਹੀਸਾ ਹੋਤੋ.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੇਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤਾਚੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਠੀਚ ਕਰੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥

ਜੋ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤਿਸ਼ਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਦੁਰੇ ਸੰਰਖਿਤ ਆਹੈ,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ਤਾਚੀ ਸਰਵ ਕਾਮੇ ਪੂਰਨ ਹੋਤਾਤ. ॥੭॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਜਾਚੀ ਬੁਢੀ ਪੂਰਨ ਆਹੈ ਆਠਿ ਜਾਚਾ ਨਜਰੇਤੂਨ ਅਮ੍ਰਿਤਾਚਾ ਵਰਸ਼ਾਵਿ ਹੋਤ ਅਸਤੋ ਤੋ (ਗੁਰੂ),

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਤਾਚਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਜਗਾਚੇ ਕਲਿਆਣ ਹੋਤੇ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

ਤਾਚੇ ਚਰਣਕਮਲ ਅਢਿਠੀਠ ਆਹੈ.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਤਾਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋਤੇ ਆਠਿ ਤਾਚੇ ਸੁਰੂਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਸਾਰਖੇ ਅਤਿਸ਼ਯ ਸੁੰਦਰ ਆਹੈ.

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਧਨੁ ਤਾਚੀ ਭਕਤੀ ਆਹੈ ਆਠਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਤਾਚਾ ਸੇਵਕ ਸੁਕੀਕਾਰਲਾ ਜਾਤੋ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਤੋ (ਗੁਰੂ) ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਆਠਿ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਜਾਠਾਠਾ ਆਹੈ.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਜਾਚਾ ਹੁਦਯਾਤ ਗੁਰੂ ਵਾਸ ਕਰਤੋ ਤੋ ਨੇਹਮੀ ਕ੍ਰਿਤਜ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੋ.

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਮ੍ਰਤੂਚੀ ਭੀਤੀ ਟਾਕੀ ਜਵਲ ਯੇਤ ਨਾਹੀ.

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਤੇ ਅਮਰ ਜ਼ਾਲੇ ਆਹੇਤ, ਆਠਿ ਟਾਂਨਾ ਅਮਰ ਦਰਜਾ ਮਿਲਾਲਾ ਆਹੇ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਾਂਨੀ ਸੰਤਾਂਚਾ ਸੰਗਤੀਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲੇ ਆਹੇ. ॥ ੮ ॥ ੨੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਗੁਰੂਨੀ ਜ਼ਾਨਾਚਾ ਰੂਪਾਤ ਸੁਰਮਾ ਦਿਲਾ ਆਹੇ, ਜ਼ਾਮੁਠੇ ਅਜ਼ਾਨਾਚਾ ਅੰਧਾਰ ਨਾਹੀਸਾ ਜ਼ਾਲਾ ਆਹੇ.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਮਲਾ ਅਸੇ ਸੰਤ-ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਲੇ ਆਹੇਤ, ਜਾਂਨੀ ਮਾਝੇ ਮਨ ਜ਼ਾਨਾਨੇ ਉਯਲੂਨ ਟਾਕਲੇ ਆਹੇ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਮੀ ਮਾਝਿਆ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਘੇਤਲੇ ਆਹੇ.

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

ਮਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਮਧੁਰ ਵਾਟਤੇ.

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਰੂਪਾਤ ਆਹੇ,

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਜ਼ਾਮਘੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਰੰਗ ਪਾਹਾਯਲਾ ਮਿਲਤਾਤ.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਵ ਨਵਨਿਧੀ ਆਹੇ.

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਮਾਨਵੀ ਸ਼ਰੀਰਾਤ ਟਾਕਾ ਨਿਵਾਸ ਆਹੇ.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

तेथे शून्य समाधीमध्ये अनंत शब्द आहे.

ਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

अशा आश्चर्यकारक ब्रह्मानंद आनंदाचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही.

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ज्याला परमेश्वर स्वतः दाखवतो, तो या आनंदाचा अनुभव घेतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

हे नानक! अशा व्यक्तीला (भक्ताला) ज्ञान प्राप्त होते. ॥१॥

ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

तो अनंत परमात्मा मनाच्या आत आणि बाहेरही असतो.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

परमेश्वर प्रत्येक कण-कणात असतो.

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

तो पृथ्वी, आकाश आणि पाताळात सर्वत्र विराजमान आहे.

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

तो सर्व विश्वाचा पूर्ण पालनकर्ता आहे.

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

परमात्मा-परमेश्वर जंगले, शेतात आणि पर्वतांमध्ये व्यापलेला आहे.

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

त्याच्या आज्ञेप्रमाणेच सर्व प्राणी कर्म (क्रिया) करतात.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

तो (परमेश्वर) वारा, पाणी आणि अग्नी यामध्ये विराजमान आहे.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

तो सर्वत्र आणि दहा दिशांना (सर्वत्र अस्तित्वात आहे) व्यापलेला आहे.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

तो जिथे नाही अशी एकही जागा नाही.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

गुरुंच्या कृपेने नानकांना सुख (शांती) प्राप्त झाले आहे. ॥ २॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

वेद, पुराण आणि स्मृतीमध्ये आपल्याला परमेश्वर दिसतो.

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਜਜਤੂ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

चंद्र, सूर्य आणि ताऱ्यांमध्ये तो एकमेव परमेश्वर आहे.

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

प्रत्येकजण परमेश्वराचे वचन उच्चारतो.

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

परंतु सर्वांमध्ये उपस्थित असतानाही, तो स्वतः अविनाशी आहे आणि कधीही अस्थिर होत नाही.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

सर्व कला निर्माण करून परमेश्वर सृजनाचा खेळ खेळतो.

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲ ॥

त्याच्या गुणांचे मूल्यमापन करता येत नाही, (कारण) त्याचे गुण अमूल्य आहेत.

ਸਰਬ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੇਤਿ ॥

परमेश्वराचा प्रकाश सर्व ज्योतींमध्ये प्रज्वलित होत आहे.

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

जगाची रचना परमेश्वराच्या नियंत्रणाखाली आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

हे नानक! गुरुंच्या कृपेने ज्याचा भ्रम नष्ट होतो,

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

हा त्याच्यात दृढ विश्वास निर्माण होतो. ॥३॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

संत सर्वत्र परमेश्वराला पाहतात.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

संतांच्या हृदयात उद्भवणारे सर्व विचार धार्मिकतेचे असतात.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸੰਤ ਕੇਵਲ ਚਾਂਗੁਲਪਣਾਚੇ (ਚਾਂਗਲੇ) ਸ਼ਬਦ ਏਕਤਾਤ.

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਤੇ ਸਰਵਕ੍ਰਿਆਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਮਥੇ (ਰਾਮਾਮਥੇ) ਲੀਨ ਰਾਹਤਾਤ.

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਜਯਾ ਕੀਠੀ ਸੰਤਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਸਮਜਲੇ ਆਹੇ, ਤ੍ਰਾਚ੍ਰਿਆ ਜੀਵਨਾਚਾ-ਆਚਰਣਾਚਾ ਹਾਚ ਏਕਮੇਵ ਬਨਤੀ.

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ਤੇ ਸੰਤ ਕੇਵਲ ਨੇਹਮੀ ਸਤ੍ਰ ਬੋਲਤਾਤ.

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

ਜੇ ਕਾਹੀ ਘਡਤੇ, ਤੀ ਸ਼ਾਂਤਪਣੇ ਸਵੀਕਾਰਤੀ, ਤ੍ਰਾਚ੍ਰਿਆਤਚ ਆਪਲਾ ਆਨੰਦ ਮਾਨਤੀ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਤ੍ਰਾਲਾ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ ਕੀ ਸਰਵ ਕਾਮ ਕਰਣਾਰਾ ਆਠਿ ਆਪਲ੍ਰਾਕੜੂਨ ਕਰੂਨ ਘੇਣਾਰਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਆਹੇ.

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਸੰਤਾਂਸਾਠੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਲ੍ਰਾ ਆਤ ਆਠਿ ਬਾਹੇਰ ਸਰਵਤ੍ਰ ਵਾਸ ਕਰਤੀ.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤ੍ਰਾਲਾ ਪਾਹੂਨ ਪ੍ਰਲ੍ਰਏਕ ਮਾਠੂਸ ਮੰਤ੍ਰਮੁਘ ਹੀਤੀ. ॥੪॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਤ੍ਰ ਆਹੇ ਆਠਿ ਤ੍ਰਾਚ੍ਰੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਦੇਖੀਲ ਸਤ੍ਰ ਆਹੇ.

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ਸੰਪੂਰਣ ਸ੍ਰੀਚੀ ਉਤਪਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਪਾਸੂਨ ਝਾਲੀ ਆਹੇ.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਜੇਵ੍ਰਾ ਤ੍ਰਾਲਾ ਯੋਘ ਵਾਟਤੇ ਤੇਵ੍ਰਾ ਤੀ ਸ੍ਰੀਚਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਤੀ.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਯੋਘ ਵਾਟਲੇ ਤਰ ਤੀ ਸਵਤ: ਤ੍ਰਾਵੇਲੀ ਪੁਨ੍ਰਾ ਏਕ ਰੂਪ ਘੇਤੀ.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਤ੍ਰਾਚ੍ਰਿਆਕਡੇ ਅਨੇਕ ਕਲਾ (ਸ਼ਕਤੀ) ਆਹੇਤ, ਜ੍ਰਾਂਚੇ ਵਰ੍ਰਣ ਕਰਤਾ ਘੇਤ ਨਾਹੀ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ज्याला तो प्रसन्न करतो तो त्याला स्वतः बरोबर एकत्र करतो.

कवन निकटि कवन कहीअै दुरि ॥

ते परब्रह्म काहींपासून दूर तर काहींच्या जवळ आहे असे म्हणता येईल का?

आपे आपि आप भरपूरि ॥

पण परमेश्वर हा स्वतः सर्वव्यापी आहे.

अंतरगति जिसु आपि जनाए ॥

हे नानक! तो त्या माणसाला (त्याच्या सर्वव्यापीपणाची) जाणीव करून देतो,

नानक तिसु जन आपि बुझाए ॥५॥

जो (परमेश्वर) स्वतः आंतरिक उच्च अवस्था सुचवतो. ॥५॥

सरब भूत आपि वरतारा ॥

परमेश्वर स्वतः सर्व जगातील लोकांमध्ये विराजमान आहे.

सरब नैन आपि पेखनहारा ॥

तो स्वतः सर्व आपल्या डोळ्यांनी पाहत असतो.

सगल समग्री जा का उना ॥

ही संपूर्ण सृष्टी त्याचे शरीर आहे.

आपन जसु आप ही सुना ॥

तो स्वतः त्याची स्वतःची स्तुती ऐकतो.

आवन जानु इकु खेळु बनाविआ ॥

परमेश्वराने स्वतः सृष्टीतील व्यक्तीच्या (सर्व जीवांच्या) जन्म आणि मृत्यूचे नाटक (खेळ) रचले आहे.

आगिआकारी कीनी भाविआ ॥

आणि त्याने मायाला त्याच्या इच्छेनुसार अधीन केले आहे.

सभ कै मधि अलिपते रहै ॥

प्रत्येकामध्ये असूनही परमेश्वर सर्वांपासून अलिप्त राहतो.

जे किहु कहरा सु आपे करै ॥

जे काही बोलण्याची गरज आहे, तो स्वतः सांगतो.

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

त्याच्या आज्ञेनुसार, एखाद्याचा जन्म होतो आणि त्याच्या आज्ञेनुसार तो व्यक्ती मरण पावतो.

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

हे नानक! मोहात पडल्यावर तो त्या प्राण्याला(व्यक्तीला) स्वतः बरोबर घेऊन जातो. ॥ ६ ॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

त्याच्याकडून (परमेश्वराकडून) जे काही घडते ते वाईट असू शकत नाही.

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

मला सांगा, त्या परमेश्वराशिवाय कोणी काही करू शकतो का?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

परमेश्वर स्वतः चांगला आहे आणि त्याची कृती सर्वोत्तम आहे.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

त्याच्या अंतःकरणात काय आहे हे त्यालाच माहीत असते.

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

तो स्वतः सत्य आहे आणि त्याची निर्मिती देखील सत्य आहे.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

एखाद्या कपड्याप्रमाणे तो स्वतःसोबत सृष्टीत सामील झाला आहे.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

त्याची गती आणि व्याप्ती व्यक्त करता येत नाही.

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

त्याच्यासारखा दुसरा कोणी असता तर त्याला समजून घेता आले असते.

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

परमेश्वराने जे केले ते लोकांना स्वीकारावे लागते.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

हे नानक! गुरूंच्या कृपेने ही वस्तुस्थिती समजून घ्या. ॥ ७ ॥

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

जो व्यक्ती परमेश्वराला समजतो, तो नेहमी आनंदित राहतो.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤ੍ਯਾ ਵਯਕਤੀਲਾ ਸਵਤ:ਸ਼ੀ ਜੋਡਤੋ.

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਤੋ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤ, ਪ੍ਰਸਿਫ਼ ਆਠਿ ਆਦਰਠੀਯ ਬਨਤੋ.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵਾਸ ਕਰਤੋ ਤੋ ਜੀਵ ਜਿਵੰਤ ਅਸਤਾਨਾਚ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੋ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਤ੍ਯਾ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਾਚਾ ਯਾ ਜਗਾਤ ਜਨਮ ਹੋਠੇ ਹੇਚ ਤ੍ਯਾਚੇ ਵਰਦਾਨ ਆਹੇ.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਸਰਵ ਜਗਾਚਾ ਤਫ਼ਦਾਰ ਹੋਤੋ.

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਾਚ੍ਯਾ ਆਗਮਨਾਮਾਗੀਲ ਹੇਤੂ ਹਾ ਅਸਤੋ ਕੀ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹੂਨ ਇਤਰ ਜੀਵਾਂਨੀ ਭਗਵੰਤਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਠ ਕਰਾਵੇ.

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਅਸਾ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਸਵਤ:ਲਾਹੀ ਮੁਕਤ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਜਗਾਲਾਹੀ ਮੁਕਤ ਕਰਤੋ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਾਲਾ ਮੀ ਸਦੈਵ ਵੰਦਨ ਕਰਤੋ. ॥੮॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਤ੍ਯਾ ਪਰਿਪੂਰ੍ਣ ਨਾਮਾਨੇ ਪੂਰ੍ਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਵੀ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮਲਾ ਤੋ ਪਰਿਪੂਰ੍ਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਪਡਲਾ ਆਹੇ, ਤੂਹੀ ਤ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰ. ॥ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

त्या गुरूंचा उपदेश ऐका आणि

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

त्या परब्रम्हाला तुमच्या जवळ असल्याचे अनुभवा.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

प्रत्येक श्वास शरीरात घेतांना परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

यामुळे तुमच्या मनातील चिंता दूर होतील.

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

क्षणभंगुर इच्छांच्या लहरींचा त्याग करा

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

आणि संतांच्या चरणी राहून सदैव त्यांची मनापासून सेवा करता यावी यासाठी प्रार्थना करा.

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

आपल्या अहंकाराचा त्याग करून परमेश्वराची प्रार्थना करा.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

आणि संत व्यक्तींच्या सहवासात राहून दुर्गुणांच्या भयानक अग्नीचा महासागर पार करा.

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

परमेश्वराच्या नामरूपी संपत्तीने आपले अंतःकरणात भरा.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

हे नानक! गुरूलला नम्रपणे नमन करा. ॥१॥

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

तुम्हाला मुक्ती, आनंद आणि सहज आनंद मिळेल,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

संतांच्या सहवासात परमेश्वराची स्तुती करा.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

नरकाच्या वेदनांपासून आपला आत्मा वाचवा,

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਦੇਵਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਗਾਠਨ ਆਠਿ ਪਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਸ਼ਨ ਕਰੂਨ.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਤੁਮਚੁਆ ਮਨਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ (ਨਾਰਾਯਣਾਚੇ) ਚਿੰਤਨ ਕਰਾ,

ਏਕ ਰੂਪੁ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਜੁਆਚੇ ਰੂਪ ਏਕ ਆਠਿ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਆਹੈਤ.

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਤੋ ਗੋਪਾਲ, ਦਾਮੋਦਰ, ਦੀਨਦਯਾਲੂ,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦੁ:ਖਾਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਠਾਰਾ ਆਹੈ, ਸਰਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਹੈ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਭਕਤੀਨੇ ਤੁਆਚੇ ਨਾਮ ਪੁਨ੍ਹਾ ਪੁਨ੍ਹਾ ਜਪਤ ਰਾਹਾ ਕਾਰਠ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਤੋ ਸਰਵ ਜੀਵਾਚਾ ਹਾ ਏਕਮੇਵ ਆਠਾਰ ਆਹੈ. ॥ ੨ ॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਗੁਰੂਚੇ ਸ਼ਬਦ ਸਰਵੋਤਮ ਸ਼ਲੋਕ ਆਹੈਤ.

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਹੈ ਅਮੂਲੁਯ ਮੋਤੀ ਆਠਿ ਦਾਗਿਨੁਯਾਂਸਾਰਖੇ ਆਹੈਤ.

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੇਤ ਉਧਾਰ ॥

ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਏਕਤੋ ਆਠਿ ਤੁਆਚੇ ਪਾਲਨ ਕਰਤੋ ਤੋ ਅਸਤਿਤੁਵਾਚੁਆ ਸਾਗਰਾਤੂਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤੋ.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਤੋ ਸੁਵਤ: ਅਸਤਿਤੁਵਾਚਾ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਇਤਰਾਂਚੇਹੀ ਕਲੁਯਾਠ ਕਰਤੋ.

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਤੁਆਚੇ ਜੀਵਨ ਯਸ਼ਸੁਵੀ ਹੋਤੇ ਆਠਿ ਤੁਆਚਾ ਸਹੁਵਾਸ ਇਤਰਾਂਚੁਆ ਇਚੁਚੁਆ ਪੂਰਨ ਕਰਤੋ,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਜੁਆਚੇ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੁਆ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਭਰਲੇਲੇ ਆਹੈ.

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

जय, जय हाच ज्याच्यासाठी अनंत नाद आहे.

सुनि सुनि अनद करे पृष्ठु गानै ॥

हे ऐकून तो आनंदी होतो आणि परमेश्वराचा महिमा सांगतो.

पूगटे गुपाल महांत कै भाषे ॥

अशा महापुरुषांच्या विचारातून परमेश्वर प्रकट होतो.

नानक उघरे तिन कै साषे ॥३॥

हे नानक! अशा महापुरुषांच्या सहवासाने अनेकांचा उद्धार होतो. ॥३॥

सरनि जेगु सुनि सरनी आये ॥

हे परमेश्वरा ! सर्व जीवांना आश्रय देण्यास तू समर्थ आहेस हे ऐकून आम्ही तुझ्याकडे आश्रयासाठी आलो आहोत.

करि किरपा पूठु आप मिलाये ॥

परमेश्वराने दयाळूपणे सर्वांना स्वतःशी जोडले आहे.

मिटि गये बैर भये सभ रेन ॥

आता आमच्या मनातील वैर नाहीसे झाले आहे आणि आम्ही सर्व अतिशय नम्र झालेले आहोत.

अंमिडु नामु सायसंगि लैन ॥

संतांच्या संगतीतून परमेश्वराचे अमृतरूपी नामस्मरण करीत आहोत.

सुपुसंन भये गुरदेव ॥

गुरुदेव आपल्यावर प्रसन्न झाले आहेत आणि

पूरन हेयी सेवक की सेव ॥

आणि अशाप्रकारे भक्ताची सेवा यशस्वी झाली आहे.

आल जंजाल बिकार ते रहते ॥

आपण तेव्हाच संसारिक मोह आणि दुर्गुणांपासून मुक्त होतो,

राम नाम सुनि रसना कइते ॥

जेव्हा आपण रामाचे नाव ऐकतो आणि जिव्हेने परमेश्वराच्या नावाचा उच्चार करतो.

करि पूसादु दइआ पूठि धारी ॥

परमेश्वराने कृपापूर्वक आपल्यावर ही दया केली आहे आणि

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਆਮਚਾ ਮੇਹਨਤੀਲਾ ਯਸ਼ ਮਿਲਾਲੇ ਆਹੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਹੈ ਸੰਤ ਮਿਤ੍ਰਾਂਨੋ! ਪ੍ਰਭੂਚੇ ਗੁਣਗਾਨ

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਕਾਠਜੀਪੂਰਵਕ ਆਠਿ ਏਕਾਗ੍ਰਤੇਨੇ ਕਰਾ.

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਰੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਸੁਖਮਣੀਲਾ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਆਠਿ ਗੋਵਿੰਦਾਚਾ ਮਹਿਮਾ ਆਠਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਜਾਚਾ ਮਨਾਤ ਤੋ ਵਾਸ ਕਰਤੋ ਤੋ ਵਯਕਤੀ ਧਨਵਾਨ ਬਨਤੋ.

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਲਾਚਾ ਸਰਵ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤਾਤ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਆਠਿ ਜਗਭਰਾਤ ਤੋ ਏਕ ਮਹਾਨ ਵਯਕਤੀ ਮ੍ਹਠੂਨ ਓਲਖਲਾ ਜਾਤੋ.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਲਾਲਾ ਪਰਮ ਨਿਵਾਸਾਚੀ (ਆਧਿਆਤਮਿਕ) ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੇ.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਤੋ ਜਨਮ ਆਠਿ ਮ੍ਰਿਤੂਚਾ ਚਕ੍ਰਾਂਤ ਪੁਨ੍ਹਾ ਅਡਕਤ ਨਾਹੀ.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਵਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਜਮਾ ਕੇਲ੍ਯਾਨੰਤਰ ਤੀ ਵਯਕਤੀ ਯਾ ਜਗਾਤੂਨ ਨਿਘੂਨ ਜਾਤੇ,

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜਾਲਾ ਹੈ ਦਾਨ (ਸੁਖਾਚੇ) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਕਡੂਨ ਮਿਲਤੇ. ॥੫॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਸਹਜ ਸੁਖ, ਸਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ, ਨਠੁ ਸੰਪਤੀ,

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਬੁਢੀ, ਜ਼ਾਨ ਆਠਿ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਲਾ ਵਯਕਤੀਕਡੇ ਯੇਤਾਤ (ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੋ).

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੇਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਜ਼ਾਨ, ਤਪਸ਼ਚਰ੍ਯਾ, ਯੋਗ, ਈਸ਼ਵਰਾਚੇ ਧਿਆਨ,

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸਰ੍ਵੋਤ੍ਤਮ ਜ਼ਾਨ, ਸਰ੍ਵੋਤ੍ਤਮ ਸ਼ਾਨ,

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਚਾਰ ਪੁਰੁਥਾਰ੍ਥ (ਧਰ੍ਮ, ਅਰ੍ਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ), ਹ੍ਰਦਯਾਚ੍ਯਾ ਕਮਲਾਚੇ ਫੁਲਯੇ,

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਸਰ੍ਵਮਧਯੇ ਰਾਹਤਾਨਾ ਸਰ੍ਵ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੰਲਗ੍ਰਕਾਂਪਾਸ੍ਰਨ ਅਲਿਪ੍ਤ ਰਾਹਯੇ,

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਆਧਿਆਤ੍ਮਿਕਵ੍ਯਾ ਸੌਂਦਰ੍ਯ, ਬੁਢ੍ਹਿਮਤ੍ਤਾ ਆਯਿ ਤਤ੍ਵਜ਼ਾਨੀ,

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਸਮਰਸਤੇਨੇ ਆਯਿ ਏਕਾਚ ਵ੍ਯਾਯਿਨੇ ਪਾਹਯੇ,

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਲਾ ਹੀ ਸਰ੍ਵ ਫਲੇ ਮਿਲ੍ਯਾਤਾ,

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਜੋ ਮੁਖਾਨੇ ਸੁਖਾਚ੍ਯਾ ਰਤ੍ਨਾਚਾ (ਸੁਖਮਯੀ) ਜਪ ਕਰਤੋ ਆਯਿ ਗੁਰ੍ਰੁਚੇ ਵਚਨ ਆਯਿ ਭਗਵੰਤਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚਾ ਮਹਿਮਾ ਮਨਾਨੇ ਏਕਤੋ. ॥ ੬ ॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੇਇ ॥

ਯਾ ਗੁਯਾਂਚ੍ਯਾ ਭਾਂਡਾਰਾਚਾ ਜਪ ਜੋ ਕੋਯੀ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਮਨਾਪਾਸ੍ਰਨ ਕਰਤੋ,

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਤੋ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਜੀਵਨ ਏਕਾ ਤੁੰਚ ਆਧਿਆਤ੍ਮਿਕ ਅਵਸ੍ਥੇਤ ਜਗਤੋ.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਹੀ ਧ੍ਵਨੀ ਗੋਵਿੰਦਾਂਚ੍ਯਾ ਕੀਰ੍ਤੀਚੀ ਆਯਿ ਸ੍ਰੁਤੀਚੀ ਧ੍ਵਨੀ ਆਹੇ.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਜ੍ਯਾਬਦ੍ਵਲ ਸ੍ਮ੍ਰੁਤੀ, ਸ਼ਾਸ੍ਰ ਆਯਿ ਵੇਦ ਹੇ ਸਰ੍ਵ ਵਰ੍ਣਨ ਕਰਤਾ.

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਸਰ੍ਵ ਧਰ੍ਮਾਂਚੇ ਸਾਰ ਮ੍ਹਯਯੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਵਾਵਰ ਮਨਨ ਕਰਯੇ ਹੇਚ ਆਹੇ.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਆਮ ॥

या नावाचे निवासस्थान हे भक्ताचे हृदय असते.

केटि अपुण्य सायसंगि मिटै ॥

अशा संतांच्या संगतीने भक्ताचे लाखो पाप नष्ट होतात.

संत कृपा ते जम ते हूटै ॥

गुरूंच्या कृपेने असा भक्त मृत्यूपासून (यमापासून) मुक्त होतो.

जा कैं मसतकि करम पूडि पाए ॥

हे नानक! ज्याच्या नाशिबात परमेश्वराने चांगले कर्म लिहिले आहे,

साय सरति नानक ते आए ॥७॥

फक्त तीच व्यक्ती संतांचा आश्रय घेते. ॥७॥

जिसु मनि बसै सुनै लागि पूडि ॥

ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचा वास आहे आणि जो प्रेमाने ऐकतो,

तिसु जन आवै हरि पूडि चीडि ॥

असा भक्तच परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

जनम मरन ता का दूखु निवारै ॥

अशा व्यक्तीच्या जन्म आणि मृत्यूच्या वेदना नष्ट होतात.

दुलड देह ततकाल उधारै ॥

तो या दुर्मिळ शरीराचे तात्कालिक विकारांपासून रक्षण करतो.

निरमल सेबा अंमिड ता की बानी ॥

त्याची शोभा निर्मळ आणि त्याची वाणी अमृतसारखी आहे.

ऐकु नामु मन माहि समानी ॥

त्याच्या मनात फक्त परमेश्वराचेच नाम राहते.

दूख रोग बिनसे डै डरम ॥

दुःख, आजारपण, भीती आणि शंका त्याच्यापासून दूर जातात.

साय नाम निरमल ता के करम ॥

त्याला संत म्हणून ओळखले जाते आणि त्याची कृती पवित्र होते.

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

ਦੇਵ ਏਕਚ ਆਹੇ. ਸਰਵ ਵਿਜਯ ਅਦ੍ਭੂਤ ਗੁਰੂ (ਦੇਵਾਚਾ) ਆਹੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰ ਕਿੰਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਝਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਯਾਚਯਾ ਰੂਪਾਤੀਲ ਦੇਵ) ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੋ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਹਾਯਾ ਗੁਰੂਨੀ ਵਾਚਲੇਲੀ ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰੀਚੀ ਕਵਿਤਾ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਤਲਵਾਰੀਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ (ਦੁਝਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਯਾ ਦੇਵਾਚਯਾ ਰੂਪਾਤ); ਮਗ ਨਾਨਕਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਠੇਵਾ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਮਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਿਆਨ ਕਰਾ; ਤੇ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤਾਤ! (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਆਣਿ ਆਦਰਣੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਿਆਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਣੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਿਆਨ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਚਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਸਰਵ ਦੁ:ਖ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਮਗ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਪਤੀਚੇ ਨਉ ਸ੍ਰੋਤ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸੌਚਾ, ਙੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਗ੍ਰਹ, ਬੁਢੀ, ਵਿਘਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤੁਮਚਯਾ ਘਰੀ ਟ੍ਵਰੇਨੇ ਯੇਤੀਲ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵੂਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

दसवां पातशाह सू गुरु गोविंद सिंघ साहिब जी! सभ बांणी हेदि सहादि॥

आदरणीय दहावे गुरु गोविंद सिंग यांचे स्मरण करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर विचार करा). हे देवा ! कृपया आम्हाला सर्वत्र मार्ग दाखवून मदत करा.

दसां पातशाहीआं दी जेठ सू गुरु गुरु साहिब जी दे पाठ दीदार दा षिआन पर के बेल्ले जी वाहिगुरु!

आदरणीय गुरू ग्रंथ साहिबमध्ये असलेल्या दहा राजांच्या दिव्य प्रकाशाचा विचार करा आणि मनन करा आणि तुमचे विचार त्यांच्या दैवी शिकवणीकडे वळवा आणि गुरू ग्रंथ साहिबच्या दर्शनाने आनंद मिळवा; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

पंजां पिआरिआं, चोंहां साहिबजादिआं, चालीआं मुकतिआं, हठीआं जपीआं, उपीआं, जिनुं नाम जपिआ, वंड डक्किआ, देग चलाष्टी, तेग वाही, देख के अठडिँठ कीता, तिनुं पिआरिआं, सचिआरिआं दी कमाष्टी दा षिआन पर के, खालसा जी ! बेल्ले जी वाहिगुरु!

चार पुत्रांच्या (गुरू गोविंद सिंग यांच्या) पाच प्रिय व्यक्तींच्या कर्माचा विचार करा; चाळीस हुतात्म्यांपैकी; अदम्य वृद्धांच्या शूर शिखांचे; नामाच्या रंगात रंगलेल्या भक्तांपैकी; जे नामात लीन झाले होते; ज्यांनी नामाचे स्मरण केले आणि त्यांच्या सहवासात एकत्र जेवले; ज्यांनी मोफत स्वयंपाकघर सुरू केले; ज्यांनी तलवारी चालवल्या (सत्य राखण्यासाठी); ज्यांनी इतरांच्या कमतरतांकडे दुर्लक्ष केले; उपरोक्त सर्व शुद्ध आणि खरोखर एकनिष्ठ होते; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

जिनुं सिंघां सिंघनीआं ने परम हेत सीस दिँते, बंद बंद कटाष्टे, खेपरीआं लुहाष्टीआं, चरखडीआं ते चडे, आरिआं नाल चिराष्टे राष्टे, गुरदुआरिआं दी सेवा लष्टी कुरबानीआं कीतीआं, परम नहीं रारिआ, सिंघी केसां सुआसां नाल निबाही, तिनुं दी कमाष्टी दा षिआन पर के खालसा जी! बेल्ले जी वाहिगुरु!

विचार करा आणि त्या शूर शीख पुरुषांनी तसेच स्त्रियांनी केलेल्या अनोख्या सेवेचा विचार करा, ज्यांनी आपले मस्तक बलिदान दिले परंतु त्यांच्या शीख धर्माचे समर्पण केले नाही; ज्यांच्या शरीराच्या प्रत्येक भागाचे तुकडे केले गेले; ज्यांच्या डोक्याची त्वचा काढली जायची; ज्यांना बांधून चाकांवर फिरवले गेले आणि त्यांच्या शरीराचे तुकडे-तुकडे केले गेले; ज्यांना आरीने कापले होते; ज्यांची जिवंतपणी कातडी काढली गेली; ज्यांनी गुरुद्वारांची प्रतिष्ठा राखण्यासाठी स्वतःचे बलिदान दिले; ज्यांनी त्यांच्या शीख धर्माचा त्याग केला नाही; ज्यांनी त्यांचा शीख धर्म पाळला आणि शेवटच्या श्वासापर्यंत त्यांचे लांब केस जतन केले; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

पंजां उखतां, सरबँत गुरदुआरिआं दा षिआन पर के बेल्ले जी वाहिगुरु!

तुमचे विचार शीख धर्माच्या सर्व सिंहासनांवर आणि सर्व गुरुद्वारांकडे वळवा; म्हणा वाहे गुरू! (आश्चर्यकारक देव)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸ਼ਾਂਨੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਾਵੇ ਅਸ਼ੀ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰਤੋ; ਆਣਿ ਸਰਵ ਸੁਖ ਆਣਿ ਆਰਾਮ ਅਸ਼ਾ ਧ੍ਯਾਨਾਦ੍ਵਾਰੇ ਮਿਲ੍ਯ ਸ਼ਕਤਾਤ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੇਲ ਬਾਲੇ, ਬੇਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਜੇਥੇ ਜੇਥੇ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸਾ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸੇਲ ਤੇਥੇ ਤੁਮਚੇ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਣ ਆਣਿ ਕ੍ਰਪਾ ਏ; ਮੁਕਤ ਸੁਖਪਾਕਘਰ ਆਣਿ ਤਲਵਾਰ ਕਥੀਹੀ ਅਪਯਸ਼ੀ ਹੋਯ ਨਯੇ; ਆਪਲ੍ਯਾ ਭਕਤਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਰਾਖਾ; ਸ਼ੀਖ ਲੋਕਾਂਵਰ ਵਿਜਯ ਮਿਲਵਾ; ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰ ਨੇਹਮੀ ਆਮਚ੍ਯਾ ਮਦਤੀਲਾ ਯੇਵੋ; ਖਾਲਸ਼ਾਂਨਾ ਨੇਹਮੀਚ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੋ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ,
ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ
ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸ਼ਿਖਾਂਨਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਭੇਟ, ਲਾਂਬ ਕੇਸਾਂਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਸ਼ੀਖ ਕਾਯਦੇ ਪਾਠਯਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਫੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਠ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ ਆਣਿ ਨਾਮਾਚੀ ਸਰਵਾਤ ਮੋਠੀ ਭੇਟ ਏ. ਹੇ ਦੇਵਾ! ਗਾਯਕ, ਵਾਡਾ ਆਣਿ ਖਵਜ ਸਦੈਵ ਅਸ਼ਿਤਵਾਤ ਅਸੂ ਏ; ਸਲ੍ਯਾਚਾ ਸਦੈਵ ਵਿਜਯ ਅਸੋ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਆਸ਼੍ਚਰ੍ਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਰਵ ਸ਼ੀਖਾਂਚੀ ਮਨੇ ਨਮ੍ਰ ਰਾਹੋਤ ਆਣਿ ਲ੍ਯਾਂਚੀ ਭੁਫ਼ੀ ਉਦਾਤ ਹੋਵੋ; ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੂ ਭੁਫ਼ੀਚਾ ਰਕ਼ਕ ਆਹੇਸ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

ਹੇ ਖਰੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਤੂ ਨਮ੍ਰਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਆਹੇਸ, ਅਸਹਾਯਾਂਚੇ ਸਾਮਥ੍ਯ ਆਹੇਸ, ਨਿਰਾਧਾਰਾਂਚੇ ਆਸ਼੍ਰਯਸਥਾਨ ਆਹੇਸ, ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਉਪਸਥਿਤੀਤ ਨਮ੍ਰਪਯੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਵਰੀਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਚੇ ਪਠਣ ਕਰਤਾਨਾ ਆਮਚ੍ਯਾ ਚੁਕਾ ਆਣਿ ਉਣੀਵਾ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਕਰਾ. ਦਯਾਕ੍ਰਪਯੇ ਸਰਵਾਚ੍ਯਾ ਉਦੇਸ਼ਯਾਂਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਾ.

मेडी पलआरे मेल, जलनूडं मलललआं डेर न ऑऑआवे। नननक ननन ऑडुडी कलल, डेरे डरडे सरडड डर डलल।

कृडर करून आडुडंलर डर खरुडर डकुतलंऑी डेट डडवून दे, ऑडलंऑुडर डेडीने आडुडी तुडुडर नरडरडे सुडरण व ऑलंतन करू शकतुी. हे देवर! खरे गुरू नननक डलंऑुडर दुडरे, तुडुडे नरव उंऑ हुरुी आणल तुडुडर इऑुडेनुसर सरुवलंऑी उनुतुी हुरुी.

वरुहलरुतु नुी कल डरलसल, वरुहलरुतु नुी कुी डडतलल
खरलसल देवरऑर आहे; सरुवल वलऑड हल देवरऑर वलऑड आहे.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमतेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सदगुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख

धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरुंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणातात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:

एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात. अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, अॅलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्न:

गुरु नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पत्नी आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थिती:

स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरु अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षण:

शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूंद्वारे प्राप्त होते" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनर्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:

स्त्रियांनी बुरखा घालू नये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्त्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्व न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:

"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री

शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस. आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली.

-P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

"मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा "पटका" असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे. शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शिखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शिखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शिखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरू गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उताऱ्यातील शब्दांना दुसऱ्या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या आध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केलाबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.